

הצעת חוק

הגנת הפרטיות
התשע"ט - 2019

רחל ארידור הרשקוביץ
תהילה שוורץ אלטשולר

גרסה מקוצרת

יוני 2019

המכון הישראלי
לדמוקרטיה

הצעת חוק הגנת הפרטיות, התשע"ט–2019

גרסה מקוצרת

רחל ארידור הרשקוביץ | תהילה שוורץ אלטשולר

יוני 2019

המכון הישראלי
לדמוקרטיה

Privacy Protection Bill, 2019-5779 – A Proposed Draft
Rachel Aridor-Hershkovitz | Tehilla Shwartz Altshuler

עריכת הטקסט: ענת ברנשטיין
עימוד: נדב שטכמן פולישוק
הדפסה: גרפוס פרינט, ירושלים
עיצוב העטיפה: סטודיו תמר בר-דיין

מסת"ב 978-965-519-265-0 ISBN

© כל הזכויות שמורות למכון הישראלי לדמוקרטיה (ע"ר), 2019
נדפס בישראל, תשע"ט/2019

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר ידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני או אחר — כל חלק שהוא מהחומר בספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמו"ל.

המכון הישראלי לדמוקרטיה

רח' פינסקר 4, ת"ד 4702, ירושלים 9104602
טל': 02-5300888
אתר האינטרנט: www.idi.org.il

להזמנת ספרים

החנות המקוונת: www.idi.org.il/books
דוא"ל: orders@idi.org.il
טל': 02-5300800 ; פקס: 02-5300867

כל פרסומי המכון ניתנים להורדה חינם, במלואם או בחלקם, מאתר האינטרנט.

המכון הישראלי לדמוקרטיה

המכון הישראלי לדמוקרטיה הוא מוסד עצמאי אי-מפלגתי, מחקרי ויישומי, הפועל בזירה הציבורית הישראלית בתחומי הממשל, הכלכלה והחברה. יעדיו הם חיזוק התשתית הערכית והמוסדית של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, שיפור התפקוד של מבני הממשל והמשק, גיבוש דרכים להתמודדות עם אתגרי הביטחון מתוך שמירה על הערכים הדמוקרטיים וטיפול שותפות ומכנה משותף אזרחי בחברה הישראלית רבת הפנים.

לצורך מימוש יעדים אלו חוקרי המכון שוקדים על מחקרים המניחים תשתית רעיונית ומעשית לדמוקרטיה הישראלית. בעקבותיהם מגובשות המלצות מעשיות לשיפור התפקוד של המשטר במדינת ישראל ולטיפול חזון ארוך טווח של תרבות דמוקרטית נכונה לחברה הישראלית ולמגוון הזהויות שבה. המכון שם לו למטרה לקדם בישראל שיח ציבורי מבוסס ידע בנושאים שעל סדר היום הלאומי, ליזום רפורמות מבניות, פוליטיות וכלכליות ולשמש גוף מייעץ למקבלי ההחלטות ולציבור הרחב.

המכון הישראלי לדמוקרטיה הוא זוכה פרס ישראל לשנת תשס"ט על מפעל חיים — תרומה מיוחדת לחברה ולמדינה.

הדברים המובאים במסמך זה אינם משקפים בהכרח את עמדת המכון הישראלי לדמוקרטיה.

תוכן העניינים

7	מבוא
21	הצעת חוק הגנת הפרטיות, התשע"ט–2019, ודברי הסבר מקוצרים
23	תוכן העניינים
	השוואת נוסחים בין חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א–1981, לבין נוסח הצעת חוק הגנת הפרטיות, התשע"ט–2019, ודברי הסבר מקוצרים
81	

מבוא

חוק הגנת הפרטיות נחקק בשנת 1981, ומאז חקיקתו תוקן פעמים אחדות. בשנת 1985 נוסף לו פרק ד, אשר עסק במסירת מידע מאת גופים ציבוריים; בשנת 1996 עודכן פרק ב לחוק העוסק במאגרי מידע; ובשנת 2007 תוקנה הגדרת ה"הסכמה" והוספו פיצויים ללא הוכחת נזק במצבים מסוימים.

כבר עם חקיקתו כלל החוק הן הגנה על פרטיות במובנה הקלסי (privacy) הן הגנה על מידע שנמצא במאגרי מידע (data protection). בשנת 2004 התגבשה במשרד המשפטים ההבנה שיש לבחון מחדש את ההסדר הקבוע בחוק בעניין מאגרי מידע ולגבש הצעה למכלול התיקונים הנדרשים. הסיבות העיקריות להבנה זו היו עיגונה של הזכות לפרטיות כזכות חוקתית בסעיף 7 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו והחידושים הטכנולוגיים שהביאו להתגברות השימוש במאגרי מידע ממוחשבים באופנים חדשים שלא היו ידועים ומוכרים בעת חקיקת החוק. כדי לבחון מחדש את החוק מונתה ועדת מומחים, מתוך המערכת הממשלתית ומחוצה לה, בראשות המשנה ליועץ המשפטי לממשלה יהושע שופמן. הדוח המקיף הוגש בינואר 2007.¹ ואולם מתוך מכלול התיקונים שהציעה הוועדה נדון בכנסת רק התיקון להגדרת "הסכמה".

בעשור וחצי האחרון יצרה ההתפתחות הטכנולוגית המהירה מתח ואי-הלימה בין הזכות לפרטיות לבין פרקטיקות של איסוף, איגום ועיבוד של מידע אישי, שהכלכלה הדיגיטלית מבוססת עליהן. כולן התרחבו דרמטית:

- נוצרו טכניקות חדשות וזולות של אחסון כמויות עצומות של מידע אישי.
- התחוללה מהפכת הקישוריות (אינטרנט), לא רק במה שקשור למסרי תוכן אלא הכול (החל במכשירים וכלה בננו-בוטים בתוך גוף האדם עצמו). מהפכת הקישוריות מאפשרת העברת נתוני עתק (Big Data) בלתי פוסקת מחיישנים וממכשירים אוגמי מידע אישי ל"מוחות" מרכזיים.
- קרתה מהפכת הבינה המלאכותית – המאפשרת את ניתוח הנתונים, לרבות המידע האישי שנאגם.

i הצוות לבחינת החקיקה בתחום מאגרי המידע, דין וחשבון (ינואר 2007), עמ' 19-23 (להלן: "ועדת שופמן").

מדינות, וגם גופי ענק מסחריים, הפכו להיות "כּוֹרְי מידע אישי". למעשה אפשר לומר – במונח השאול מן הדירקטיבה להגנת נתונים של האיחוד האירופיⁱⁱ – שכולנו "נושאי מידע" (data subjects). ליבת הכלכלה הדיגיטלית והמודל העסקי של חברות ענק כגון גוגל, אמזון ופייסבוק היא צבירת עוד ועוד מידע אישי וניתוח שלו לצורך הפקת תובנות חדשות. יתר על כן, מיליוני עסקים קטנים ובינוניים אוגמים מידע אישי כל העת. ערכם של מאגרי המידע הפרטי אדיר – למן מידע על הרגלי גלישה ועד למידע על היסטוריה רפואית. המדינות לא נותרו מאחור, וגם הן מפתחות מערכות לאיסוף מידע אישי מסוגים שונים – החל במידע אישי הנאסף בפעילות ממשלתית שגרתית (כדוגמת חינוך, מיסוי, בריאות ושירותי רווחה), עבור במצלמות במרחב הציבורי וחיישני חום וקול לזיהוי אזרחים ולניטור פעולותיהם, וכלה במאגרים למידע ביומטרי או איסוף יזום של מידע מרשתות חברתיות.

איסוף המידע האישי האינטנסיבי והיתרונות הגלומים בטכנולוגיה מחייבים חשיבה מחודשת על דמותה של הזכות לפרטיות ועל ההסדרים הקיימים בחוק הגנת הפרטיות. כניסתה לתוקף של החקיקה להגנת נתונים של האיחוד האירופי במאי 2018 (General Data Protection Regulations (להלן: "GDPR"), שהחליפה את הדירקטיבה להגנת נתונים של האיחוד האירופי שקדמה לה, וחשיפת השימושים הבעייתיים שנעשים במידע אישי על מיליוני משתמשים ברחבי העולם, ובכללם אזרחי ישראל (כגון פרשת **קיימברידג' אנליטיקה**), מחזקות גם הן את העמדה שחוק הגנת פרטיות חדש למדינת ישראל הוא צורך השעה.

זאת ועוד, ב-2011 קיבלה מדינת ישראל את ההכרה בדבר תאימות הדין הישראלי למטרות הגנת הפרטיות באיחוד האירופי (adequacy). מכיוון שאירופה היא שוק ייצוא חשוב ביותר של ישראל, הכרה זו מאפשרת העברת מידע פשוטה וקלה בין האיחוד לבין חברות, ארגונים ומוסדות מחקר בישראל. אלא שהכרה זו נמצאת בעצם הימים האלה בבחינה מחדש, ויש יסוד לחשש שהיא תישלל בשל הפער הגדל בין ה-GDPR לבין חוק הגנת הפרטיות הישראלי המיושן וההסדרים שנוספו לו מאז 2011. מסיבות אלה, הצעת החוק שתפורט להלן שואבת השראה גם מהוראות ה-GDPR.

במאי 2016, בחלוף 35 שנה מאז חקיקת חוק הגנת הפרטיות, נולדה יוזמה משותפת של המכון הישראלי לדמוקרטיה ועו"ד חיים רביה, ראש קבוצת הסייבר במשרד עורכי דין פרל כהן צדק לצר ברץ. היעד שהצבנו לעצמנו היה ליצור יחד הצעת נוסח חדש לחוק הגנת

ii Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the Protection of Individuals with regard to the Processing of Personal Data and on the Free Movement of Such Data (Official J. L 281, 23/11/1995 P. 0031-0050) (להלן: "הדירקטיבה להגנת נתונים של האיחוד האירופי"). הדירקטיבה הוחלפה על ידי ה- General Data Protection Regulation (להלן: "GDPR"). 2016/67

הפרטיות. לשם כך גיבשנו קבוצת מומחים של משפטנים, אנשי אקדמיה ומומחי טכנולוגיה מן השירות הציבורי, החברה האזרחית, המגזר הפרטי והתעשייה. רצינו לגבש הצעה לחוק הגנת פרטיות חדש שיהלום את צורכי הזמן – החל בהגדרת הזכות לפרטיות, עבור בהגנות המצויות בו, וכלה בהתאמתו לעולם דיגיטלי. הקבוצה נפגשה במשך שנתיים אחת לכמה שבועות ודנה בכל פגישה בנושא אחר על רקע ההסדרים הקיימים בחוק הקיים, בפרשנות השיפוטית שניתנה להם ובהסדרים השוואתיים. חברי הקבוצה פעלו בהתנדבות מלאה וייחדו שעות רבות של עבודה מאומצת בדיונים.

הדרך שפסענו בה לא הייתה מסומנת מראש. השאלות הונחו כולן על השולחן. למשל: האם נכון לנסח חוק להגנת הפרטיות הקלסית במשולב עם חוק פרטיות במידע? מה ראוי ומה לא ראוי לקחת מה-GDPR, ומה נכון יותר לשאוב מהסדרים קיימים במדינות אחרות, כגון אוסטרליה, קנדה או ניו זילנד? כיצד נכון להתאים את ההסדרים שב-GDPR כך שיהלמו את תנאי הארץ ותושביה, מצד אחד, ובה בעת יאפשרו פעילות שוטפת בעולם של העברת מידע אישי חוצת-גבולות, מצד שני? מהם החסרים ב-GDPR כפי שהם מתגלים כבר כעת, תוך כדי תנועה, ועל כן מוטב שלא לאמצם? מהן התפיסות המשפטיות שהתגבשו בישראל במרוצת השנים באשר להיקפה של הזכות לפרטיות, ומה מהן נכון לשמר? כיצד צריך להתייחס להצעות חקיקה תלויות ועומדות כגון תיקון מס' 13 לחוק הגנת הפרטיות?ⁱⁱⁱ האם נכון לנסח הצעת חוק חדשה ומקיפה או שמא עדיף להציע תיקונים לחוק הגנת הפרטיות הקיים על מנת להביא לתיקון נושאים בוערים במהירות? מהם האתגרים הטכנולוגיים הרובצים לפתחנו, למשל – האם "הזכות להישכח" יכולה להתקיים בעולם שבו מכוונת לומדות אינן שוכחות דבר מן הנתונים שעליהם התאמנו? מהו המשקל שראוי לתת להסכמה כאמצעי להחרגה מאחריות על פגיעה בפרטיות, והאם מדובר במשקל מופרז ובעצם במכבסה הגדולה של דורנו?

המבנה ההטרוגני של הקבוצה חייב גם התייחסות לעמדות שונות ועריכת איזון עדין ביניהן. למשל, האיזון בין תפיסת הזכות לפרטיות כזכות מרכזית בעולם הדיגיטלי בגלל האפשרות להשתמש בעיבוד של מידע אישי כדי להשפיע על קבלת החלטות ועל האוטונומיה האישית לבין הצורך להתחשב באינטרס החשוב של מימוש חדשנות והתפתחות טכנולוגית וכלכלית.

חרף הקושי העדפנו לייצר תוצר בדמות הצעת חוק ולא רק מסמך מדיניות שיגדיר באופן כללי את הכיוונים ואת האיזונים העקרוניים. סברנו כי הזמן דוחק וכי החשיבות של יצירת הסדרים קונקרטיים כבר בתקופה הקרובה היא קריטית, הן להגנה על זכויות האדם ועל

iii הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 13), התשע"ח-2018 (להלן: "הצ"ח תיקון מס' 13").

מימושו של הליך דמוקרטי תקין והן להתפתחות הכלכלית והטכנולוגית וליצירת כללי משחק בהירים ועדכניים. המחלוקת בין חברי הקבוצה באשר להסדר הקונקרטי הייתה נוכחת, אבל לאחר שהכרענו בה, נתנו לה מקום בדברי ההסבר – כדי שתוכל לשרת דיון עתידי סביב הליכי החקיקה.

תוצר העבודה של הקבוצה, כפי שגובש על ידינו, מוצג לפניכם כעת. בטרם נפרט את רשימת השינויים והחידושים שיש בו באשר לחוק הקיים, נציין כי לאחר התלבטויות לא מעטות החלטנו להותיר בהצעה שגיבשנו את השילוב שבין הגנת הפרטיות הקלסית להגנת הפרטיות במידע. עשינו זאת אף שבמרבית מדינות העולם, ובכלל זה באיחוד האירופי, חוקי הגנת הפרטיות מתמקדים בהגנה על הפרטיות במידע. השיקולים שהנחו אותנו היו הרצון לשמור על מבנה החקיקה הקיים בישראל – כדי למנוע קשיים בהטמעה במערכת המשפט, במגזר הציבורי ובתעשייה; מפאת החשש מפני האטת הליך החקיקה אם יוצעו שני חוקים נפרדים; ובשל השאיפה ליצור דבר חקיקה מקיף וחדשני להגנה על מכלול מופעי הפרטיות האפשריים.

העדפנו לנסח הצעת חוק חדשה ומקיפה ולא להתמקד בתיקון החוק הקיים בנושאים ספציפיים בלבד. לדעתנו, חשיבותה הגוברת של הזכות לפרטיות לנוכח הפיכת המידע האישי לנכס סחיר בעל ערך רב, המכונה אפילו "הנפט החדש"^{iv}, מחייבת לשנות מן היסוד את חוק הגנת הפרטיות בישראל. אי-אפשר לספק הגנה ברמה נאותה לזכות היסוד לפרטיות באמצעות תיקוני חקיקה בשיטת טלאי על טלאי ואשר נשענים על חוק מיושן המותאם למציאות בדרך של פרשנות יצירתית. דעתנו היא אפוא שיש לבטל את חוק הגנת הפרטיות הקיים ולחוקק במקומו את הצעת החוק. משום כך בחרנו לקרוא למסמך "הצעת חוק הגנת הפרטיות".

אנו סבורים ומאמינים שמדובר בתרומה חשובה לחברה בישראל ולמדינה. דיון נוקב בזכות לפרטיות וקביעה בהירה של כללי המשחק וההסדרים שצריכים לעטוף אותה בהקשרים השונים שבהם היא משפיעה על חיינו הם צורך השעה. אנו מקווים שמקבלי ההחלטות יעשו בהצעה שימוש לתועלת הכלל.

החידושים העיקריים בהצעת החוק שלנו

1. סעיף המטרה

ההחלטה לקבוע בהצעת החוק סעיף מטרה נועדה לסייע בפרשנות המשפטית ולהבהיר כי המטרה בהגנה על הזכות לפרטיות היא משולשת:

The World's Most Valuable Resource is no longer Oil, but Data, THE ECONOMIST (May 6, 2017) iv

(א) הגנה על הזכות להיעזב במנוחה, הגנה על סוד השיח והגנה על צנעת החיים האישיים הן הזכויות הקלסיות שסביבן התפתחה הגנת הפרטיות.

(ב) הגנה על יכולתו של אדם לשלוט במידע אישי עליו, שנאסף או מעובד בידי אחרים כחלק מליבת הפעילות בעולם הדיגיטלי ובכלכלה מבוססת המידע.

(ג) הגנה על יכולתם של אנשים לקבל החלטות באופן חופשי ואוטונומי, בייחוד בהקשר של בחירות דמוקרטיות וסביבן, בעולם שבו עיבוד מידע אישי יכול לשמש ליצירת "מלכודות על האוטונומיה" ותהליכי שכנוע ברמת פרטנות וחודרנות שלא נודעו בהיסטוריה האנושית.

שלוש יתדות אלה אמורות לייצר מסגרת ערכית, ניטרלית-טכנולוגית, להגנה על הפרטיות בישראל.

2. הגדרת הפגיעה בפרטיות

עדכנו את הרשימה הסגורה של העילות המהוות פגיעה בפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות הקיים, ולכן הוספנו לרשימת עילות הפגיעה הקלסיות (כגון הטרדה, צילום ברשות היחיד, פרסום מידע פרטי שעלול להשפיל או לבזות, האזנה אסורה, שימוש בשמו של אדם, הפרת הוראת סודיות הקיימת בדיון) עוד שתי עילות: עילת הצפייה או העיון במידע אישי ועילת עיבוד המידע האישי על אדם בניגוד להוראות החוק. עילות אלו יהיו עמוד השדרה של הגנת הפרטיות במידע אישי דיגיטלי.

3. ביטול החובה לרישום מאגרי מידע

החובה לרישום מאגרי מידע היא אחד העוגנים של החוק הקיים להגנת פרטיות. חובה זו הפכה לאות מתה.

שלוש סיבות לכך:

- אין על החובה לרישום מאגרי מידע אכיפה מספקת;
  - החובה אינה ערובה להגנה על פרטיות;
  - אגרות הרישום בוטלו על ידי הרשות להגנת הפרטיות החל באוגוסט 2017.
- נציין שוועדת שופמן המליצה כבר ב-2007 לצמצם את חובת הרישום, וכך המליץ גם משרד המשפטים בתזכיר תיקון חוק הגנת הפרטיות (צמצום חובת הרישום

וקביעת חובה לקיום סדרי ניהול וכללי עבודה ולתיעודם במסמכים), התשע"ב-2012. בתזכיר אף נאמר שחובת הרישום אינה מבטיחה ציות להוראות החוק ועל כן יש להעדיף מנגנון חלופי שיגרום להפנמת החובות להגנת הפרטיות.^{vi}

אנו סבורים כי בעולם דיגיטלי, שבו מידע אישי נאגם ונשמר כעניין שבשגרה, הדרישה לרישום מאגרי מידע מטילה נטל רגולטורי בלתי סביר כמעט על כל אדם המחזיק רשימת שמות של לקוחות, צרכנים או משתמשים בשירות שהוא נותן. אנו חושבים כי מערך הכלים החלופי להגנת פרטיות במידע אישי שאנו מציעים (ושיפורט להלן) ייתן מענה מקיף ומדויק יותר לצורך בהגנה על הפרטיות משנותנת החובה לרישום מאגרי מידע.

4. ניטרליות טכנולוגית

לתפיסתנו, אין צורך בהתייחסות לטכנולוגיות או לסוגי ממסר ספציפיים. אנו מציעים לעגן הסדרים כלליים וניטרליים לטכנולוגיה ככל האפשר. לפיכך, למשל, לא כללנו בהצעת החוק הוראות בעניין דיור ישיר.

5. הגדרות

חידדנו את ההגדרות הקיימות בחוק הגנת הפרטיות הקיים, ובכלל זה:

(א) החלפנו את ההגדרות של "מנהל מאגר מידע" ו"מחזיק במידע" ב"בעל שליטה במידע" וב"מעבד מידע". החלפה נעשתה בד בבד עם הסרת החובה לרישום מאגרי מידע וכן בעקבות ההגדרות ב-GDPR.

(ב) החלפנו את הגדרת "מידע" שבחוק הגנת הפרטיות הקיים בהגדרה מהודקת יותר של "מידע אישי" בדומה להמלצות ועדת שופמן. ההגדרה שהצענו מקיפה יותר ומתייחסת ל"נתונים על אדם מזוהה או שניתן לזהותו במאמץ סביר", ולא לסוגים שונים של מידע כגון מידע על מעמדו האישי של אדם או על מצבו הבריאותי.

(ג) הרחבנו את הגדרת "מידע רגיש" בחוק הקיים כך שתכלול מידע אישי שיש בו כדי לזהות סוגי מידע שונים, כגון עבר פלילי, נתונים ביומטריים ונתונים גנטיים.

(ד) החלפנו את הגדרת ה"שימוש" במידע אישי שבחוק הקיים בהגדרת "עיבוד" מידע אישי. ההגדרה החדשה שאנו מציעים קובעת רשימה סגורה של שלושה

^{vi} תזכיר חוק לתיקון חוק הגנת הפרטיות (לצמצום חובת הרישום וקביעת חובה לקיום סדרי ניהול וכללי עבודה ולתיעודם במסמכים), התשע"ב-2012 (להלן: "תזכיר צמצום חובת הרישום").

סוגי פעולות: איסוף, ניתוח והפצה. לפיכך היא מותאמת למכלול הפעולות שאפשר לעשות במידע אישי בעולם דיגיטלי.

(ה) הגדרנו את ההסכמה ככזו שניתנת במפורש או מכללא, מדעת, כאמור בחוק הקיים, והוספנו שיש צורך שההסכמה תינתן גם "מרצון חופשי". השינוי שאנו מציעים נותן ביטוי לדרישה לשליטה טובה יותר של נושאי המידע במידע האישי עליהם, והיא מנוסחת בעקבות הנוסח ב-GDPR.

6. שינוי תפיסה כלפי דרישת ההסכמה

תגובת הנגד החקיקתית הטבעית לאיגום המסיבי של מידע אישי כך שהוא מקיף היבטים רבים בחיינו היא שכלול הזכות לפרטיות כדי לקדם שליטה טובה יותר של אנשים במידע עליהם. הנגזרת הראשונה של השליטה היא האיסור על ביצוע פעולות במידע אישי ללא הסכמת נושא המידע. זו הגישה המקובלת במדינות רבות, וגם בישראל, בניתוח של סכסוכי פרטיות, ויש לה מקום חשוב ביותר ב-GDPR. הקושי הוא שתלות חזקה מדי בדרישת ההסכמה בעולם שבו מידע אישי מעובד בדרכים שונות ולמטרות שאת חלקן לא ניתן לצפות מראש בעת ההסכמה היא בעייתית. יתרה מזו, מומחי כלכלה התנהגותית טוענים שהסכמה הפכה להיות עניין שאנשים עושים כמצוות אנשים מלומדה. יש פער בין תפיסת הפרטיות של האנשים כפי שהיא באה לידי ביטוי בהצהרות של משתמשים לבין התנהגותם הלכה למעשה. עוד הם טוענים כי להסכמה לפגיעה בפרטיות יכולות להיות השלכות שליליות על אחרים. למשל, הצטרפות לרשת חברתית מאפשרת לרשת לקבל את רשימת אנשי הקשר של המצטרף, ותיוג פנים מאפשר ללמוד על אחרים שמצולמים באותה תמונה – בבחינת אמור לי מי חבריך ואומר לך מי אתה; והסכמה למסירת מידע גנטי מאפשרת ללמוד על בני המשפחה.

אנו סבורים כי הפתרון הוא לקבוע בחקיקה, בבהירות רבה, מתי לגיטימי וסביר לפגוע בזכותו של אדם לפרטיות. כמו כן אנו מציעים לראות בהסכמה כלי חשוב, אך לא יחיד ואף לא ראשון, להכשרת פגיעה בפרטיות. קבענו כי פגיעה בפרטיות היא פגיעה שנעשית שלא לפי הוראות החוק – שלא כמו הנוסח הנוכחי שבחוק הגנת הפרטיות: "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". הצעת החוק שאנו מציעים מפרטת בסיסים לגיטימיים לפגיעה בפרטיות, בכלל זה בדרך של עיבוד מידע אישי ומידע רגיש, שהאחרון שבהם, מבחינת סדר הופעתו ומבחינת חשיבותו, הוא הסכמת נושא המידע. עוד קבענו כי לנושא המידע זכות לחזור בו בכל עת מהסכמתו, ועל בעל שליטה במידע להביא זאת בחשבון.

7. פגיעה בפרטיות של קטינים

בהתבסס על הצעת איגוד האינטרנט הישראלי בעניין שימוש במידע פרטי על קטינים מתחת לגיל 13 הוספנו את החובה לקבל הסכמה מהורה או מאפוטרופוס לשם פגיעה בפרטיות של קטינים, ובכלל זה בדרך של עיבוד מידע אישי עליהם.^{vii} כמו כן הצענו כי הרשות להגנת הפרטיות תקבע הנחיות לאימות גיל של קטינים ולדרכי ההסכמה וכי כאשר מדובר בפגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע רגיש, תידרש הסכמה הורית לעיבוד מידע אישי על קטינים מתחת לגיל 16.

8. דרישת קיום המטרה

הרחבנו את העיקרון הקבוע בסעיף 9(2) לחוק הקיים ("עקרון צמידות המטרה"), הקובע כי אין להשתמש במידע אלא למטרה שלשמה נאסף, וקבענו בסעיף נפרד, על דרך החיוב, כי מותר לעבד מידע אישי גם למטרה דומה למטרה שלשמה נאסף המידע האישי מלכתחילה, מתוך אימוץ הסדר דומה לזה שב-GDPR. הטעם לקביעה שלנו הוא שלא תמיד אפשר לצפות מראש ובמדויק את טווח המטרות של עיבוד המידע האישי שנאסף. אנו מבינים גם את הצורך של תעשיית עיבוד המידע האישי לאפשר לעצמה מרחב פעולה להתפתחות ולחדשנות.

9. חיזוק אגד זכויות השליטה במידע אישי

הצעת החוק כוללת רשימה של זכויות שאינן קיימות במתכונתן זהה בחוק הקיים ושכתליתן חיזוק שליטתם של נושאי מידע במידע האישי עליהם.

זכויות אלו הן:

(א) הרחבת זכות העיון במידע אישי כך שתכלול, נוסף על העיון במידע האישי עצמו, את האפשרות לדעת מה מקור המידע האישי אם לא נאסף מנושא המידע עצמו, מה מטרת עיבוד המידע האישי ולמי הוא נמסר. בד בבד התרנו בהצעה לסרב לבקשת עיון לא רק במקרים של חשש מגרימת נזק בריאותי או נפשי, אלא גם במקרים של פגיעה בחיי אדם או פגיעה קשה בזכויות צד שלישי.

(ב) הוספת הזכות לקבל הסבר כאשר עיבוד המידע האישי נעשה ברובו באמצעים אוטומטיים וכאשר יש להחלטה המתקבלת בעקבות עיבוד המידע האישי כאמור השלכה משמעותית על זכות או חובה של נושא המידע לפי

vii הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון – הגנת על פרטיות של קטינים), התשע"ז–2017 (להלן: "הצ"ח פרטיות קטינים").

דין – כדי לאפשר ביקורת על הליכי קבלת החלטות המתבצעים על ידי מכונות ובדיקה נוספת של ההטיות שהם עשויים לגלם.

(ג) הוספת הזכות לניוד מידע אישי, שכזכות כלכלית במהותה משמעה היכולת להעביר צבירי נתונים שיש בהם מידע אישי לפלטפורמות עיבוד מידע נוספות בלי שיהיה צריך להשקיע בכך משאבים או מאמץ מחודש.

(ד) הוספת הזכות להישכח, שהיא למעשה הזכות למחיקת מידע ועניינה יכולתו של נושא מידע לדרוש את מחיקת המידע עליו אם חזר בו מהסכמתו או אם התברר שהעיבוד נעשה בניגוד למטרה שלשמה נאסף או בניגוד לחוק.

(ה) הרחבת החובה למתן ההודעה לנושאי מידע בעניין זכויותיהם, פירוט הנושאים שיש לכלול בהודעה ומידת הנחיצות של העיבוד להגשמת המטרה, וכן הפרטים ליצירת קשר עם המבקש לעבד את המידע.

10. הרחבת החובות של בעל השליטה במידע או של המעבד, לפי העניין

הרחבת החובות של בעל שליטה במידע או של המעבד, לפי העניין, בכל הנוגע להגנת הפרטיות במידע אישי שאותו הם מעבדים ולאבטחת המידע האישי הנמצא ברשותם.

חובות אלה כוללות, בין השאר:

(א) אימוץ התקנות לאבטחת מידע שנכנסו לתוקף במאי 2018 אל תוך דבר החקיקה הראשי כאמירה ערכית המכירה בחשיבותן להגנה על מידע אישי בעולם דיגיטלי. עם זאת, לא אימצנו את המודל שנמצא בתקנות, המבחין בין רמות אבטחת מידע בינונית וגבוהה לפי מספר נושאי המידע במאגר המידע. בעתיד נפעל להצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע לפי המוצע בהצעת חוק זו. ואולם לעת עתה, כדי שנוכל להציג את התמונה המלאה של מכלול התיקונים המוצעים, בחרנו להציג את התיקונים כחלק מהצעת החוק.

(ב) שילוב הוראות לעניין אבטחת מידע ברוח תקנות אבטחת המידע החדשות, התיקון לחוק הגנת הפרטיות באוסטרליה וה-GDPR, הכוללות: חובת תיעוד אירועי אבטחה ודיווח עליהם; חובת הכנת תסקיר השפעה על פרטיות במקרים שקבענו; מינוי ממונה על הגנת הפרטיות בחברה העוסקת בעיבוד מידע אישי.

(ג) עיצוב לפרטיות ("privacy by design"): הוספה לחובותיו של בעל שליטה במידע את החובה להבטיח הטמעת אמצעי הגנה על פרטיות במידע אישי כבר משלבי התכנון והפיתוח של המערכות לעיבוד מידע אישי, ואחר כך בשלבי הטמעתן והפעלתן – כל אלו על ידי אימוץ דרישות "פרטיות כברירת מחדל" ("privacy by default") ו"עיצוב לפרטיות" ("privacy by design"), בדומה לקבוע ב-GDPR.

11. תחולה חוץ-טריטוריאלית

בעולם דיגיטלי שבו חברות רב-לאומיות מעבדות מידע אישי על נושאי מידע הנמצאים בישראל וחברות שנמצאות בישראל מעבדות מידע אישי על מי שנמצאים מחוץ לישראל, הכרחי לקבוע הסדרים חוץ-טריטוריאליים להגנה על הפרטיות. הוספנו הסדר הקובע כי הוראות החוק יחולו על כל מי שמאוגד או פועל בישראל ומעבד מידע אישי. ההוראות יחולו גם על עיבוד מידע אישי על נושא מידע שנמצא במדינת ישראל על ידי חברות שנמצאות גם מחוץ לישראל, בדומה להוראות ב-GDPR.

12. חיזוק הרשות להגנת הפרטיות

ברמה המוסדית הצענו לחזק את הרשות להגנת הפרטיות ולהפוך אותה לגוף חקירה ואכיפה עצמאי שיהיה אחראי על תקציבו ועל גיוס עובדיו, בדומה לרשות להגבלים עסקיים ולרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן.

(א) קבענו רשימה ברורה של תפקידי הרשות, בדומה לקבוע בחוק הגנת הצרכן.

(ב) הצענו להטמיע את ההסדרים המוצעים בהצ"ח תיקון מס' 13 לחוק הגנת הפרטיות שהוגש לכנסת ה-20 ולכלול בחוק המוצע את סמכויות האכיפה המינהלית הקיימות בהצ"ח תיקון מס' 13. עם זאת, לא הטמענו את הוראות הצ"ח תיקון מס' 13 כלשונון אלא התאמנו את ההסדרים המוצעים בתיקון להצעת החוק שלנו ולהוראות בדבר סמכות האכיפה המינהלית הקבועות בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981. הוראות אלו מייצגות את המסגרת המשפטית החקיקתית העדכנית בנושא זה, וחשוב לדעתנו לשמור על אחידות בדברי החקיקה המעניקים סמכות אכיפה מינהלית לרשות ציבורית.

(ג) הצענו להרחיב את סמכויות החקירה של הרשות להגנת הפרטיות כך שיכללו גם חקירת עבירות נלוות, בדומה לסמכות הנתונה כיום בידי רשות ההגבלים העסקיים.

(ד) קבענו הוראות לשיתוף פעולה עם רשויות חוץ למטרות חקירה ואכיפה, בדומה לקבוע בחוק ניירות ערך – מתוך הכרה בכך שלנוכח האופי הבינלאומי והגלובלי של עיבוד מידע אישי, שיתוף פעולה מסוג זה יהיה הכרחי לאכיפת ההגנה על הזכות לפרטיות.

(ה) הצענו לבטל את המועצה הציבורית הקיימת לפי החוק הקיים, שהיא חסרה כל סמכויות אופרטיביות, ולהקים במקומה ועדה מייצגת לרשות להגנת הפרטיות, בדומה לזו הקבועה בחוק הגנת הצרכן.

(ו) הצענו להוסיף אפשרות ערעור לבית משפט לעניינים מינהליים על כל החלטה של הרשות להגנת הפרטיות.

13. חידוד המשמעויות והפיליות של החוק

קבענו כי אחריות נזיקית ופילית תחול רק על הפרת הוראות ספציפיות בחוק.

(א) בחוק הקיים אחריות נזיקית קיימת רק במקרה של פגיעה בפרטיות, ואילו כאן הצענו להרחיבה להוראות הנוגעות לפגיעה בפרטיות, לחובת הודעה ולכלל זכויות נושאי המידע ואופן מימושו.

(ב) אחריות פלילית תחול על כל הפרה של סעיף 4 (פגיעה בפרטיות). מכיוון שהגדרנו את הפגיעה בפרטיות בניסוח מהודק והגיוני יותר מזה שברשימת הפגיעות בפרטיות שבסעיף 2 לחוק הקיים, לא היה צורך להחריג חלק מסעיפי המשנה מן האחריות הפלילית.

(ג) החמרנו את הענישה הפלילית והנזיקית במקרה שהעבירה נעברה או הייתה מכוונת כלפי קטין, קשיש או חסר ישע.

(ד) הוספנו שיקולים לקביעת גובה הפיצוי.

14. סעיף ההגנות

(א) קבענו כי ההגנות יחולו בכל הליך משפטי או משמעתי ולא רק בהליך פלילי או אזרחי – כדי לאפשר פרשנות קוהרנטית של החקיקה.

(ב) הוספנו הגנה כאשר עיבוד מידע נדרש לצורך מילוי חובה על פי דין.

(ג) הותרנו על כנן את ההגנה של פרסום לפי חוק איסור לשון הרע ואת הגנת תום הלב והעניין לציבור – כדי להגן על האפשרות לממש תפקוד של עיתונות חוקרת ופרסום מידע שיש לו ערך ציבורי וחדשותי.

15. ביטול הפטור הגורף מאחריות על פגיעה בפרטיות שנגרמת על ידי כוחות הביטחון

השימוש הגובר בטכנולוגיות למטרות מעקב, אכיפת חוק ומלחמה בפשיעה באמצעות ניתוח מידע אישי בשילוב עם נתוני עתק מגביר את הסכנה לפגיעה חמורה ובהיקף רחב בזכות לפרטיות על ידי גורמי ביטחון ואכיפת חוק. לפיכך חשבנו שלא נכון להסתפק בסעיף המתיר פגיעה בפרטיות על ידי רשות ביטחון על פי המבחן המוצע בסעיף 19(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים – מבחן סבירות כל עוד הפגיעה נעשית במסגרת התפקיד ולשם מילוי. זאת ועוד, מאז חקיקת סעיף 19(ב) בשנת 1981 עוגנה הזכות לפרטיות כאחת מזכויות היסוד החוקתיות בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ולכן אנו סבורים כי אין להתיר היום פגיעה בחוק בזכות לפרטיות באופן שאינו עומד בדרישות פסקת ההגבלה. יתרה מזו, הענקת סמכות מעקב ופגיעה גורפת בפרטיות לרשויות ביטחון עלולה להפוך לאבן נגף בפני הכרה אירופית (adequacy) בכך שרמת ההגנה על הפרטיות בד"ן הישראלי תואמת את זו האירופית.^{viii} משום כך הצענו למחוק את הפטור הקיים לרשות ביטחון בהצעת החוק. בחרנו בשלב זה שלא לקבוע הסדר מקיף אלא להציע לקבוע הסמכה מפורשת ומידתית בחוק ייעודי. החוק הייעודי יעסוק בשימוש בטכנולוגיות הפוגעות בפרטיות לשם אכיפת חוק, מעקב ומניעת פשיעה.

הערות נוספות

- (א) נדרשת עבודה נוספת כדי לסרוק את כלל החקיקה. מטרת הסריקה תהיה לבחון את הצורך בתיקונים עקיפים בחוקים נוספים שבהם יש הפניה לחוק הקיים או הסתמכות עליו.
- (ב) מוצע לקבוע בהצעת החוק סעיף תחילה שלפיו החוק ייכנס לתוקף בחלוף שנה מקבלתו. פרק זמן זה מספיק לדעתנו כתקופת היערכות לשינויים המוצעים בחוק, בעיקר לאור ההלימה הרבה עם ה-GDPR. תאגידים וארגונים שמצייתים כבר עתה

viii סמכות המעקב והפגיעה הגורפת בפרטיות על ידי ה-NSA בארצות ברית, כפי שנתגלה מהמסמכים שחשף אדוארד סנאודן, הייתה הסיבה העיקרית לביטול ה-safe harbor, בארצות הברית (*Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner, Case C-362/14*, 6 October 2015, ECLI:EU:C:2015:650), ודיונים על ההכרה בתאימות הדין ביפן ובאנגליה עסקו בסמכות המעקב הניתנת לרשויות הביטחון בכל אחת מן המדינות. ראו (3) Andrew D. Murray, *Data Transfers between the EU and UK Post Brexit?*, 7 INTERNATIONAL DATA PRIVACY LAW 149 (2017); Claude Moraes, Motion for a Resolution to wind up the debate on the statement by the Commission pursuant to Rule 123(2) of the Rules of Procedure on the adequacy of the protection of personal data afforded by Japan (2018/2979 (RSP))

משיקולים שונים ל-GDPR לא יידרשו לשנות בהרבה את מדיניות הגנת הפרטיות שהם נוקטים.

(ג) בצד סעיף התחילה יהיה צורך בהוספת סעיף הוראות מעבר. הסעיף החדש יכלול הוראות נדרשות בתקופת המעבר מההסדר הישן להסדר החדש לפי הצעת החוק.

עו"ד רחל ארידור הרשקוביץ, המכון הישראלי לדמוקרטיה
ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר, המכון הישראלי לדמוקרטיה

חברות וחברי קבוצת המומחים:

פרופ' בירנהק מיכאל, סגן דיקן למחקר, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל אביב
גולדפוס יובל, דוקטורנט, המחלקה לפילוסופיה, האוניברסיטה העברית בירושלים

עו"ד הכהן יורם, מנכ"ל איגוד האינטרנט הישראלי

עו"ד חי דן, משרד עורכי דין חי ושות'

עו"ד ליבליך טל, משרד עורכי דין ליבליך מוזר ושות'

עו"ד פודמסקי אורית, יו"ר המועצה להגנת הפרטיות, משרד המשפטים

עו"ד פינצ'וק אבנר, האגודה לזכויות האזרח

עו"ד קלינגר יהונתן, משרד עורכי דין יהונתן קלינגר והיועץ המשפטי של התנועה לזכויות דיגיטליות

עו"ד רביה חיים, משרד עורכי דין פרל כהן צדק לצר ברץ ושות'

השתתפו כמשקיפים:

עו"ד בסמן ריינגולד גילי, היועצת המשפטית של הרשות להגנת הפרטיות, משרד המשפטים

עו"ד גרסון ניר, ממונה משפט וטכנולוגיה, הרשות להגנת הפרטיות, משרד המשפטים

השתתפו חלקית:

עו"ד שחורי אחיעד, סגן היועץ המשפטי של בנק לאומי

שיר ערן, מנכ"ל נקסאר

עריכה לשונית של סעיפי הצעת החוק: עו"ד שריל קמפינסקי

יוני, 2019

הצעת חוק הגנת הפרטיות, התשע"ט–2019
ודברי הסבר מקוצרים

תוכן העניינים

27	פרק א: מטרה, פרשנות ועקרונות יסוד
27	סעיף 1: מטרת החוק
27	סעיף 2: הגדרות
33	סעיף 3: איסור פגיעה בפרטיות
33	סעיף 4: פגיעה בפרטיות
33	סעיף 5: פרסום תצלומו של נפטר
35	פרק ב: הגנה על הפרטיות במידע אישי
35	סימן א': הוראות כלליות לעניין עיבוד מידע אישי
35	סעיף 6: פגיעה מותרת בפרטיות
37	סעיף 7: דרישת קיום המטרה
37	סעיף 8: הסכמה לעניין פגיעה בפרטיותו של קטין
38	סעיף 9: חובת מתן הודעה
39	סימן ב': זכויות נושא המידע
39	סעיף 10: זכות החזרה מהסכמה
40	סעיף 11: זכות עיון במידע אישי
42	סעיף 12: זכות לקבל הסבר
43	סעיף 13: זכות תיקון מידע אישי
44	סעיף 14: הזכות לניוד מידע אישי
46	סעיף 15: זכות המחיקה של מידע אישי
47	סעיף 16: מימוש זכויות נושא המידע
48	סעיף 17: תובענה לבית המשפט
48	סימן ג': חובות בעל השליטה במידע והמעבד
48	סעיף 18: מעבד המידע
48	סעיף 19: עיצוב לפרטיות
49	סעיף 20: תסקיר השפעה על הפרטיות

49	סעיף 21: אבטחת מידע אישי
50	סעיף 22: תיעוד ודיווח על אודות אירוע אבטחה
52	סעיף 23: ממונה על הגנת הפרטיות במידע
54	סימן ד': שונות
54	סעיף 24: תחולת הוראות פרק ב'
54	סעיף 25: נציגות בעל שליטה במידע או מעבד בישראל
	פרק ג: הרשות להגנת הפרטיות וסמכויות פיקוח, אכיפה ובירור מינהלי
55	
55	סימן א': הרשות להגנת הפרטיות
55	סעיף 26: ראש הרשות להגנת הפרטיות
55	סעיף 27: תקציב הרשות
55	סעיף 28: עסקאות הרשות
55	סעיף 29: עובדי הרשות להגנת הפרטיות
56	סעיף 30: תפקידי הרשות להגנת הפרטיות
57	סעיף 31: שיתוף פעולה עם רשות חוץ
58	סעיף 32: הוועדה המייעצת
59	סעיף 33: הסמכת חוקר או מפקח
60	סימן ב': סמכויות פיקוח
60	סעיף 34: סמכויות מפקח
60	סימן ג': סמכויות בבירור מינהלי
60	סעיף 35: צו לחיפוש ולחדירה לחומר מחשב
60	סעיף 36: אופן ביצוע חדירה לחומר מחשב והעתקתו
61	סעיף 37: סמכויות אכיפה, חקירה, עיכוב ותפיסה
62	פרק ד: אמצעי אכיפה מינהליים
62	סימן א': עיצום כספי
62	סעיף 38: עיצום כספי
63	סעיף 39: הפרה בנסיבות מחמירות
64	סעיף 40: הודעה על כוונת חיוב

64	סעיף 41: זכות טיעון
64	סעיף 42: החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות ודרישת תשלום
65	סעיף 43: הפרה נמשכת והפרה חוזרת
65	סעיף 44: סכומים מופחתים
65	סעיף 45: סכום מעודכן של הפיצוי הכספי
66	סעיף 46: המועד לתשלום העיצום הכספי
66	סעיף 47: הפרשי ריבית והצמדה
66	סעיף 48: גבייה
66	סימן ב': התראה מינהלית
66	סעיף 49: התראה מינהלית
66	סעיף 50: בקשה לביטול התראה מינהלית
67	סעיף 51: הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה
67	סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה
67	סעיף 52: התחייבות להימנע מהפרה והפקדת עירבון
68	סעיף 53: תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון או אי הגשתם
68	סעיף 54: הפרת התחייבות
68	סעיף 55: השבת העירבון
69	סימן ד': הוראות כלליות
69	סעיף 56: עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר
70	סעיף 57: פרסום לעניין הטלת עיצום כספי
71	סעיף 58: שמירת אחריות פלילית
71	סעיף 59: אישור נהלים ופרסומם
71	סעיף 60: אצילת סמכויות
72	פרק ה: מסירת מידע אישי או ידיעות מאת גופים ציבוריים
72	פרק ו: עוולה אזרחית ועונשין
72	סעיף 61: פגיעה בפרטיות – עוולה אזרחית
72	סעיף 62: פגיעה בפרטיות – עבירה
73	סעיף 63: פיצוי בלא הוכחת נזק
74	סעיף 64: שיקולים בגזירת הדין או גובה הפיצוי

75	פרק ז: הגנות
75	סעיף 65: הגנות מה הן
77	סעיף 66: פטור
77	סעיף 67: הפרכה של טענות הגנה
77	פרק ח: הוראות שונות
77	סעיף 68: דין המדינה
77	סעיף 69: מות הנפגע
78	סעיף 70: סייג לפרסום הליכים
78	סעיף 71: דין שני משפטים
78	סעיף 72: צווים נוספים
78	סעיף 73: חומר פסול לראיה
78	סעיף 74: דו"ח הגנה על הפרטיות
78	סעיף 75: תיקון חוק בתי משפט לענינים מינהליים
79	סעיף 76: שמירת דינים
79	סעיף 77: ביצוע ותקנות
79	סעיף 78: התאמה למדד

פרק א: מטרה, פרשנות ועקרונות יסוד

חוק זה מטרתו להגן על פרטיותו של אדם, לשם מימוש האוטונומיה של הפרט, ובכלל זה מתן הגנה על המרחב האישי של אדם, צנעת חייו האישיים, סוד שיחו, וזכותו לשלוט במידע אישי על אודותיו ובעיבודו; לשם הבטחת קיומו של הליך דמוקרטי תקין, ולשם מניעת השפעה בלתי הוגנת המבוססת על עיבוד מידע אישי על אודותיו.

**סעיף 1:
מטרת
החוק**

בחוק זה –

**סעיף 2:
הגדרות**

"אבטחת מידע אישי" – הגנה על נכונות המידע האישי, סודיותו, זמינותו או שלמותו;

"אדם" – לענין סעיף 1, ההגדרות "חסר ישע", "מידע אישי", "מידע רגיש", "נושא מידע", "קטין" ו-"קשיש" שבסעיף 2, וסעיפים 4, 9, 11, 23(ה), 63(ג), 65(א)(3)(ה), 65(א)(3)(ז), 69 ו-70 – למעט תאגיד;

"אירוע אבטחה" – אירוע שבו נפגעה אבטחת מידע אישי;

"בעל שליטה במידע" – אדם הקובע, לבד או ביחד עם אחר, את המטרות והדרכים לעיבוד מידע אישי;

דברי הסבר

הדרושים להבטחה שהגישה אל המידע האישי תוגבל רק למי שמורשה לכך.

הגדרת **"אדם"** תואמת את ההגדרה בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שבדומה להבחנה ב-GDPR, כמוסבר בסעיף 14 להקדמה ל-GDPR, מבחינה בין אדם (natural person) לבין כל ישות משפטית (legal person) ובכלל זה תאגיד.

הגדרת **"אירוע אבטחה"** מבוססת על הגדרת המונח **"אבטחת מידע אישי"** ונועדה להדגיש שאירוע אבטחה הוא כל פגיעה במודל של ה-CIA לאבטחת מידע. ההגדרה מותירה מקום לתוספת של מדרג אירועי אבטחה, בדומה לקבוע בתקנות אבטחת מידע.

הגדרת **"בעל שליטה במידע"** מחליפה את הגדרת **"מנהל מאגר מידע"** בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומבוססת על סעיף 7(4) ל-GDPR. מטרתה להגביר את תאימות הצעת החוק ל-GDPR.

סעיף 1: מטרתו לקדם את ההגנה על פרטיותו של אדם, שהיא זכות אדם חוקתית המעוגנת בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו¹. על בסיס ההכרה שהזכות לפרטיות היא זכות רחבה ושלא כל מופעיה מוגדרים במפורש בהצעת החוק, הסעיף מונה רשימה פתוחה של אפשרויות לפגיעה בפרטיות. הרשימה נעה על ציר שבין מניעת פגיעה בבחירה חופשית והבטחת הליך דמוקרטי תקין לבין הגנה על מרחב שבתוכו אדם זכאי להיות עם עצמו וזכותו לשלוט במידע אישי עליו ובעיבודו². ככל זכות אדם אחרת גם הזכות לפרטיות היא יחסית ולא מוחלטת, ועל כן פגיעה בה תיתכן רק לפי דרישות פסקת ההגבלה שבסעיף 8 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו ובהתאם להצעת החוק.

סעיף 2: הגדרת **"אבטחת מידע אישי"** מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ועל מודל אבטחת המידע המקובל בעולם ובתעשייה, המבוסס על המשולש (CIA, Confidentiality, Integrity, Availability): סודיות המידע האישי, נכונותו וזמינותו, כתנאים

"בקשה לסיוע" – בקשה לסיוע לרשות חוץ שהוגשה בכתב לרשות
להגנת הפרטיות על ידי רשות חוץ;

"גוף ציבורי" –

(1) משרדי הממשלה ומוסדות מדינה אחרים, רשות מקומית וגוף
אחר הממלא תפקידים ציבוריים על פי דין;

(2) גוף אחר ששר המשפטים קבע בצו, באישור ועדת החוקה חוק
ומשפט של הכנסת, ובלבד שבצו ייקבעו סוגי המידע האישי
והידיעות שהגוף יהיה רשאי למסור ולקבל;

"דיני הגנת הפרטיות" – דינים בתחום הגנת הפרטיות ופרטיות במידע
שהרשות להגנת הפרטיות או רשות חוץ מופקדת על ביצועם ואכיפתם,
ולעניין זה, משמעותם של מונחים בדיני הגנת הפרטיות במדינת חוץ
תהא כמשמעותם בדין שבתחום סמכותה של רשות החוץ;

"הסכמה" – הסכמה מדעת ומרצון חופשי, במפורש או מכללא;

"חוק המחשבים" – חוק המחשבים, התשנ"ה-1995;³

"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים),
התשנ"ו-1996;⁴

"חוקר" ו**"מפקח"** – מי שהוסמך לכך לפי סעיף 33;

"חומר מחשב" ו**"מחשב"** – כהגדרתם בחוק המחשבים;

"חסר ישע" – אדם שמחמת מחלתו, ליקויו הרוחני, מעצרו או כל סיבה
אחרת אינו יכול לספק לעצמו את צרכי חייו;

"חפץ" – כהגדרתו בפקודת המעצר והחיפוש;

דברי הסבר

בהסכמה כדרישה צורנית בלבד וליצור את ההבנה שהסכמה אינה חזות הכול. הסכמה תיחשב לניתנת מ"רצון חופשי" כאשר מוכח שהיא ניתנה לאחר שנושא המידע ידע והבין, או סביר שידע והבין, את מטרת הפגיעה בפרטיותו ואת מידת הפגיעה, הסיכונים הכרוכים בה והאפשרויות העומדות לפניו ונתן את הסכמתו מרצונו החופשי. פרשנות זו עולה בקנה אחד עם תנאיה של דרישת ההסכמה ב-GDPR. עם זאת, ההגדרה מאפשרת לבית המשפט מרחב תמרון באמצעות המונחים "מדעת" וההכרה גם בהסכמה מכללא.

ההגדרות **"חוק המחשבים"**, **"חומר מחשב"**, ו**"חפץ"** זהות להגדרות בסעיף 23 להצ"ח תיקון מס' 13.⁵

הגדרת **"חסר ישע"** מבוססת על סעיף 322 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הגדרת **"בקשה לסיוע"** מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 54יא לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968. היא אינה מתייחסת ל"מזכר הבנה" שכן שיתוף המידע האישי בין הרשות להגנת הפרטיות לבין רשות חוץ אינו מותנה, לפי סעיף 31 להצעת החוק, בחתימה על מזכר הבנות.

הגדרת **"גוף ציבורי"** זהה להגדרה בסעיף 23 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

הגדרת **"דיני הגנת הפרטיות"** מבוססת על סעיף 54יא לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, ועל התאמתה להצעת החוק.

הגדרת **"הסכמה"** מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, בתוספת דרישת ה"רצון החופשי" כתנאי לתקפות ההסכמה. המטרה היא לחזק את דרישת ההסכמה כדרישה אפקטיבית, לצמצם את השימוש הגובר

- "מידע אישי"** – נתונים על אודות אדם מזוהה, לרבות נתונים המאפשרים במאמץ סביר את זיהויו של אדם;
- "מידע אישי מדגמי"** – מידע אישי אקראי שבעל שליטה במידע ביצע או מבצע בו פעולות עיבוד.
- "מידע רגיש"** – מידע אישי שיש בו כדי לזהות אחד מאלה:
- (1) נתונים על אישיותו של אדם וצנעת חייו האישיים;
  - (2) נתונים על עברו הפלילי של אדם;
  - (3) נתונים על דעותיו הפוליטיות ואמונתו הדתית של אדם;
  - (4) נתונים על מצבו הבריאותי של אדם;
  - (5) נתוני זיהוי ביומטריים, כהגדרתם בחוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009⁶;
  - (6) מידע גנטי, כהגדרתו בחוק מידע גנטי, התשס"א-2000⁷;
  - (7) נתונים על מצבו הכלכלי של אדם, לרבות נתוני אשראי כהגדרתם בחוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016⁸;
  - (8) מידע אישי שנקבעה לגביו חובת סודיות בדין;
  - (9) נתוני תעבורה ונתוני מיקום, כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007⁹, שיש בהם כדי ללמד על אחד מסוגי המידע המנויים בסעיפים קטנים (1)-(8);
  - (10) מידע אישי ששר המשפטים קבע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, שהוא מידע רגיש.

דברי הסבר

הקיים, 23 ט"א (א) להצ"ח תיקון מס' 13 ו-9 ל-GDPR. ס"ק (3) להגדרת "מידע רגיש" מצומצם לאמונתו הדתית של אדם ואינו מתייחס לכל אמונה של אדם כ"מידע רגיש"; ס"ק (8) מבהיר שמידע אישי המוגדר – סודי, במסגרת החסיונות המקצועיים שהתפתחו בדין, הוא מידע רגיש, ועל כן העיבוד שלו כפוף להוראות הצעת החוק בנוגע למידע רגיש; ס"ק (9) מפנה לנתוני תעבורה ולנתוני מיקום כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007, שיש בהם כדי להיות מידע רגיש רק אם הם עלולים ללמד על סוגי מידע המנויים בס"ק (1)-(8) להגדרת "מידע רגיש".

הגדרת "מידע אישי" מחליפה את הגדרת "מידע" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומתייחסת לנתונים בלי קשר לפורמט שהם מוצגים בו. ההגדרה מאמצת את מסקנות ועדת שופמן¹⁰ ואת הגדרת "מידע מזוהה" בחוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016, ומיועדת ליצור תאימות עם חקיקה השוואתית כגון סעיף (1)4 ל-GDPR, סעיף (1)2 לחוק הפרטיות הקנדי (PIPEDA) וסעיף (1)6 לחוק הפרטיות האוסטרלי.

הגדרת "מידע אישי מדגמי" לקוחה מסעיף 23 להצ"ח תיקון מס' 13.

הגדרת "מידע רגיש" משקפת את ההבנה שמידע רגיש הוא מידע אישי שיש בו כדי לזהות מידע רגיש. ההגדרה שואבת השראה מסעיפים 7 לחוק הגנת הפרטיות

"מסמך" – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים;

"מעבד" – אדם המורשה על ידי בעל שליטה במידע, לפעול מטעמו בעיבוד של מידע אישי;

"נושא מידע" – אדם שנעשה עיבוד של מידע אישי על אודותיו;

"סיוע לרשות חוץ" – דרישת מידע אישי ומסמכים, עריכת חיפוש, תפיסת מסמכים, ניהול חקירה והעברת מידע אישי ומסמכים, לשם ביצוע ואכיפה של דיני הגנת הפרטיות במדינות חוץ ופיקוח על ביצועם;

"עיבוד" – אחת מהפעולות האלה:

(1) איסוף או תיעוד של מידע אישי בכל דרך, לרבות צילום, הקלטה, העתקה או השגת גישה אליו;

(2) ארגון, החזקה או אחסון של מידע אישי, לרבות הבנייה, שינוי, אחזור, ניתוח, איגום או הצלבה;

(3) גילוי או פרסום של מידע אישי, לרבות העברה, מכירה או העמדה לרשות הציבור;

"פקודת המעצר והחיפוש" – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;¹¹

דברי הסבר

הקיים, שאינה מתאימה למכלול הפעולות אשר ניתן לעשות במידע אישי בעולם דיגיטלי. בחרנו במונח "עיבוד" על פני המונח "שימוש" כדי לחדד את ההבחנה בין המונח השגור לפעולות המבוצעות על ידי משתמשי קצה (end-users) לבין הפעולות הנעשות במידע אישי. ההגדרה המוצעת כוללת רשימה סגורה של שלושה סוגי פעולות במידע אישי: איסוף, ניתוח והפצה; ההגדרה מאפשרת בכך הבנה ברורה יותר של סוגי השימושים ומדגישה שמדובר בטיפוסי פעולות שונים. בנוסף, מאחר שהליבה של תפיסת הפרטיות – שליטתו של האדם במידע אישי עליו, זהות ידועה של מבצע העיבוד והאם מדובר באדם או במכונה – אינה רלוונטית. ההגדרה נמצאת בהלימה עם סעיף (2)4 ל-GDPR.

הגדרת **"פקודת המעצר והחיפוש"** זהה להגדרה בסעיף 223 בהצ"ח תיקון מס' 13.

הגדרת **"מסמך"** זהה להגדרה בסעיף 223 בהצ"ח תיקון מס' 13.

הגדרת **"מעבד"** מחליפה את הגדרת "מחזיק, לעניין מאגרי מידע" בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומבוססת על הגדרת "מעבד" בסעיף 4(8) ל-GDPR.

הנחת היסוד של הצעת החוק היא שאין עוד הצדקה לחובה לרישום מאגרי מידע הקיימת בחוק הגנת הפרטיות הקיים, ולכן גם הגדרת "מאגר מידע" ו"מחזיק" מיותרות.

הגדרת **"נושא מידע"** שואבת השראה מההתייחסות ל-"data subject" בסעיף (1)4 ב-GDPR כאל אדם שהמידע בעניינו מזהה או ניתן לזיהוי.

הגדרת **"סיוע לרשות חוץ"** מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 54:א לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

הגדרת **"עיבוד"** מחליפה את הגדרת "שימוש" בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות

"פרסום", לעניין מידע אישי – הבאת מידע אישי לידיעת הציבור בכל דרך;

"קטיין" – אדם שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים;

"קטיש" – אדם שמלאו לו 65 שנים.

"ראש הרשות להגנת הפרטיות" – מי שהממשלה מינתה אותו, בהודעה ברשומות, לעמוד בראש הרשות להגנת הפרטיות;

"הרשות" או "הרשות להגנת הפרטיות" – הגוף הציבורי המפקח, האוכף והמסדיר את ההגנה על הזכות לפרטיות בהתאם להוראות חוק זה;

"רשות חוץ" – גוף המופקד על ביצוע ואכיפה של דיני הגנת הפרטיות במדינת חוץ ופיקוח על ביצועם;

"שלמות מידע" – שמירה על מהימנות ודיוק המידע האישי במהלך עיבודו, בלא ששונה או הושמד, שלא לפי להוראות חוק זה;

"תיעוד" – לעניין פסקה (1) שבהגדרת "עיבוד" ולעניין סעיפים (4)5 ו-65(א)3(ה) – לרבות קליטה או שימור של מידע אישי באמצעות חיישני מיקום, חיישני חום או כל אמצעי טכנולוגי אחר;

דברי הסבר

מאגרי המידע משנת 2012¹⁴) המליצו לצמצם את החובה לרישום מאגרי מידע ולהמירה בחלופה טובה יותר – שתביא להפנמה אמיתית של חובות הגנת הפרטיות לפי החוק, כגון חובת הניהול התקין. ההמלצות התבססו על ההבנה שהתועלת בחובת הרישום קטנה, שהיא אינה מבטיחה בכלל ציות להוראות החוק ושהעיסוק של הרשות להגנת הפרטיות באכיפה של חובת הרישום גורם לבזבוז משאבים חשובים. לדעתנו, ביטול חובת הרישום עדיף על פני צמצומה, ולכן אנו מציעים לבטל לחלוטין את חובת הרישום. בעולם דיגיטלי שבו מידע אישי נאגם ונשמר כעניין שבשגרה, חובת רישום מטילה נטל רגולטורי בלתי סביר על כל אדם כמעט שמחזיק ברשותו רשימת שמות של לקוחות, צרכנים או משתמשים בשירות שהוא נותן. יתרה מזו, בעידן של היום תחיימת החובות של הגנת הפרטיות לקיומו או להגדרתו של מקבץ הנתונים כמאגר מידע פוגעת בהיקף הגנת הפרטיות ובעוצמתה. לדעתנו, מערך הכלים החלופי להגנת הפרטיות במידע אישי המוצע בהצעת

הגדרת **"פרסום"** מתייחסת לפרסום מידע אישי, שלא כמו השימוש במונח "פרסום" בהקשרים אחרים בהצעת החוק, ושואבת השראה מהגדרת המונח "פרסום" בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שמפנה להגדרת המונח בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ומדגישה ש"פרסום" אינו מוגבל לטכנולוגיה או למדיום מסוים. ההגדרה שואבת השראה גם מהגדרת המונחים "פרסום" ו"מפרסם" בחוק העונשין, התשל"ז-1977, שמדגישה את החשיבות שבחשיפת המידע לציבור, כולו או חלקו, כתנאי ל"פרסום".

הגדרת **"קטיין"** זהה להגדרה המוצעת בסעיף 3 להצ"ח פרטיות קטינים, שמטרתה לשפר את הגנת הפרטיות על קטינים מצד הורי הקטיין ומצד המדינה ולהתאימה למשפט ההשוואתי.¹²

הגדרת **"קטיש"** מבוססת על ההגדרה המקובלת בארץ ובעולם.

הגדרת **"ראש הרשות להגנת הפרטיות"** מחליפה את הגדרת ה"רשם" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים. ועדת שופמן (בשנת 2007¹³) ומשרד המשפטים (בתזכיר הצעת החוק לצמצום החובה לרישום

המוצעת משקפת את החשיבות שבשמירה על מהימנות ודיוק המידע האישי במהלך עיבודו ומתירה את שינויו לפי הצעת חוק זו, ולא על פי כל דין כפי שמתירה הגדרת המונח בחוק הקיים.

הגדרת "תיעוד" משקפת התאמה למציאות טכנולוגית מתפתחת שיש בכוחה לאפשר עיבוד מידע אישי בדרכים נוספות על צילום, הקבוע בחוק הגנת הפרטיות הקיים, למשל באמצעות חיישנים שונים. ההגדרה אינה מתייחסת ל"תיעוד" בסעיפים 22 ו-38(ב)(5) להצעת החוק העוסקים בתיעוד אירועי אבטחה.

החוק נותן מענה מקיף ומדויק יותר להגנה על הפרטיות משנותנת החובה לרישום מאגרי מידע.

עם ביטול ההתייחסות בהצעת החוק למאגרי מידע ולחובת רישום אין הצדקה להתייחסות לתפקיד ספציפי של רישום מאגרי מידע. תנאי הכשירות לתפקיד ראש הרשות להגנת הפרטיות מפורטים בסעיף 26 להצעת החוק.

הגדרת "רשות חוץ" מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 54א(א) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, ועל התאמתה להצעת החוק.

הגדרת "שלמות המידע" מבוססת על סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומתאמת לניסוח חקיקה מודרני. ההגדרה

לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו אלא לפי הוראות חוק זה.

**סעיף 3:
איסור
פגיעה
בפרטיות**

פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

**סעיף 4:
פגיעה
בפרטיות**

(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו;

(2) האזנה האסורה על פי חוק;

(3) צפייה או עיון במידע אישי, לרבות קריאה או האזנה;

(4) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד שלא לפי הוראות חוק זה;

(5) פרסום תצלומו של אדם או תוצר של תיעוד אודות אדם בנוגע למצבו או להתנהגותו ברשות הרבים, שלא לפי הוראות חוק זה, בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו, ובכלל זה לאחר אירוע פתאומי שבו נגרמה לאותו אדם פגיעה גופנית או נפשית, למעט פרסום תצלום או תוצר של תיעוד בלא השהיות בין רגע הצילום או התיעוד לרגע השידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות;

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו שלא לפי הוראות חוק זה;

(7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין או בהסכם לגבי ענייני הפרטיים של אדם;

(8) עיבוד של מידע אישי על אודות אדם שלא לפי הוראות חוק זה.

שאלת קיומה של זכות לפרטיות לאחר המוות דורשת מחקר נפרד, שאינו בליבת עבודתנו הנוכחית לגיבוש הצעה לחוק הגנת פרטיות חדש ומעודכן.

**סעיף 5:
פרסום
תצלומו של
נפטר**

דברי הסבר

מכשיר GPS סמוי שהנעקב אינו יודע בכלל על קיומו, עדיין עלולה לפגוע בפרטיות של אדם.

ס"ק (2) וס"ק (4) זהים לסעיף 2(2) ו-2(3) לחוק הגנת הפרטיות הקיים (בהתאמה). האזנה שאינה אסורה על פי חוק האזנת סתר או צילום יכולה להיחשב פגיעה בפרטיות גם לפי ס"ק (8).

ס"ק (3) קובע שצפייה או עיון במידע אישי הם פגיעה בפרטיות, אף אם המידע אינו מפורסם וגם אם אין נעשות בו פעולות עיבוד אחרות.¹⁵

ס"ק (5) מחליף את הפגיעות המתוארות בסעיפים (4), (4א), ו-2(10) בחוק הגנת

סעיף 3: מבוסס על סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות הקיים. ואולם כחלק מהשינוי בתפיסת ההסכמה בהצעת החוק, הסכמה אינה הכלי היחיד להכשרת פגיעה בפרטיות. פגיעה בפרטיות תיעשה לפי הצעת חוק זו אך ורק בכפוף לסעיף 76 העוסק בשמירת הדינים.

סעיף 4: מבוסס על סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומציג רשימה סגורה של פגיעות אפשריות בפרטיות.

ס"ק (1) מבוסס על סעיף 2(1) בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אגב מחיקת המילים "או הטורדה אחרת". מובהר שכל הטורדה, אף אם אינה מאיימת, למשל מעקב באמצעות

פגיעה בפרטיות במידע עקב עיבוד מידע אישי בניגוד להוראות הצעת החוק. בכך מובהר שהסכמה אינה הכלי היחיד להכשרת פגיעה בפרטיות עקב עיבוד מידע אישי, בדומה להוראות ה-GDPR.

סעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות הקיים לא נכלל בהצעת החוק המוצעת כאן, משום שהפגיעה בפרטיות המפורטת בו נכללת בס"ק (4), (6) ו-7 המוצעים.

עקרון צמידות המטרה שבסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות הקיים מעוגן בסעיף 7 להצעת החוק.

הפרטיות הקיים ומוסיף פגיעה בפרטיות בעקבות "פרסום תוצר של תיעוד" (למשל, פרסום איכון הטלפון הסלולרי במועדון חשפנות) כשיש בפרסום כדי להשפיל או לבזות את נושא המידע.

ס"ק (6) מבוסס על סעיף 2(6) בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אגב השמטת ההתייחסות ל"לשם ריווח", שאינה רלוונטית לשאלת הפגיעה בפרטיות

ס"ק (7) מאחד את הוראת סעיפים 2(7) ו-8 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אגב השמטת ההבהרה שההסכם יכול להיות במפורש או במשתמע, שאינה רלוונטית.

ס"ק (8) מחליף את סעיפים 2(9)-(11) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומסדיר אירועי

פרק ב: הגנה על הפרטיות במידע אישי

סימן א': הוראות כלליות לעניין עיבוד מידע אישי

סעיף 6:
פגיעה
מותרת
בפרטיות

- (א) פגיעה בפרטיות מותרת בהתקיים אחד מאלה:
- (1) היא נדרשת לשם מילוי התחייבויות הקבועות בהסכם שנושא המידע הוא צד לו, או לשם נקיטת צעדים המבוקשים על ידי נושא המידע לפני ההתקשרות בהסכם כאמור;
  - (2) היא נדרשת כדי להגן על אינטרס מהותי של בעל השליטה במידע או צד שלישי שאליו הועבר מידע אישי ובלבד שהיא אינה מבוצעת על ידי גוף ציבורי במסגרת ביצוע משימותיו על פי דין ושנושא המידע היה יכול לצפות באופן סביר בהתחשב בזמן ובנסיבות שתרחש פגיעה כאמור.
  - (3) נושא המידע הסכים לפגיעה בפרטיות.
- (ב) פגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע רגיש מותרת בהתקיים אחד מאלה:
- (1) עיבוד המידע הרגיש נחוץ לצורך מימוש זכויותיו של נושא המידע, או לצורך מימוש זכויותיו או מילוי חובותיו של בעל שליטה במידע, במסגרת יחסי העבודה בין בעל שליטה במידע לנושא המידע ובהתאם לחוק המתיר עיבוד מידע רגיש לצורך מטרת אלו.
  - (2) עיבוד המידע הרגיש מידתי בהיקפו לצורך ביצוע מחקר סטטיסטי, מדעי או היסטורי שיש אינטרס ציבורי בביצועו.
  - (3) עיבוד המידע הרגיש נדרש כדי להגן על אינטרס מהותי של בעל השליטה במידע או צד שלישי שאליו הועבר המידע הרגיש ובלבד שעיבוד המידע הרגיש אינו מבוצע על ידי גוף ציבורי במסגרת ביצוע משימותיו על פי דין ושנושא המידע הסכים במפורש לעיבוד המידע הרגיש על אודותיו; היה העיבוד לפי פסקה (3) להגדרת עיבוד בסעיף 2 לחוק – נושא המידע הסכים במפורש קודם לביצוע עיבוד כאמור.

דברי הסבר

חוזר של מידע לאחר התממתו. סבירות השימוש באמצעים תיקבע לפי מדדים אובייקטיביים, כגון עלות הזיהוי החוזר, פרק הזמן שיש להשקיע בביצוע זיהוי חוזר, הטכנולוגיה הזמינה בזמן עיבוד המידע המותמם והתפתחויות טכנולוגיות צפויות באותה עת.

ס"ק (א)(1) מבוסס על סעיף 6(b) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות כאשר היא נדרשת לשם מילוי מחויבות בהסכם

סעיף 6: מגדיר, בדומה לסעיפים 6 ו-9 ל-GDPR, את הבסיסים הלגיטימיים לפגיעה בפרטיות, לרבות בדרך של עיבוד מידע אישי או מידע רגיש.

התממה (אנונימיזציה) כשלעצמה אינה יכולה לשמש בסיס משפטי להתרת עיבוד מידע אישי¹⁶, כפי שעולה גם מסעיף 26 להקדמה ל-GDPR. הקביעה אם המידע המותמם אינו מאפשר זיהוי של נושא המידע תיעשה מתוך בחינת כל האמצעים שסביר שיעשה בהם שימוש לשם זיהוי

עיבוד מידע רגיש, למשל נתונים ביומטריים, לצורך מימוש זכויותיהם של בעל שליטה במידע או של נושא מידע או לצורך מילוי חובותיו של בעל שליטה במידע במסגרת יחסי העבודה בין בעל שליטה במידע לנושא המידע.

ס"ק (ב)(2) שואב השראה מסעיף (j)(2) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע רגיש במידה הדרושה לצורך מחקר מדעי, סטטיסטי או היסטורי שיש אינטרס ציבורי בביצועו.

ס"ק (ב)(3) מתיר פגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע רגיש לפי האיזון שבין האינטרס המהותי של בעל שליטה במידע לאינטרס המהותי של נושא המידע, בדומה לס"ק (א)(2). הסעיף אינו מסתפק במבחן הציפייה הסבירה אלא מחייב קבלת הסכמה מפורשת של נושא המידע. רק כאשר מדובר בגילוי או בפרסום של מידע רגיש, כלומר עיבוד לפי פסקה (3) להגדרת המונח "עיבוד" בסעיף 2 להצעת החוק, נדרשת הסכמתו המפורשת של נושא המידע קודם לביצוע הגילוי או הפרסום – כדי להגביר את שליטתו של נושא המידע במידע רגיש עליו וכדי לוודא שהוא מודע למכלול פעולות העיבוד האפשריות במידע הרגיש עליו.

שנושא המידע הוא צד לו או כניסה להסכם כאמור.

ס"ק (א)(2) מבוסס על סעיף (f)(1) ל-GDPR וקובע שפגיעה בפרטיות מותרת כאשר היא נחוצה למימוש אינטרס מהותי של בעל השליטה במידע או של צד שלישי שאליו הועבר מידע אישי, ובלבד שסביר שנושא המידע צפה, בהתחשב בזמן ובנסיבות, שתתרחש פגיעה כאמור. למשל, כאשר הפגיעה בפרטיות היא בדרך של עיבוד מידע אישי שנחוץ לשם העברתו בין חברות קשורות או לשם אבטחת מידע אישי. הסעיף אינו חל על גוף ציבורי המחויב לפעול בהתאם להסמכה בדין ולא על פי מבחן סבירות ומימוש אינטרס מהותי שלו.

ס"ק (א)(3) מבוסס על סעיף (a)(1) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות בהסכמת נושא המידע. הסעיף נמצא בסוף רשימת הבסיסים הלגיטימיים כדי לחדד את שינוי התפיסה שבעקבותיו ייטיב בעל שליטה במידע לבדוק אם עומדים לרשותו בסיסים לגיטימיים אחרים לפגיעה בפרטיות קודם שיפנה להכשרת הפגיעה בפרטיות של נושא המידע על ידי קבלת הסכמה.

ס"ק (ב)(1) מבוסס על סעיף (b)(2) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות בדרך של

**סעיף 7:
דרישת
קיום
המטרה**

לא יעבד בעל שליטה במידע מיידע אישי אלא למטרה שלשמה נאסף או נמסר המידע האישי כמפורט בהודעה לפי סעיף 9 או למטרה הדומה למטרה שלשמה נאסף או נמסר מידע אישי; בבואו לבחון את קיומה של מטרה דומה כאמור, ישקול בעל שליטה במידע, בין השאר, את אלה:

(1) הקשר בין המטרה לשמה נאסף או נמסר מידע אישי לבין מטרת העיבוד שהוא מבקש לבצע;

(2) הנסיבות שבהן נאסף מידע אישי, קיומה של מערכת יחסים בין נושא המידע לבין בעל השליטה במידע ואת ציפיותו הסבירה של נושא המידע בנוגע לעיבוד נוסף של מידע אישי, מעבר למטרה לשמה נאסף או נמסר;

(3) האם המידע האישי כולל מידע רגיש;

(4) השלכות אפשריות של העיבוד הנוסף שהוא מבקש לבצע.

**סעיף 8:
הסכמה
לעניין
פגיעה
בפרטיותו
של קטין**

(א) פגיעה בפרטיותו של קטין מתחת לגיל 13 לפי סעיף 6(א) תיעשה אך ורק בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופוס שנתמנה לו כדין, או לפי הסמכה מפורשת בדיון.

(ב) לא יעבד בעל שליטה מידע רגיש לפי סעיף 6(ב) על אודות קטין מתחת לגיל 16 אלא בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופוס שנתמנה לו כדין, או לפי הסמכה מפורשת בדיון.

(ג) ראש הרשות להגנת הפרטיות יקבע הנחיות בדבר הדרכים לאימות גילו של קטין ולוודא קבלת הסכמת הוריו או האפוטרופוס שלו, כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

דברי הסבר

ליישם טכנולוגיות מתאימות ולהבטיח בכך זehירות יתרה בעת פגיעה בפרטיות של קטינים, בין השאר בדרך של עיבוד מידע אישי ומידע רגיש עליהם.

בס"ק (א) קבענו שגיל 13 הוא הגיל הקובע לעניין הסכמה לעיבוד מידע אישי, בדומה ל-COPPA האמריקני – שהוא הדין הוותיק ביותר לעניין פגיעה בפרטיותם של קטינים בדרך של עיבוד מידע אישי עליהם. הגיל הקובע לעניין הסכמה לעיבוד מידע רגיש הוא 16 לפי ס"ק (ב). מגיל 16 ועד גיל 18 יחול ההסדר הקבוע בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, התשכ"ו-1962¹⁷, הבוחר אם הסכמת הקטין לעיבוד מידע רגיש בנסיבות המקרה היא פעולה שדרכם של קטינים לעשות.

סעיף 7: מבוסס על סעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ושואב השראה מסעיפים 15(1) ו-4(4) ל-GDPR. הסעיף מעגן את דרישת קיום המטרה כתנאי להתרת פגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע אישי או מידע רגיש לפי סעיף 6 ומכיר בצורך בגמישות ובדינמיות בעיבוד של מידע אישי על ידי קביעת מנגנון להכרה בקיומן של מטרות דומות.

סעיף 8: שואב השראה מסעיפים 11b להצ"ח פרטיות קטינים, 312.5 ל-COPPA האמריקני ו-8 ל-GDPR ומאזן בין הגנה על ילדים לבין ההכרה ביכולתם של ילדים מעל גיל 13 לקבל החלטות עבור עצמם בעניינים שתוצאותיהם אינן גורליות. מטרתו לתמרץ את חברות הטכנולוגיה

**סעיף 9:
חובת מתן
הודעה**

- (א) פניה לאדם לקבלת מידע אישי לשם עיבודו תלווה בהודעה בשפה ברורה בה נאסף המידע האישי, על כוונת בעל שליטה במידע לעבד את המידע האישי, תוך ציון כל אלה:
- (1) שמו של בעל שליטה במידע, מענו ודרכי ההתקשרות עימו;
- (2) אם חלה על אותו אדם חובה חוקית למסור את המידע האישי, או שמסירת המידע האישי תלויה ברצונו ובהסכמתו, ותוצאות אי הסכמה למסירת המידע האישי;
- (3) המטרה אשר לשמה מבוקש העיבוד ונחיצות המידע האישי להגשתה;
- (4) זכות החזרה מהסכמה לעיבוד מידע אישי לפי סעיף 10, זכות העיון במידע האישי לפי סעיף 11, הזכות לקבלת הסבר לפי סעיף 12, זכות תיקון המידע האישי לפי סעיף 13, הזכות לניוד מידע אישי לפי סעיף 14 וזכות המחיקה של מידע אישי לפי סעיף 15, והדרכים למימוש הזכויות כאמור;
- (5) למי יימסר המידע האישי ומטרות המסירה.
- (ב) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע את דרכי ההצגה של ההודעה לפי סעיף קטן (א), לרבות הצגתה במתכונת דיגיטלית, אופן ניסוחה ומידת הבלטתה בהתחשב, בין היתר, בקהלי היעד שלה.

דברי הסבר

סעיף 9: מבוסס על סעיף 11 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, על סעיף 11א להצ"ח פרטיות קטינים ועל תיקונים שהציעה ועדת שופמן.¹⁸

סימן ב': זכויות נושא המידע

סעיף 10: זכות החזרה מהסכמה

- (א) נושא המידע רשאי בכל עת לחזור בו מהסכמתו לפגיעה בפרטיותו לפי סעיף 6(א) או 6(ב) לעיל;
- (ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א) לעיל, קטין מעל גיל 13 רשאי לחזור בו מהסכמה לפי סעיף 6(א) וקטין מעל גיל 16 רשאי לחזור בו מהסכמה לפי סעיף 6(ב), בין שההסכמה ניתנה על ידו ובין שניתנה על ידי הורה או אפוטרופוס. היה הקטין מתחת לגיל הכשרות למתן הסכמה לפי סעיף 8 לעיל, רשאי אחד מהוריו או אפוטרופוס שנתמנה לו כדן, או לפי הסכמה מפורשת בדן לחזור מהסכמה כאמור.
- (ג) חזר נושא המידע מהסכמה כאמור בסעיף קטן (א) או (ב), לא תפגע חוקיות עיבוד המידע שנעשה על בסיס הסכמת נושא המידע עד לאותו מועד.

דברי הסבר

במידע את הסכמתו של נושא המידע לפגיעה בפרטיותו. במקרה כזה יהיה עליו להיערך מראש לאפשרות שנושא המידע יחזור בו מהסכמתו.

חזרת נושא המידע בו מהסכמתו לא תפגע בחוקיות של הפגיעה בפרטיות, שנעשתה על בסיס ההסכמה של נושא המידע עד למועד חזרתו מן ההסכמה. הפסקה של הפגיעה בפרטיות בגלל חזרה מהסכמה יכולה להתרחש רק כאשר אף אחד מן הבסיסים הלגיטימיים האחרים המפורטים בסעיף 6 להצעת החוק, מלבד הסכמת נושא המידע, אינו מתיר את הפגיעה בפרטיות המבוקשת על ידי בעל שליטה במידע.

סעיף 10: שואב השראה מסעיפים 7(3) ל-GDPR, 4.3.8 לחוק הפרטיות הקנדי (PIPEDA, Schedule 1, §4.3.8) ו-13b להצ"ח פרטיות קטינים. הסעיף מעגן זכות מוחלטת לחזרה מהסכמה של כל אדם, לרבות קטין, במטרה להביא לשינוי תפיסתי ולהפסקת השימוש בהסכמה ככלי חסר משמעות ו"מכבסה" להתחמקות מן הדרישות של חוק הגנת הפרטיות. על בעל שליטה במידע המבקש לפגוע בפרטיותו של אדם לבחון תחילה אם אחד מן הבסיסים הלגיטימיים, מלבד הסכמה, המפורטים בסעיף 6 להצעת החוק מתיר לו לבצע את הפגיעה האמורה. רק בהיעדרם של בסיסים לגיטימיים כאלה יבקש בעל שליטה

**סעיף 11:
זכות עיון
במידע
אישי**

- (א) כל אדם זכאי לקבל בעצמו, או על ידי בא-כוחו שהרשהו בכתב או על ידי אפוטרופסו, מבעל שליטה במידע מענה לשאלה האם הוא עושה פעולת עיבוד במידע אישי על אודותיו.
- (ב) כל נושא מידע זכאי לקבל לידו ולעיין בעצמו, או על ידי בא-כוחו שהרשהו בכתב או על ידי אפוטרופסו, בכל אחד מאלה:
- (1) עותק מהמידע האישי על אודותיו שנעשתה בו פעולת עיבוד;
- (2) מידע בנושאים הבאים:
- (א) מטרת עיבוד המידע האישי על אודותיו;
- (ב) זהותם של מקבלי המידע האישי על אודותיו או הסוגים של מקבלי המידע האישי על אודותיו, שאליהם הועבר או יועבר המידע האישי, ובפרט בנוגע למקבלי מידע אישי במדינות חוץ ומקבלי מידע אישי שהם ארגונים בינלאומיים;
- (ג) אם המידע האישי על אודותיו לא נאסף מהמבקש עצמו – זהותו של מקור המידע האישי;
- (ג) הגיש נושא מידע בקשה לעיין במידע אישי על אודותיו כאמור בסעיף זה, יידע אותו בעל השליטה במידע על זכויותיו לפי סימן זה.
- (ד) המידע האישי המבוקש וכן פרטי המידע הנוספים המבוקשים יימסרו לעיון המבקש בשפה שבה נאסף המידע האישי ובתבנית דיגיטלית מקובלת.
- (ה) על אף האמור בסעיף זה, בעל שליטה במידע רשאי לסרב לבקשה לעיון, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) המידע האישי מתייחס למצבו הרפואי או הנפשי של מבקש העיון, ולדעת בעל השליטה במידע, עיון בו עלול לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית של המבקש או לסכן את חייו; במקרה זה ימסור בעל השליטה במידע את המידע האישי לרופא או לפסיכולוג מטעמו של המבקש;
- (2) מתן זכות העיון כמבוקש עלול לדעת בעל השליטה במידע לפגוע בחיי אדם;
- (3) מתן זכות העיון כמבוקש עלול לדעת בעל השליטה במידע לפגוע במידה העולה על הנדרש בזכויותיו של צד שלישי שאינו בעל השליטה במידע או המעבד;
- (ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לחייב למסור מידע אישי בניגוד לחיסיון שנקבע לפי כל דין, אלא אם כן המבקש הוא מי שהחיסיון נועד לטובתו; בפסקה זו, "דין" – לרבות הלכה פסוקה;
- (ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לחייב למסור מידע אישי בניגוד לדין.
- (ח) אין בהוראות סעיף זה כדי לחייב למסור מידע אישי ממאגר מידע המוחרג מסיבות ביטחוניות. **הנושא מצריך דיון נפרד, שאינו בליבת עבודתנו הנוכחית לגיבוש הצעה לחוק הגנת פרטיות חדש ומעודכן.**

דברי הסבר

מלכתחילה ובתבנית דיגיטלית שמקובלת במשק באותה העת.

ס"ק (ה)1) מבוסס על סעיף 13(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, בשינויים המתחייבים מהסרת ההתייחסות למאגרי מידע בהצעת החוק. הסייגים בס"ק (ה)1) ו-2(ה) שואבים השראה גם מסעיף 13(ד) לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, המתיר למטפל להימנע ממסירת מידע רפואי למטופל אם מסירתו עלולה לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית של המטופל.

הסייגים בס"ק (ה)2) ו-3(ה) שואבים השראה מסעיף 4)15 ל-GDPR, אך צמצמנו את החריג כך שהוא אינו מתיר לבעל השליטה במידע לסרב לבקשת העיון בנימוק שהעיון עלול לפגוע בזכויותיו של בעל השליטה עצמו, למשל בזכויות הקניין הרוחני שלו או של המעבד.

מובהר שבנסיבות המפורטות בס"ק (ו) ו-ז), כאשר חל על המידע האישי חיסיון או כאשר מסירתו היא בניגוד לדיון, אין לבעל שליטה במידע שיקול הדעת אם להתיר את העיון אם לאו, בניגוד לשיקול הדעת הנתון לו ביישום החריגים לזכות העיון המפורטים בסעיף קטן (ה).

ס"ק (ח) מבוסס על סעיף 13(ה) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. הנושא מצריך דיון נפרד, שאינו בליבת עבודתנו הנוכחית לגיבוש הצעה לחוק הגנת פרטיות חדש ומעודכן.

סעיף 11: מבוסס על סעיפים 13(א) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ושואב השראה מסעיפים 4.9 ל-PIPEDA בקנדה ו-15 ל-GDPR.

ס"ק (א) מתייחס ל"אדם" ולא ל"נושא מידע", שכן בשלב זה עדיין לא בטוח שבעל שליטה במידע אכן מעבד מידע אישי על הפונה.

ס"ק (ב)2(ג) מבוסס על סעיף 15(1)(g) ל-GDPR ומחיל את זכות העיון גם על מקור המידע האישי, כאשר זה לא נאסף מנושא המידע עצמו. על מנת להימנע מפגיעה בעבודה עיתונאית ובחיסיון של מקורות עיתונאיים, ס"ק (ו) – המבוסס על סעיף 13(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ועל סעיף 3(ד)7 לחוק סדר הדין הפלילי¹⁹ – מחריג מידע אישי שיש בגילוי כדי לפגוע בחיסיון על פי דין, לרבות חיסיון עיתונאי.

גביית תשלום בעבור מימוש זכות העיון תיעשה מכוח הסמכות הכללית לקביעת תשלומים בעבור מימוש זכות מזכויותיו של נושא המידע לפי סעיף 16(ב) להצעת החוק.

ס"ק (ד) מבוסס על סעיף 13(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. ואולם כדי להימנע מהטלת עלויות כבדות על בעל השליטה במידע או המעבד הסעיף אינו דורש לספק את המידע האישי באחת משלוש השפות – עברית, ערבית או אנגלית – אלא מסתפק בדרישה שהמידע האישי יימסר לעיון בשפה שבה הוא נאסף

סעיף 12: זכות לקבל הסבר

קיבל בעל שליטה במידע החלטה שיש לה השלכה משמעותית על זכות או חובה על פי דין של נושא מידע, המבוססת, במלואה או ברובה, על עיבוד מידע אישי על אודותיו באמצעות תהליכים ואמצעים אוטומטיים, יהיה נושא המידע זכאי לקבל מבעל שליטה במידע הסבר בהיקף סביר ובשפה מובנית על אופן קבלת ההחלטה.

דברי הסבר

12 להצעת החוק מאמץ רק את הזכות של נושא המידע לקבל הסבר מידתי מבחינת היקפו כאשר החלטה בעניינו משפיעה משמעותית על זכות או חובה על פי דין של נושא המידע וכאשר היא מבוססת במלואה או ברובה על עיבוד מידע אישי על נושא המידע באמצעות תהליכים אוטומטיים או אמצעים אוטומטיים.

מטרת הזכות לקבל הסבר נועדה למנוע מצב קפקאי שבו מתקבלת החלטה בעניינו של נושא המידע שאינה ברורה לו ואין ביכולתו להבינה ושיש לה השפעה משמעותית על זכות או חובה שלו על פי דין. בדרך זו תחזק השקיפות בפעולותיהם של בעלי שליטה במידע, והם יחויבו לשקול, ואף להנגיש, את הפרמטרים מתוך המידע האישי שנעשה בהם שימוש בעת קבלת החלטה בעניינו של אדם.

סעיף 12: שואב השראה מפרשנות שניתנה בסעיף 71 להקדמה ל-GDPR לסעיף 22 ל-GDPR. על פי פרשנות זו – כחלק מזכותו של נושא המידע שלא תתקבל החלטה בעלת השלכות משפטיות או משמעותיות אחרות עליו, אשר מבוססת רק על עיבוד אוטומטי של מידע אישי – נתונה לנושא המידע גם הזכות לקבל מבעל שליטה במידע הסבר שיכלול את פירוט אופן קבלת החלטה המבוססת על ניתוח אוטומטי של המידע האישי עליו.

מאחר שתכליתה של הזכות של נושא המידע להתנגד לקבלת החלטה כאמור היא הזכות לכבוד ולא הזכות לפרטיות, ומשום שזכותו של נושא המידע להתנגד כאמור מטילה נטל לא מוצדק על חברות מסחריות – שיחויבו להותיר מעורבות אנושית בתהליכים שניתן לייעלם ולבצעם על ידי שימוש בטכנולוגיה בלבד – סעיף

סעיף 13: זכות תיקון מידע אישי

(א) נושא מידע שעיין במידע אישי על אודותיו ומצא כי אינו נכון, שלם, ברור או מעודכן, רשאי לפנות לבעל השליטה במידע בבקשה לתקן את המידע האישי.

(ב) הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן (א), על בעל שליטה במידע לנקוט את אחת מהפעולות הבאות, בהתחשב במטרה שלשמה בוצע עיבוד המידע האישי וסוג המידע האישי שבו מדובר:

(1) למחוק את המידע האישי, כולו או חלקו;

(2) לתקן את המידע האישי;

(3) להשלים את המידע האישי שבשליטתו;

(ג) בעל השליטה במידע יודיע על הפעולה שנקט לפי סעיף זה, בתוך 30 יום ממועד נקיטת הפעולה, לכל מי שקיבל ממנו את המידע האישי במהלך תקופה של שנתיים שקדמו למועד קבלת בקשת התיקון.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, מצא בעל שליטה במידע שהמידע האישי שבשליטתו נכון, מעודכן ומלא, רשאי הוא לסרב לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ובלבד שינמק את סירובו בכתב.

(ה) מעבד חייב למחוק, לתקן או להשלים את המידע האישי, אם בעל שליטה במידע הסכים לתיקון המבוקש או שבית המשפט ציווה על התיקון.

דברי הסבר

כשנתיים למתן הודעה לצדדים שלישיים שאליהם העביר בעל שליטה במידע את המידע האישי.

בעל שליטה במידע שמצא שהמידע שברשותו מלא, מעודכן ונכון ללא התיקון המבוקש, רשאי לפי ס"ק (ד), שמבוסס על סעיף 14(ג) לחוק הגנת הפרטיות, לסרב לבקשת תיקון מנימוקים שיירשמו.

ס"ק (ה) מבוסס על סעיף 14(ד) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומחייב את המעבד לפעול בהתאם לפעולות שנקט בעל השליטה במידע לפי ס"ק (ב).

סעיף 13: מבוסס על סעיף 14 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ושואב השראה מסעיפים 16 ל-GDPR ו-13 לחוק הפרטיות האוסטרלי. הסעיף מוגבל, לפי ס"ק (א), לתיקון מידע אישי בלבד. נושא המידע אינו רשאי לבקש את מחיקתו, כלשון סעיף 14(א) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. זכות המחיקה מעוגנת בנפרד בסעיף 15. לבעל שליטה במידע מסור שיקול הדעת, לפי ס"ק (ב), אם לתקן, להשלים או למחוק את המידע האישי, הכול בהתאם למטרת העיבוד וסוג המידע האישי.

ס"ק (ג) מבוסס על סעיף 14(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך קובע פרק זמן של

**סעיף 14:
הזכות
לניוד מידע
אישי**

- (א) כל נושא מידע זכאי, בהתאם לבקשה שהגיש לבעל שליטה במידע, שבשליטתו המידע האישי על אודותיו, לקבל לידיו מבעל שליטה במידע, את המידע אישי כאמור, בתבנית דיגיטלית מקובלת, ולהעבירו, על פי שיקול דעתו, בעצמו או לפי הוראת סעיף קטן (ד), לכל בעל שליטה במידע אחר (להלן – הזכות לניוד מידע אישי).
- (ב) הזכות לניוד מידע אישי חלה על מידע אישי שעובד לפי הוראות סעיף 6 על אודות נושא המידע.
- (ג) הזכות לניוד מידע אישי אינה חלה על מידע אישי שבעל שליטה במידע או המעבד הסיקו באמצעות עיבוד שנעשה לפי הוראות סעיף 6.
- (ד) הוגשה בקשה לניוד מידע אישי כאמור בסעיף קטן (א), יעביר בעל שליטה במידע את המידע האישי על אודות מבקש הניוד לבעל שליטה במידע המבוקש על ידו, בהתאם לבקשה ובכפוף למגבלות טכנולוגיות. בעל שליטה במידע שאליו ינויד המידע האישי על פי סעיף זה, יהיה כפוף להוראות חוק זה במלואן.
- (ה) בעל שליטה במידע שהוגשה לו בקשה לנייד מידע אישי כאמור בסעיף קטן (א), יידע את מבקש הניוד שאין בניוד המידע האישי לפי סעיף זה כדי להביא להפסקת עיבוד מידע אישי על אודותיו, וכי יש באפשרותו של מבקש הניוד לחזור בו מהסכמתו, במידה שניתנה, לפי סעיף 10 לחוק, או לפנות אל בעל השליטה במידע בבקשה למחוק את המידע האישי על אודותיו לפי סעיף 15.
- (ו) על אף האמור בסעיף זה, בעל שליטה במידע רשאי לסרב לבקשה לפי סעיף קטן (א), אם לדעתו יש בניוד המידע האישי בהתאם לבקשה כדי לפגוע במידה העולה על הנדרש בזכויותיו של צד שלישי או במילוי חובותיו לפי דין.
- (ז) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות סוגים של בעלי שליטה במידע שהוראות סעיף זה לא יחולו עליהם.

דברי הסבר

שליטה במידע אחר, על פי בקשת מבקש הניוד. ניוד המידע האישי ייעשה בתבנית דיגיטלית המקובלת במשק באותה העת. כן נדרש בס"ק (ד) שהניוד יהיה אפשרי מבחינה טכנית, כלומר שאפשר להעביר את המידע האישי בדרך מאובטחת ובתנאי שלבעל השליטה במידע המקבל יש היכולות הטכניות לקבל את המידע האישי.

לפי ס"ק (ב), המידע האישי שזכות הניוד חלה עליו הוא כל מידע אישי שעובד לפי ההוראות שבסעיף 6 להצעת החוק. הסעיף מרחיב בכך את זכות הניוד מזו הקבועה בסעיף 20 ל-GDPR, המצומצמת רק למידע אישי שעובד בהסכמת נושא

סעיף 14: שואב השראה מסעיף 20 ל-GDPR ומעגן את זכותו של נושא המידע לניוד מידע אישי עליו לבעלי שליטה במידע נוספים לפי שיקול דעתו. מטרת זכות הניוד היא לחזק את השליטה של נושא המידע במידע האישי עליו, לשכלל את השוק על ידי עידוד התחרות בין בעלי שליטה שונים במידע, להקטין את תלותם של נושאי מידע בפלטפורמות שירותי מידע אחת או בבעל שליטה אחד במידע ולמנוע את הגבלתם לאותה הפלטפורמה או לאותו בעל שליטה במידע.

לפי ס"ק (א), על בעל שליטה במידע לנייד את המידע האישי שיש ברשותו על מבקש הניוד למבקש הניוד עצמו או לבעל

לבקשת ניווד כאשר זכות הניווד עלולה לפגוע במידה העולה על הנדרש בזכויותיהם של צדדים שלישיים או במילוי חובותיו של בעל השליטה במידע לפי דין.

ס"ק (ז) מסמיך את שר המשפטים לקבוע שבעלי שליטה במידע מסוימים יוחרגו מתחולת הסעיף מסיבות הקשורות בגודלם, במשך הזמן שחלף מרגע היווסדם או בנתח השוק שהם מחזיקים. המטרה היא להתמודד עם החשש שזכות הניווד עלולה לפגוע קשות דווקא בעסקים קטנים ובינוניים, שיתקשו להתמודד עם העברת מידע אישי מהם בשלבי הפעילות הראשונית שלהם, ולהביא בסופו של דבר להיחלשות התחרות ולהתחזקות החברות הגדולות.

המידע. ההרחבה נחוצה על מנת להגשים את מטרת זכות הניווד. עם זאת, לפי ס"ק (ג), המבוסס על סעיף 20(1) ל-GDPR, זכות הניווד חלה רק על המידע האישי הגולמי שעובד לפי סעיף 6. זכות הניווד לא חלה על מידע אישי שבעל השליטה במידע או שהמעבד הסיקו אותו באמצעות עיבוד מידע אישי לפי סעיף 6 להצעת החוק.

לפי ס"ק (ה), בעל השליטה במידע שהניווד התבקש ממנו צריך ליידע את נושא המידע מבקש הניווד שאין בניווד המידע האישי כדי להביא להפסקת עיבודו או למחיקתו. המטרה של חובת היידוע היא למנוע היווצרות רושם מוטעה שלפיו המידע האישי אינו נמצא עוד ברשותו של בעל השליטה במידע.

ס"ק (ו) שואב השראה מסעיף 20(4) ל-GDPR ומתיר לבעל השליטה במידע לסרב

**סעיף 15:
זכות
המחיקה
של מידע
אישי**

- (א) כל נושא מידע זכאי לדרוש מבעל שליטה במידע למחוק מידע אישי על אודותיו בהתקיים אחד מאלה:
- (1) המידע האישי אינו נחוץ עוד למילוי המטרה שלשמה נאסף;
  - (2) נושא המידע חזר בו מהסכמתו לעיבוד מידע אישי לפי סעיף 10 ולא מתקיים אף אחד מהתנאים לפי סעיף 6(א)-(1) או 6(ב)-(1)- (2) המתירים את המשך עיבוד המידע האישי;
  - (3) עיבוד המידע האישי נעשה בניגוד להוראות חוק זה.
- (ב) בעל שליטה במידע שהתבקש למחוק מידע אישי לפי סעיף קטן (א), ינקוט את הצעדים הסבירים בנסיבות העניין ובהתחשב בטכנולוגיה הקיימת באותה עת ובעלותה, על מנת למחוק את המידע האישי שבשליטתו, ואם העביר את המידע האישי - ליידע כל בעל שליטה אחר אליו העביר את המידע האישי שנושא המידע ביקש למחוק את המידע האישי וכל קישור אליו או העתק שלו;
- (ג) על אף האמור בסעיף זה, בעל שליטה במידע רשאי לסרב לבקשת מחיקה לפי סעיף קטן (א), בהתקיים אחד מאלה:
- (1) מחיקת המידע האישי תפגע במידה העולה על הנדרש בזכות לחופש ביטוי או בזכות הציבור לדעת;
  - (2) עיבוד המידע האישי דרוש לשם מילוי חובה חוקית;
  - (3) מחיקת המידע האישי תפגע במידה העולה על הנדרש ביכולתו של בעל השליטה במידע או המעבד להתגונן בתביעות משפטיות, או לבצע משימה המוטלת עליו למטרות אירכוב, מחקר מדעי, מחקר סטטיסטי שיש אינטרס ציבורי בביצועם.

דברי הסבר

זכות המחיקה על ידי בעל שליטה במידע, כלומר מחיקת המידע האישי ויידוע בעלי שליטה נוספים שאליהם העביר את המידע האישי, תיעשה לפי מבחן הסבירות ולפי נסיבות העניין, הטכנולוגיה הקיימת באותה העת ומחירה.

ס"ק (ג) מונה את הנסיבות שבהן יותר לבעל שליטה במידע לסרב לבקשת מחיקה.

סעיף 15: שואב השראה מסעיף 17 ל-GDPR ומעגן את זכות המחיקה, המכונה גם "הזכות להישכח".

ס"ק (א) מעגן את זכות נושא המידע, לרבות קטין, לדרוש למחוק מידע אישי עליו במקרים המנויים בסעיף. בה בעת, ס"ק (ב) מכיר בקושי האפשרי ליישם את זכות המחיקה ובסכנה שזכות זו עלולה להתברר בעתיד כנטל בלתי סביר על חברות הטכנולוגיה. משום כך, מימוש

**סעיף 16:
מימוש
זכויות
נושא
המידע**

(א) בעל שליטה במידע ינקוט אמצעים סבירים כדי לוודא שהמבקש לחזור בו מהסכמתו לפי סעיף 10, לעיין במידע אישי לפי סעיף 11, לקבל הסבר לפי סעיף 12, לתקן מידע אישי לפי סעיף 13, לנייד מידע אישי לפי סעיף 14 או למחוק מידע אישי לפי סעיף 15 (להלן – "זכויות נושא המידע"), הוא אכן נושא המידע, בטרם מתן מענה לבקשה.

(ב) על בעל שליטה במידע לאפשר מימוש זכויות נושא המידע בכתב או בפורמט דיגיטלי ובתבנית מקובלת בתוך 14 ימים ממועד קבלת בקשה למימוש זכות מזכויות נושא המידע. בגין מימוש זכות מזכויות נושא המידע רשאי בעל שליטה במידע לגבות סכום שלא יעלה על _____ שקלים חדשים.

(ג) פנה נושא המידע למעבד בבקשה למימוש זכות מזכויות נושא המידע, יעביר לו המעבד בתוך 14 ימים מיום קבלת הבקשה את שם בעל השליטה במידע שבשליטתו מצוי המידע האישי ונשוא הפנייה ואת דרכי הפנייה אליו. אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לחייב למסור מידע אישי בניגוד לחיסיון שנקבע לפי כל דין, אלא אם כן המבקש הוא מי שהחיסיון נועד לטובתו. בסעיף קטן זה, "דין" – לרבות הלכה פסוקה.

(ד) סירב בעל שליטה במידע לבקשת נושא מידע למימוש זכות מזכויות נושא המידע, כאמור בסעיפים 11(ה)-(ח), 13(ד), 14(ו), או 15(ג), יודיע על כך למבקש בכתב או בפורמט דיגיטלי ובתבנית מקובלת בתוך 14 ימים ממועד קבלת הבקשה למימוש זכות מזכויות נושא המידע, תוך פירוט הנימוקים לסירוב.

דברי הסבר

ס"ק (ג) מבוסס על סעיף 13א(2) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך תחולתו רחבה יותר וחלה על כלל הזכויות של נושא המידע. עם זאת, הסעיף מאפשר למעבד להימנע ממענה שנדרש על פי הסעיף אם המענה יביא לחשיפת מידע שחל עליו חיסיון, למשל כאשר המעבד הוא חוקר פרטי או עיתונאי עצמאי, עצם ההעברה של פרטי יצירת הקשר עם בעל שליטה במידע יכולה להיחשב הודאה בכך שהמעבד אכן מעבד מידע אישי על נושא המידע.

ס"ק (ד) מחייב את בעל השליטה במידע לתת הודעת סירוב בתגובה לבקשת נושא המידע לממש זכות מזכויות נושא המידע.

סעיף 16: ס"ק (א) שואב השראה מחובת הזehירות הקבועה בסעיף 45 לחוק הפרטיות בניו זילנד, שלפיה טרם מתן מענה לזכות העיון והתיקון יש לוודא שהמבקש הוא אכן נושא המידע.

ס"ק (ב) מבוסס על סעיפים 13(ד) ו-29א(ד) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ועל תקנה 6 לתקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון במידע וסדרי דין בערעור על סירוב לבקשת עיון), התשמ"א-1981, וקובע פרקי זמן למימוש כל אחת מן הזכויות של נושא המידע ומנגנון לגביית תשלום בגין מימושן.

**סעיף 17:
תובענה
לבית
המשפט**

על סירובו של בעל שליטה במידע לבקשת נושא מידע למימוש זכות מזכויות נושא המידע, כאמור בסעיפים 11(ה)-(ח), 13(ד), 14(ו), או 15(ג), רשאי נושא המידע להגיש תובענה לבית המשפט באופן ובדרך שנקבעו בתקנות.

סימן ג': חובות בעל השליטה במידע והמעבד

**סעיף 18:
מעבד
המידע**

(א) מעבד יפעל על פי הוראות חוק זה ועל פי הנחיות בעל שליטה במידע.
(ב) על בעל שליטה במידע להבטיח שהמעבד נקט את כל האמצעים הדרושים לעיבוד מידע אישי וכיבוד זכויותיו של נושא המידע לפי חוק זה.

**סעיף 19:
עיצוב
לפרטיות**

(א) בעל שליטה במידע יתכנן, יעצב ויפעיל, ככל שניתן, באמצעות הטמעת אמצעים טכנולוגיים וכן כללים פנים-ארגוניים, מערכות לעיבוד של מידע אישי, באופן שיבטיח את התאמתן להוראות חוק זה.
(ב) תכנון, עיצוב והפעלה של מערכות לעיבוד של מידע אישי כאמור בסעיף קטן (א), ייעשו בהתחשב בכל אלה: הטכנולוגיות הזמינות באותה עת ועלותן; אופי העיבוד של המידע האישי, וכן היקפו ומטרותיו של העיבוד; והסכנות הצפויות לפגיעה בפרטיותו של נושא המידע עקב עיבוד המידע האישי על אודותיו.

דברי הסבר

באמצעות אימוץ הדרישות ל"פרטיות כברירת מחדל" ("privacy by default") ול"עיצוב לפרטיות" ("privacy by design"). לדוגמה, על בעל שליטה במידע למזער ככל האפשר את עיבוד המידע האישי, לפעול להתממת מידע אישי, לעבד מידע אישי בשקיפות, לאפשר לנושא המידע לנטר את עיבוד המידע האישי עליו ולשפר בתכיפות גבוהה את אמצעי האבטחה. בעיצוב, בתכנות ובבחירת אפליקציות, שירותים או מוצרים המבוססים על עיבוד מידע אישי, בעל השליטה במידע או המעבד צריכים להתחשב בזכויותיו של נושא המידע ולוודא שהעיצוב, התכנות, האפליקציות, השירותים או כל טכנולוגיה אחרת המשמשת אותם לעיבוד מידע אישי מסייעים או אינם פוגעים במילוי חובותיהם לפי הצעת החוק.

סעיף 17: מבוסס על סעיף 15 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומעגן את הזכות לערער לבית המשפט על החלטת בעל שליטה לסרב לכל אחת מזכויות נושא המידע.
סעיף 18: שואב השראה מסעיפים 29 ו-28(1) ל-GDPR ומיועד להבהיר שעל בעל שליטה במידע להבטיח שמעבד מידע אישי שעימו הוא מתקשר נוקט את כל האמצעים הנדרשים, בכלל זה אמצעים טכניים וארגוניים, כדי לכבד את זכויותיו של נושא המידע לפי הצעת החוק ולהבטיח שעיבוד המידע האישי ייעשה בהתאם להוראות הצעת החוק.
סעיף 19: שואב השראה מסעיף 25 ל-GDPR. מטרתו להטיל על בעל שליטה במידע את החובה להבטיח הטמעת אמצעי הגנה על פרטיות במידע אישי באופן יזום מניעתי – החל בשלבי התכנון והפיתוח של המערכות לעיבוד מידע אישי, עבור בהטמעתן וכלה בהפעלתן – כל זה

סעיף 20: תסקיר השפעה על הפרטיות

- (א) בעל שליטה במידע יכין תסקיר השפעה על הפרטיות (בסעיף זה – תסקיר ההשפעה על הפרטיות) כאשר בכוונתו לעשות אחד מאלה:
- (1) לבצע עיבוד מידע אישי, שבהתחשב בהיקפו ומטרתו, סביר שיביא לפגיעה בזכויות צדדים שלישיים;
- (2) לבצע עיבוד מידע אישי בהיקף נרחב העשוי להשפיע על מספר רב של נושאי מידע;
- (3) לבצע עיבוד מידע אישי באופן אוטומטי או בעיקר אוטומטי לשם הערכת מאפייני האישיות של נושא המידע וקבלת החלטות בעלות השלכות משמעותיות על זכויות או חובות לפי דין של נושא המידע;
- (4) לבצע עיבוד מידע רגיש בהיקף נרחב;
- (ב) תסקיר ההשפעה על הפרטיות יכלול התייחסות, בין השאר, להיקף המידע האישי הנאסף, לעיצוב לפרטיות לפי סעיף 19 ולאמצעי אבטחת מידע אישי שינקטו על ידי בעל שליטה במידע לפי סעיף 21.
- (ג) תסקיר ההשפעה על הפרטיות לפי סעיף קטן (א) יוכן לפני תחילת העיבוד של המידע האישי ולפני האימוץ של טכנולוגיה חדשה לעיבוד המידע אישי, וכן אחת ל-18 חודשים לפחות.

סעיף 21: אבטחת מידע אישי

בעל שליטה במידע או מעבד יהיו אחראים, ביחד ובנפרד, לאבטחת המידע האישי שבשליטתם או ברשותם וינקטו אמצעים סבירים לצורך אבטחתו, בהתאם לתקן מקובל של אבטחת מידע ולעלותו הכספית, ובהתחשב בסוג המידע האישי, מטרת העיבוד, היקפו, הסכנות הצפויות לפגיעה בפרטיות עקב שימוש לרעה בו, אובדן, שינוי, גילוי, גישה בלתי מורשית אליו או מחיקה בלתי חוקית או מקרית שלו.

דברי הסבר

העיבוד שברצונו לעשות, ולפי מבחן סבירות שיתחשב במטרת העיבוד, בהיקפו ובסוג המידע האישי המעובד.

סעיף 21: מבוסס על סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ושואב השראה מסעיפים 32 ל-GDPR, 4.7 לנספח 1 לחוק הפרטיות הקנדי, 11.1 לחוק הפרטיות האוסטרלי ו-5 לחוק הפרטיות הניו זילנדי. הסעיף מעגן חובת אבטחת מידע כללית לפי תקן מקובל של אבטחת מידע ולפי מבחן סבירות שיתחשב גם בסוג המידע האישי, במטרת העיבוד והיקפו ובסכנות הצפויות לפגיעה בפרטיות. החובה לאבטחת מידע כוללת גם שמירה על הסודיות של מידע אישי. בעתיד נפעל להצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע על פי המוצע בסעיף זה.

סעיף 20: מעגן חובה כללית על בעל שליטה במידע לערוך סקר סיכונים לפגיעה בפרטיות. חובה דומה נמצאת כיום בתקנה 5 לתקנות אבטחת מידע, אך היא מוגבלת רק למאגרי מידע שנדרשת בעניינם רמת אבטחה גבוהה.²⁰ בעתיד נפעל להצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע על פי המוצע בסעיף זה. ואולם לעת עתה – כדי להציג את התמונה המלאה של מכלול התיקונים המוצעים – בחרנו להציג את הסעיף הזה כחלק מהצעת החוק.

ס"ק (א) שואב השראה מסעיפים (1)35 ו-33 ל-GDPR. הסעיף מעגן חובה כללית על בעל שליטה במידע לערוך תסקיר השפעה על הפרטיות בהתאם לפעולות

**סעיף 22:
תיעוד
ודיווח על
אודות
אירוע
אבטחה**

- (א) בעל שליטה במידע אחראי לתיעוד כל אירוע אבטחה שאירע בנוגע למידע האישי שבשליטתו; תיעוד כאמור יבוסס, ככל האפשר, על רישום אוטומטי.
- (ב) בעל שליטה במידע ידווח לרשות להגנת הפרטיות על אירוע אבטחה תוך זמן סביר מהמועד שנודע לו על התרחשותו, בהתקיים אלה:
- (1) אירוע האבטחה הוביל לעיבוד לא מורשה של מידע אישי או לנסיבות שסביר להניח שיגרמו לעיבוד לא מורשה של מידע אישי;
- (2) סביר להניח שאירוע האבטחה יגרום נזק חמור לנושא המידע;
- (3) בעל השליטה במידע אינו יכול למנוע את הנזק החמור לנושא המידע באמצעות נקיטת פעולה מתקנת;
- בסעיף זה, "פעולה מתקנת" – פעולה שעל בעל שליטה במידע לנקוט לבירור הסיבות שהובילו לאירוע האבטחה, למניעת הישנות אירוע האבטחה ולמיזעור השלכות אירוע האבטחה על זכויות של נושא המידע לפי חוק זה.
- (ג) לאחר הדיווח לרשות להגנת הפרטיות כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע בעל שליטה במידע לנושא המידע, תוך זמן סביר, על אירוע האבטחה, אלא בהתקיים אחד מאלה:
- (1) מתן ההודעה עלול להביא לחשיפת מידע אישי שחל לגביו חיסיון לפי כל דין, אלא אם כן נושא המידע הוא מי שהחיסיון נועד לטובתו; בפסקה זו, "דין" – לרבות הלכה פסוקה;
- (2) מתן הודעה כאמור לכל נושא מידע העלול להיפגע מאירוע האבטחה מטיל על בעל שליטה במידע נטל בלתי סביר; במקרה זה, יפרסם בעל שליטה במידע הודעה לכלל הציבור על אודות אירוע האבטחה.
- (ד) אירע אירוע אבטחה, יודיע על כך המעבד לבעל שליטה במידע באופן מידי.
- (ה) שר המשפטים יקבע תקנות בעניינים הבאים:
- (1) סוגי אירועי אבטחה וסוגי בעלי שליטה במידע הפטורים מחובת הדיווח לפי סעיף קטן (ב);
- (2) אופן מתן ההודעות לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד) ותוכנן.
- (3) מהן הפעולות המתקנות שעל בעל שליטה במידע לנקוט במקרה של אירוע אבטחה.

דברי הסבר

לקדם הצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע על פי המוצע בסעיף זה. לעת עתה – כדי להציג את התמונה המלאה של מכלול התיקונים המוצעים – בחרנו להציג את הסעיף הזה כחלק מהצעת החוק.

סעיף 22: הסעיף מעגן בחקיקה ראשית את החובה לתעד אירועי אבטחת מידע אישי הקבועה כיום בתקנה 11 לתקנות אבטחת מידע ולתקנה על בסיס סעיפים 33 ו-34 ל-GDPR והתיקון לחוק האוסטרלי להגנת פרטיות במידע.²¹ בעתיד נפעל

כנדרש לפי סעיף קטן (ב), לראש הרשות להגנת הפרטיות. לחלופין, חובת הודעה פומבית תחול רק כאשר הודעה לכל נושא מידע שעלול להיפגע מאירוע האבטחה תדרוש מאמץ לא סביר מבעל שליטה במידע.

ס"ק (ד) מבוסס על סעיף 33(2) ל-GDPR ומחייב את המעבד לדווח לבעל שליטה במידע על התרחשותו של אירוע אבטחה.

ס"ק (ה)1(1) מסמיק את שר המשפטים להחריג בתקנות אירועי אבטחה בעלי שליטה במידע מסוימים מחובת התיעוד והדיווח. הסעיף מתכתב עם ההבחנה הקיימת בתקנות אבטחת מידע שחובת התיעוד והדיווח חלה רק במקרים של "אירוע אבטחה חמור".

כדי להגביר את הגמישות בהחלת חובת הדיווח לפי הוראת סעיף 22 הותרנו בסעיפים קטנים (ה)2(2) ו-(ה)3(3) את הקביעה מה יכלול דיווח על אירוע אבטחה ומהי פעולה שתיחשב "פעולה מתקנת" לתקנות. ככלל, דיווח כאמור צריך לכלול פרטים מזהים ופרטי יצירת קשר עם בעל שליטה במידע, תיאור של אירוע האבטחה ונסיבותיו, תיאור המידע האישי שעובד או סביר שיעובד בלי הרשאה כתוצאה מאירוע האבטחה ופירוט הפעולות המתקנות שביצע בעל שליטה במידע עד למועד הדיווח ואלו שהוא עתיד לבצע. בדיווח לנושא המידע יש לכלול גם פרטים על הפעולות שרצוי שנושא המידע יבצע עקב אירוע האבטחה.

ההסדר הקבוע בתקנה 11 לתקנות אבטחת מידע מחייב בעל שליטה במידע לדווח לנושא מידע על אירוע אבטחת מידע רק במקרה של אירוע אבטחה חמור ורק כאשר ראש הרשות להגנת הפרטיות, לאחר היוועצות עם ראש מערך הסייבר, הורה על מתן הודעה כאמור. חובת ההיוועצות עם ראש מערך הסייבר עלולה לגרום סרבול בירוקרטי מיותר.

ההסדר המוצע בסעיף 22 מחייב בעל שליטה במידע לדווח לראש הרשות להגנת הפרטיות על אירוע אבטחת מידע רק כאשר האירוע גרם פגיעה בזכות לפרטיות, בהתאם לתנאים המפורטים בס"ק (ב) ובהתבסס על התיקון לחוק הפרטיות האוסטרלי. להסדר המוצע שלוש מטרות: האחת – להימנע מהטלת נטל לא סביר על בעל שליטה במידע לדווח על כל אירוע אבטחה גם אם לא נגרמה גבינו פגיעה בפרטיות (למשל, כאשר עובד לקח הביתה בטעות התקן נייד שנושא מידע אישי אבל לא השתמש בו והחזירו למחרת היום למקום העבודה); השנייה – להימנע מהטלת חובת דיווח פומבית מיידי שיש בכוחה לגרום לחשיפת אירועי סייבר באופן שעלול לפגוע בהתמודדות עם האירוע בזמן אמת; והשלישית – להימנע מהפיכת פעולת הדיווח לפעולה טכנית בעיקרה ומהצפת הרשות להגנת הפרטיות.

ס"ק (ג) מטיל על בעל שליטה במידע את החובה לדווח לנושא מידע על אירוע אבטחה שהביא לפגיעה בפרטיותו בתוך פרק זמן סביר ורק לאחר שמסר דיווח,

**סעיף 23:
ממונה על
הגנת
הפרטיות
במידע**

(א) בעל שליטה במידע ומעבד ימנו, כל אחד מטעמו, ממונה על הגנת פרטיות במידע העומד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף קטן (ו), בהתקיים אחד מאלה:

- (1) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, הוא גוף ציבורי;
- (2) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, מבצע עיבוד מידע אישי על 200,000 נושאי מידע לפחות;
- (3) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, מבצע עיבוד מידע רגיש על 100,000 נושאי מידע לפחות.

(ב) הממונה על הגנת הפרטיות במידע יפעל להבטחת קיום הוראות חוק זה על ידי בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, ויהיה אחראי לטיפול בפניות הציבור וכן בפניות של ראש הרשות להגנת הפרטיות, בנוגע לקיום הוראות חוק זה.

(ג) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, יספק לממונה על הגנת הפרטיות במידע את התנאים הדרושים למילוי תפקידו, לרבות עצמאות בביצוע תפקידו לפי חוק זה.

(ד) לא ימונה כממונה על הגנת הפרטיות במידע מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.

(ה) פרטי יצירת הקשר עם הממונה על הגנת הפרטיות במידע ימסרו על פי דרישה או יפורסמו בהתאם להחלטת בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין. לכל אדם הזכות לפנות לממונה על הגנת הפרטיות במידע בכל הקשור לעיבוד מידע אישי על אודותיו ומימוש זכויות נושא המידע לפי חוק זה.

(ו) שר המשפטים יקבע בתקנות את תנאי הכשירות הנדרשים למינוי ממונה על הגנת הפרטיות במידע ואת הפעולות שעליו לבצע למילוי תפקידו לפי חוק זה, וכן רשאי שר המשפטים, בתקנות, לשנות את מספר נושאי המידע הקבועים בפסקאות (2) או (3) של סעיף קטן (א), לפטור סוגים מסוימים של בעלי שליטה או מעבדים מחובת מינוי ממונה על הגנת פרטיות במידע לפי סעיף קטן (א) או לחייבם במינוי כאמור.

דברי הסבר

החובה למנות ממונה על הגנת פרטיות במידע תיקבע לפי ס"ק (א) בהתאם למיהות הגוף המבצע עיבוד (גוף ציבורי) ובהתאם להיקף העיבוד של מידע אישי או מידע רגיש. בדרך זו החובה אינה מצומצמת יתר על המידה, כקבוע כיום בסעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות, אבל גם אינה רחבה מדי, כפי שנעשה למשל בחקיקה הקנדית, ועל כן אינה מטילה נטל לא סביר על גופים קטנים.

ס"ק (א) ו-(ו) קובעים את תנאי הכשירות הנדרשים למינוי, וס"ק (ג) מטיל על בעל

סעיף 23: משלב בין החובה למנות ממונה אבטחת מידע לפי סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ולפי תקנה 3 לתקנות אבטחת מידע לבין החובה למנות ממונה פרטיות לפי סעיפים 37 ו-39 ל-GDPR, 4.1 לנספח 1 לחוק הפרטיות הקנדי ו-23 לחוק הפרטיות הניו זילנדי. בעתיד נפעל לקדם הצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע על פי המוצע בסעיף זה. לעת עתה – כדי להציג את התמונה המלאה של מכלול התיקונים המוצעים – בחרנו להציג את הסעיף הזה כחלק מהצעת החוק.

הגנת הפרטיות יימסרו על פי דרישה או יפורסמו בהתאם להחלטת בעל שליטה במידע או מעבד. הסעיף אינו מטיל חובה להעביר לרשות להגנת הפרטיות את פרטי הקשר עם הממונה על הגנת הפרטיות במידע, בדומה לסעיף 37(7) ל-GDPR, שכן חיוב כאמור כמוהו כהחזרת החובה לרישום מאגרי מידע, שהטעמים להסרתה הוסברו בדברי ההסבר להגדרת "ראש הרשות להגנת הפרטיות" בסעיף 2 לעיל.

ס"ק (ו) מסמיך את שר המשפטים לשנות את התנאים לכינונה של החובה למינוי ממונה על הגנת הפרטיות וכן לפרט את הכישורים הנדרשים להתאמתו לתפקיד.

שליטה ועל מעבד את האחריות לתת לממונה על הגנת הפרטיות במידע את תנאי העסקה המתאימים, לרבות פניות לביצוע התפקיד מבחינת עומס המשימות שיוטל עליו ועצמאות בביצוע תפקידו – כדי להבטיח שיפעל למילוי הוראות חוק זה בלי לחשוש למעמדו בחברה או להמשך העסקתו.

ס"ק (ב) מפרט מסגרת כללית לתפקידי הממונה על הגנת הפרטיות. ס"ק (ד) מבוסס על סעיף 17ב(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. ס"ק (ה) שואב השראה מסעיף 4.1.2 לחוק הפרטיות הקנדי וקובע שפרטי יצירת הקשר עם הממונה על

סימן ד': שונות

סעיף 24: תחולת הוראות פרק ב'

הוראות פרק ב' יחולו על אלה:

(1) בעל שליטה במידע או מעבד המאוגדים או פועלים במדינת ישראל, בין אם עיבוד המידע האישי נעשה בתחומי מדינת ישראל ובין אם לאו;

(2) כל פעולת עיבוד של מידע אישי על אודות נושא מידע הנמצא במדינת ישראל, בין אם בעל השליטה במידע או המעבד נמצאים או מאוגדים בישראל ובין אם לאו, ובלבד שמטרת עיבוד המידע האישי היא אחת מאלה:

(א) מתן טובין או שירות לנושא מידע הנמצא בישראל;

(ב) ניטור התנהגות של נושא מידע המתבצעת במדינת ישראל.

סעיף 25: נציגות בעל שליטה במידע או מעבד בישראל

(א) בעל שליטה במידע או מעבד, לפי העניין, המבצע עיבוד מידע רגיש על אודות 500,000 נושאי מידע לפחות, או המבצע עיבוד מידע אישי על אודות 1,000,000 נושאי מידע לפחות, ומתקיימים תנאי סעיף 24(2), חובה עליו למנות בכתב נציג שמקום מושבו במדינת ישראל ואשר ישמש כתובת לפניות הרשות להגנת הפרטיות או נושאי המידע בכל הקשור ליישום הוראות חוק זה.

(ב) חובת מינוי נציג לפי סעיף קטן (א) לעיל לא תחול כאשר בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, הוא גוף ציבורי.

דברי הסבר

האפשרות להזמין טובין או שירות בשפה העברית או באמצעות תשלום במטבע ישראלי, הצגת פרסומות המדגישות שלבעל שליטה במידע או למעבד יש לקוחות או משתמשים של השירות או הטובין בתחומי מדינת ישראל; תשלום למנוע חיפוש בתמורה לכך שהאתר יוצג במיקום גבוה בתוצאות החיפוש בתגובה לשאילתות חיפוש מישראל – כל אלה מלמדים על כוונתו של בעל שליטה במידע או של מעבד להציע שירות או טובין לנושאי מידע בישראל.

סעיף 25: שואב השראה מסעיף 27 ל-GDPR. מטרתו להקל על אכיפת ההוראות שבהצעת החוק גם על תאגידי ענק בינלאומיים שאין להם נציגות משפטית מקומית ולהימנע מפגיעה בתחרות ומהדרת שחקנים בינלאומיים מתחומי מדינת ישראל.

סעיף 24: שואב השראה מסעיף 3 ל-GDPR. מטרתו לקבוע שבהתקיים אחת החלופות המפורטות בסעיף תהא תחולת הוראות פרק ב' להצעת החוק חוץ-טריטוריאלית. המטרה היא למנוע מבעלי שליטה במידע להתחמק מציות להוראות הצעת החוק על ידי העברת מידע אישי על נושאי מידע ישראלים לחוות שרתים הממוקמות במדינות שאינן מחייבות הגנת פרטיות ברמה דומה לרמה המוגדרת בהצעת החוק.

לצורך החלה חוץ-טריטוריאלית של פרק ב' אין די בכך שאתר האינטרנט או כתובת הדוא"ל של בעל השליטה במידע או המעבד זמינים לקהל בישראל או שעיבוד המידע האישי נעשה בשפה העברית. לעומת זאת, מתן האפשרות ליצור קשר עם בעל השליטה במידע או עם המעבד דרך אתר אינטרנט בשפה העברית; מתן

פרק ג: הרשות להגנת הפרטיות וסמכויות פיקוח, אכיפה וביורור מינהלי

סימן א': הרשות להגנת הפרטיות

מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות להתמנות לשופט של בית משפט מחוזי ומונה על ידי הממשלה, בהודעה ברשומות, לנהל את הרשות להגנת הפרטיות.

סעיף 26:
ראש
הרשות
להגנת
הפרטיות

תקציב הרשות להגנת הפרטיות ייקבע בחוק התקציב השנתי, בסעיף תקציב נפרד, כמשמעותם בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;²² הממונה על סעיף תקציב זה לעניין החוק האמור יהיה ראש הרשות להגנת הפרטיות.

סעיף 27:
תקציב
הרשות

לצורך ביצוע הוראות חוק זה, מורשה ראש הרשות להגנת הפרטיות, יחד עם חשב הרשות, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו 5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951,²³ למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

סעיף 28:
עסקאות
הרשות

(א) עובדי הרשות להגנת הפרטיות יהיו עובדי המדינה ויחולו עליהם הוראות חוק שירות המדינה (מנויים), התשי"ט-1959,²⁴ ואולם ראש הרשות מורשה, באישור שר המשפטים, יחד עם חשב הרשות, לייצג את המדינה בעשיית חוזים מיוחדים עם עובדים.

סעיף 29:
עובדי
הרשות
להגנת
הפרטיות

(ב) עובדי הרשות יפעלו לפי הוראות ראש הרשות להגנת הפרטיות ובפיקוחו.

דברי הסבר

הרשות ושל ראש הרשות בניהול הרשות ובהפעלת התקציב שיוקצה לפעולותיה. ראש הרשות יוסמך להתקשר בעסקאות כנדרש לפעולת הרשות. לבסוף, ראש הרשות יוסמך לטפל בענייניה המינהליים של הרשות, אך עובדי הרשות יהיו עובדי מדינה. לפיכך עובדי הרשות יחויבו בנורמות המהותיות והאתיות של עובדי המדינה ויהיו כפופים לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959. בד בבד תוקנה לרשות להגנת הפרטיות יכולת ניהול אוטונומית מסוימת.

סעיפים 26-29: סעיפים אלו שואבים השראה מסעיפים 10(ד) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, 41, 41א, 41 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, ו-19א-19 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981. מטרתם להקנות לראש הרשות להגנת הפרטיות כלים שיאפשרו לו וליחידתו חופש פעולה מינהלי ותקציבי שיסייעו בביצוע תפקידו המורכבים. תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב בסעיף נפרד. ראש הרשות להגנת הפרטיות יהיה הממונה על ביצועו של התקציב, וכך תובטח עצמאותם של

**סעיף 30:
תפקידי
הרשות
להגנת
הפרטיות**

(א) תפקידי הרשות יהיו –

- (1) לפקח על ביצוע הוראות חוק זה;
- (2) לחקור חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה ולהביא את העברין לדין;
- (3) לנקוט הליכי אכיפה מינהלית נגד מפר לפי הוראות חוק זה;
- (4) לטפח תודעה ציבורית להגנת הפרטיות באמצעות חינוך, הדרכה והסברה, ככל שתפקיד זה אינו מוטל על רשות ציבורית אחרת הפועלת על פי דין;
- (5) לטפל בתלונות שיש בהן ממש על הפרת הוראות חוק זה או על פגיעה אחרת בפרטיות נושא מידע;
- (6) לערוך וליזום סקרים ומחקרים בענייני הגנת הפרטיות;
- (7) לייעץ לממשלה בכל הקשור ביישום מטרות חוק זה;
- (8) לטפל בכל עניין אחר הקשור להגנת הפרטיות ואשר לא הוטל בדין על רשות אחרת.

(ב) הגיעה לראש הרשות להגנת הפרטיות תלונה בעניין שבו לפי חיקוק יש לרשות אחרת סמכות לפיקוח ולנקיטת אמצעים בעקבות בירור תלונה, ייועץ באותה רשות לפני שיטפל בתלונה, ורשאי הוא אף להעביר את התלונה אליה; העביר ראש הרשות להגנת הפרטיות את התלונה כאמור, תודיע הרשות אליה הועברה התלונה לראש הרשות להגנת הפרטיות על תוצאות הטיפול.

(ג) ראה ראש הרשות להגנת הפרטיות כי מטרות החוק לפי סעיף 1 מושפעות, כרוכות או עלולות להיות מושפעות או כרוכות בהליך פלוני שלפני בית משפט, רשאי הוא, לפי ראות עיניו, להתייצב באותו הליך ולהשמיע דברו, או להסמיך במיוחד את נציגו לעשות זאת מטעמו;

דברי הסבר

ס"ק (א)(7) שואב השראה מסעיף 8 לחוק לעידוד מחקר, פיתוח וחדשנות טכנולוגית בתעשייה, התשמ"ד-1984. מטרתו להעמיק את המתאם בין מדיניות הממשלה לפעילות של הרשות להגנת הפרטיות, הן ברמה הכללית והן ברמה היישומית הפרטנית, באמצעות הסמכת הרשות להגנת הפרטיות לייעץ לממשלה בכל הקשור ליישום של מטרות החוק. ס"ק (ג) שואב השראה מסעיף 1 לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפט לממשלה) [נוסח חדש]. מטרתו להבטיח את הצגת האינטרס הציבורי שבהגנה על הזכות לפרטיות על ידי אנשי מקצוע מומחים בתחום בהליכים משפטיים, בכלל זה ההליכים המתנהלים נגד הרשות המחקקת או המבצעת.

סעיף 30: עיקרו של הסעיף מבוסס על סעיף 20 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, מתוך הבנה שיש דמיון רב בין הרשות להגנת הצרכן וסחר הוגן לבין הרשות להגנת הפרטיות. הדמיון בין שתי הרשויות בא לידי ביטוי בקהלי היעד שכל אחת מן הרשויות פועלת מולם, בסוג ההליכים שהן מוסמכות לנהל ובטיפוסי הזכויות שהן אמורות להגן עליהן. בשונה מחוק הגנת הצרכן, הסעיף מעגן את תפקידי הרשות ולא רק את תפקידי ראש הרשות, בדומה לסעיף 18 לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988, ולסעיף 5 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990.

- (א) מצא ראש הרשות להגנת הפרטיות כי התקיימו כל אלה:
- (1) רשות חוץ הגישה לרשות להגנת הפרטיות בקשה לסיוע;
  - (2) נושא הבקשה לסיוע עשוי להיות הפרה של דיני הגנת הפרטיות שרשות חוץ, שהגישה את הבקשה, מופקדת על ביצועם, אכיפתם ופיקוחם;
  - רשאי הוא לקבוע כי על הבקשה לסיוע יחולו הוראות סעיף זה.
- (ב) לא תיעשה פעולה מכוח הוראות סעיף זה אם היא עלולה, לדעת היועץ המשפטי לממשלה, לפגוע בריבונות מדינת ישראל, בביטחונה, באינטרס החיוני לה, בתקנת הציבור או בחקירה תלויה ועומדת.
- (ג) כדי להבטיח מתן סיוע לרשות חוץ, יהיו חוקר, מפקח או עובד מדינה שהוסמך לכך לפי סעיף 33, רשאים להשתמש בסמכויות לפי סעיפים 34 עד 37, שהוסמכו לבצען, לפי העניין, ובסמכויות לפי סעיף 43 לפקודת מעצר וחיפוש וסעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (בסעיף זה – חוק נתוני תקשורת) בשינויים המחויבים ובלבד שנושא בקשת הסיוע עשוי להיות נתון לחקירה כעבירה פלילית לפי חוק זה, ואם הנושא של הבקשה לסיוע הוא פיקוח – תיעשה הפעלת הסמכויות לפי סעיף 34 בלבד.
- (ד) קבע ראש הרשות להגנת הפרטיות כי על הבקשה לסיוע יחולו הוראות סעיף זה, ומידע אישי או מסמך שמבוקשים בבקשה לסיוע מצויים בידי הרשות להגנת הפרטיות, רשאי מי שראש הרשות להגנת הפרטיות הסמיכו לכך בכתב להעביר לרשות החוץ את המידע האישי או המסמך או העתק מאושר או העתק צילומי מאושר שלו.
- (ה) לא יועבר מידע אישי או מסמך בהתאם לסעיף קטן (ד) לעיל אלא אם שוכנע ראש הרשות להגנת הפרטיות כי הוא ישמש אך ורק למטרה שלשמה נמסר.
- (ו) הועבר מידע אישי או מסמך לפי סעיף קטן (ד) לעיל, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות לאשר לרשות חוץ להעביר מידע אישי או מסמך לשם ביצוע ואכיפה של דיני הגנת הפרטיות ופיקוח על ביצועם, לרשות ממשלתית אחרת או לרשות שהוקמה מכוח הסכם בין מדינות ורשאי הוא להתנות העברת מידע אישי או מסמך כאמור בתנאים.
- (ז) ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי להורות שפעולה לפי סעיף זה לא תיעשה לפי בקשת רשות חוץ, אשר מנועה או נמנעה מביצוע פעולה דומה לבקשת הרשות להגנת הפרטיות.
- (ח) על אף האמור בכל דין, מידע אישי, ידיעה או מסמך שנמסרו לרשות על ידי רשות חוץ או שהתקבלו, שנאספו או שנוצרו בעקבות בקשה לסיוע או בקשה לקבלת מידע אישי, ידיעה או מסמך שהוגשה לרשות להגנת הפרטיות על ידי רשות חוץ, לרבות הבקשה עצמה, רשאית הרשות להגנת הפרטיות שלא להעבירם לצד שלישי; אין בהוראה זו כדי למנוע גילוי לפי דרישת היועץ המשפטי לממשלה לצורך משפט פלילי או לפי דרישת בית המשפט.

**סעיף 32:
הוועדה
המייעצת**

- (א) שר המשפטים ימנה ועדה מייעצת שתפקידה:
- (1) לייעץ לראש הרשות להגנת הפרטיות, לפי דרישתו, בכל עניין הנוגע להגנת הפרטיות, וכן לייעץ לו בהכנת הדין וחשבון השנתי כאמור בסעיף 74 ובהכנת תוכנית העבודה של הרשות;
  - (2) לדון בנושאים נוספים בנוגע ליישום הוראות חוק זה שיש לדעתה חשיבות בעיסוק הרשות להגנת הפרטיות בהם.
- (ב) הוועדה המייעצת תהיה בת חמישה חברים והם:
- (1) עובד משרד המשפטים בדרגה ____;
  - (2) עובד משרד הכלכלה והתעשייה בדרגה שאינה פחותה מדרגת סגן מנהל כללי;
  - (3) חבר הסגל האקדמי של מוסד מוכר להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958;²⁵
  - (4) שני נציגי ציבור מקרב מוסד, מכון או ארגון, אשר אחד מהם לפחות יהיה נציג מתחום תעשיית הטכנולוגיה והשני יעסוק באחד מהתחומים האלה: צרכנות, משפט, כלכלה או מדיניות ציבורית;
- (ג) שר המשפטים ימנה את אחד מחברי הוועדה המייעצת להיות יושב ראש הוועדה.
- (ד) חברי הוועדה המייעצת ימונו לתקופה של שלוש שנים וניתן לחזור למנותם, ובלבד שלא יכהנו שלוש תקופות רצופות.

דברי הסבר

סעיף 32: שואב השראה מסעיף 22 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"ח-1981. הוא בא במקום ההתייחסות ה"כחושה" בסעיף 10א לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שהתמקד רק בחובתה הסטטוטורית של המועצה הציבורית להגנת הפרטיות להעיר את הערותיה על דוח רשם מאגרי המידע. מטרת הסעיף לעגן בחוק את הקמת הוועדה המייעצת ולקבוע את סמכויותיה במפורש, מתוך הכרה בסמכותה לדון גם בנושאים נוספים על אלו שידרוש ראש הרשות להגנת הפרטיות, אם לדעתה יש חשיבות לדיון ברשות להגנת הפרטיות ולעיסוק שלה בנושאים אלו. המטרה היא למנוע את האפשרות שראש הרשות להגנת הפרטיות ירוקן את תפקידה של הוועדה המייעצת מתוכן.

סעיף 31: שואב השראה מסעיפים 50 ל-GDPR ו-54א-54א9 לחוק ניירות ערך התשכ"ח-1968.

פגיעה בזכות לפרטיות, בעיקר פרטיות במידע, יכולה להיות חוצת גבולות (למשל, בפרשת **קיימברידג' אנליטיקה** נחשף מידע אישי על כ-47 אלף משתמשי פייסבוק מישראל²⁶). שיתוף פעולה בין רשויות הגנת פרטיות ברחבי העולם הוא אפוא כורח המציאות – כדי לאפשר אכיפה יעילה של דיני הגנת הפרטיות.

הצורך בשיתוף מידע אישי בין רשויות מדינתיות קיבל הכרה בינלאומית בהחלטה מספטמבר 2017,²⁷ לקח מהחקירה המשותפת שניהלו רשויות הגנת הפרטיות של קנדה, של אוסטרליה ושל ארצות הברית בעניין חשיפת מידע אישי ומידע רגיש על משתמשי האתר "אשלי מדיסון".²⁸

**סעיף 33:
הסמכת
חוקר או
מפקח**

(א) ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי להסמיך חוקר או מפקח, מבין עובדי המדינה, לביצוע סמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, אם התקיימו בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך שלושה חודשים מפנייתו של ראש הרשות להגנת הפרטיות אליה, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים, ולעניין הפעלת סמכויות חדירה לחומר מחשב או העתקתו כאמור בסעיפים 35-36 – הוא בעל תפקיד המיומן לביצוע פעולות כאמור;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, ככל שהורה שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים.

(ב) הסמכתו של מפקח או חוקר לפי סעיף זה תהיה בתעודה החתומה בידי ראש הרשות להגנת הפרטיות, שמעידה על תפקידו כמפקח או כחוקר ועל סמכויותיו לפי חוק זה.

דברי הסבר

לחומר מחשב. הסעיף אינו מגביל את תוקף הכשרתו של חוקר או מפקח, בדומה לסעיף 20א(ג) בחוק הגנת הצרכן, אלא מסתפק בהסכמת שר המשפטים לקבוע בתקנות תנאי כשירות נוספים, למשל הכשרות עיתיות להבטחת הכשירות של המפקח לביצוע תפקידו, בעיקר לנוכח השינויים הטכנולוגיים התדירים בתחום העיבוד של מידע אישי.

סעיף 33: מבוסס על סעיפים 10(ה) להצ"ח תיקון מס' 13 ו-20א(ג) לחוק הגנת הצרכן. מטרת הסעיף לקבוע שראש הרשות להגנת הפרטיות יהיה רשאי להסמיך חוקר או מפקח, מקרב עובדי המדינה, לביצוע סמכויות האכיפה והפיקוח לפי הצעת החוק, וכן לקבוע תנאי הסמכה הולמים למפקח ולחוקר, בדגש על הכשרה ראויה לצורך הפעלת סמכות חדירה

סימן ב': סמכויות פיקוח

**סעיף 34:
סמכויות
מפקח**

- (א) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי פרקים ב', ד', ו-ו', רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות או מפקח שהוסמך על ידו –
- (1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;
- (2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך;
- (3) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו או למסור לו עותק מחומר מחשב הכולל נתוני מערכת או מידע אישי מדגמי; מידע אישי מידגמי לפי סעיף זה לא ייחסף בהיקף העולה על הנדרש למימוש תכליות הפיקוח.
- (4) להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח שנעשה בו עיבוד של מידע אישי, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו של בית משפט.
- (ב) הממונה ימחק מידע אישי מדגמי, שנמסר או שנאסף לפי סעיף זה, כאשר אינו נדרש עוד באופן סביר להמשך הליכי הפיקוח, ולכל היותר בתוך שלוש שנים ממועד מסירתו או איסופו, אלא אם כן המידע האישי המידגמי דרוש לצורך הליכים לפי פרק ג', סימנים ג' או ד'.

סימן ג': סמכויות בבירור מינהלי

**סעיף 35:
צו לחיפוש
ולחידרה
לחומר
מחשב**

היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לעובד המדינה שהוא הסמיך לכך בהודעה ברשומות, הכשיר לכהן כשופט של בית משפט מחוזי, יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 38, רשאי הוא לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חדירה לחומר מחשב לפי סעיפים 23 עד 24 לפקודת המעצר והחיפוש, ולבצעם בעצמו או באמצעות מפקח.

**סעיף 36:
אופן ביצוע
חדירה
לחומר
מחשב
העיתקתו**

על ביצוע חיפוש, תפיסת חפץ וחדירה לחומר מחשב או העתקתו לפי סימן זה, יחולו הוראות סעיפים 23, 24(א)(1) ו(ב), 26 עד 28, 31 ו-45 וכן הוראות הפרק הרביעי, לפקודת המעצר והחיפוש, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטרי יהיו נתונות למפקח והסמכויות הנתונות לקצין יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות ולעובד המדינה שהוא הסמיך כאמור בסעיף 33.

דברי הסבר

סעיף 34: מבוסס על סעיפים 10(ה) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ו-23 להצ"ח תיקון מס' 13.

סעיפים 35 ו-36: מבוססים על סעיפים 23 ו-23 להצ"ח תיקון מס' 13.

(א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה לפי פרקים ב' או ו', או התעורר חשד כי אגב חקירה בעבירה כאמור, נעברה עבירה לפי סעיפים 242, 244, 245, 246, ו-249 לחוק העונשין, התשל"ז-1977²⁹ (להלן – חוק העונשין) יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות ולחוקר כל סמכויות הפיקוח לפי סימן ב', וכן רשאים הם –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)³⁰, והוראות חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002³¹ בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ שיש לו יסוד סביר להניח שהוא חפץ הקשור לעבירה כאמור;

(3) לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חדירה לחומר, מחשב לפי סעיפים 23 עד 24 לפקודת המעצר והחיפוש, ולבצעו.

(ב) על ביצוע חיפוש, תפיסת חפץ וחדירה לחומר מחשב או העתקתו לפי סעיף זה יחולו סעיפים 23א, 24(א)(1) ו-ב), 26 עד 28, 31 ו-45 וכן הוראות הפרק הרביעי לפקודת המעצר והחיפוש, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות ולעובד המדינה שהוא הסמך כאמור בסעיף 33.

(ג) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר יסוד סביר לחשד שאדם עבר עבירה לפי פרקים ב' או ו', או התעורר חשד כי אגב חקירה בעבירה כאמור, נעברה עבירה לפי סעיפים 242, 244, 245, 246, ו-249 לחוק העונשין³² רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחוקרו במקום הימצאו; היה הזיהוי בלתי מספיק או שלא ניתן לחקור את אותו אדם במקום הימצאו, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות או החוקר לדרוש מאותו אדם להתלוות אליו למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות או לזמנו למשרדי הרשות להגנת הפרטיות למועד אחר שיקבע. מי שזומן למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות יתייצב במועד שזומן אליו; על עיכוב לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 66, 67 ו-72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות.

(ד) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה לפי פרקים ב' או ו', או התעורר חשד כי אגב חקירה בעבירה כאמור, נעברה עבירה לפי סעיפים 242, 244, 245, 246, ו-249 לחוק העונשין, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן רשאי הוא לזמן אותו למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות; מי שזומן למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות, יתייצב

במועד שזומן אליו; על עיכוב לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 68 ו-72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות.

(ה) לעניין סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יראו את משרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות שראש הרשות הכריז עליהם בהודעה ברשומות, כ"תחנת משטרה" לעניין הוראות חוק המעצרים.

פרק ד : אמצעי אכיפה מינהליים

סימן א': עיצום כספי

סעיף 38: עיצום כספי

(א) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשא ראש הרשות להגנת הפרטיות להטיל עליו עיצום כספי בסכום של __, ואם המפר הוא תאגיד – בסכום של __:

(1) עיבד מידע אישי מבלי שמילא את חובת מתן הודעה, בניגוד להוראות סעיף 9;

(2) הפר את זכותו של נושא מידע לחזור בו מהסכמתו, בניגוד להוראות סעיף 10;

(3) הפר את זכות מזכויות נושא מידע לעיין במידע אישי על אודותיו, לקבל הסבר, לתקן, לנייד או למחוק מידע אישי על אודותיו, בניגוד להוראת סעיפים 11, 12, 13, 14 ו-15 בהתאמה; או בניגוד להוראות שנקבעו לעניין זה לפי סעיף 16;

(4) סירב לבקשת נושא מידע למימוש זכות מזכויות נושא המידע כאמור בסעיפים 11(ה) עד 13(ח), 13(ד), 14(ו) או 15(ג), ולא הודיע על כך לנושא המידע כנדרש לפי סעיף 16(ד).

(ב) הפר אדם הוראה מההוראות חוק זה, כמפורט להלן, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות להטיל עליו עיצום כספי בסכום של __, ואם המפר הוא תאגיד – בסכום של __:

(1) עיבד מידע אישי שלא למטרה לשמה נמסר, בניגוד להוראות סעיף 7;

(2) לא תיכנן, עיצב או הפעיל את מערכות עיבוד המידע האישי שיבטיחו את התאמתן להוראות חוק זה, בניגוד להוראות סעיף 19;

(3) לא הכין תסקיר השפעה על הפרטיות, בניגוד להוראות סעיף 20;

(4) לא נקט אמצעים סבירים לאבטחת מידע אישי, בניגוד להוראות סעיף 21;

(5) לא תיעד או דיווח על אירועי אבטחה, בניגוד להוראות סעיף 22;

(6) לא מינה ממונה הגנת פרטיות במידע או הסמיכו לבצע את תפקידיו, בניגוד להוראות סעיף 23;

**סעיף 39:
הפרה
בנסיבות
מחמירות**

(א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 38, בנסיבות מחמירות, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, ששיעורו פי אחד וחצי מסכום העיצום הכספי שניתן להטיל בשל אותה הפרה לפי סעיף 38.

(ב) בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת ל 100,000 נושאי מידע לפחות, או הפרה הנוגעת למידע רגיש.

דברי הסבר

מינהלית בהקשרים של הגנת הצרכן שהם בעלי דמיון רב מבחינת אופי ומספר ההפרות האפשריות לפגיעות אפשריות בזכות לפרטיות. מודל זה בא במקום המודל המסורבל המוצע בסעיף 23 ל"הצ"ח תיקון מס' 13.

הסעיף מונה את ההפרות שבגינן יוטל עיצום כספי על פי הוראות הדין המהותי בהצעת החוק. לפיכך הוא אינו מאמץ את סעיפים 23טז(ב), 23טי(ד)(2), 23טי(ג)(7), ו-23טי(ג)(9), (10), (11), (12) להצ"ח תיקון מס' 13 העוסקים בהפרת חובות הנוגעות לרישום מאגרי מידע ולדיוור ישיר.

בדומה להבחנה המוצעת גם היום בהצ"ח תיקון מס' 13, סעיף 38 מבחין בין הפרות הקשורות לכיבוד זכויותיו של נושא המידע, המנויות בס"ק (א), לבין הפרות הקשורות לחובות של בעל שליטה במידע ושל מעבד ולדרך עיבוד המידע האישי, לתנאים המקדימים לעיבודו ולהתוויה של אופן עיבוד המידע האישי, המנויים בס"ק (ב).

סעיף 39: מבוסס על סעיף 22 לחוק הגנת הצרכן ומאפשר הטלת עיצום כספי בסכום גבוה מן הסכום הקבוע להפרה כאשר מדובר בנסיבות מחמירות. בדרך זו אפשר להקשיח את הענישה המינהלית כאשר מדובר במספר גדול של נושאי מידע שעלולים להיפגע או כאשר מדובר במידע רגיש – בלי לאמץ את ההסדר המסורבל המוצע בהצ"ח תיקון מס' 13 באשר לסכום הבסיסי ולכפולותיו.

סעיף 37: מבוסס על סעיף 23 להצ"ח תיקון מס' 13, אך בהשראת סעיף 46 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, וסעיף 56 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, סמכות האכיפה הנתונה לפי הסעיף לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר הורחבה גם לביצוע חקירה גם בעבירות נלוות לעבירות לפי חוק זה (סעיפים 242 (השמדת ראיה), 244 (שיבוש מהלכי משפט), 245 (הדחה בחקירה), 246 (הדחה בעדות), ו-249 (הטרדת עד) לחוק העונשין התשל"ז-1977). הרחבה זו של סמכות האכיפה נועדה למנוע מצב שלא מנוהלת חקירה במכלול השלם של העבירות בנימוק שהעבירה הנלווית אינה חמורה מספיק ולכן אינה מצדיקה חקירת משטרה נפרדת. הסעיף מגדיר אפוא את הרשות להגנת הפרטיות כרשות חקירה עצמאית, בדומה לרשות לניירות ערך ולרשות להגבלים העסקיים, ואף מאפשר לחוקרה לחקור חשדות לשיבוש הליכי חקירה מסוגים שונים כאשר מתעורר חשד שנעשו פעולות לשיבושה. הוראה זו עולה בקנה אחד עם מגמת המחוקק להקשות על שיבוש הליכי משפט.

סעיף 38: מבוסס על הוראת סעיף 23 להצ"ח תיקון מס' 13 ושואב השראה מהוראות סימן א בפרק ה' לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, המעגן את המודל העכשווי העדכני ביותר לסמכות אכיפה

**סעיף 40:
הודעה על
כוונת חיוב**

- (א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף או לפי סעיף 39, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).
- (ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין ראש הרשות להגנת הפרטיות, בין השאר, את אלה:
- (1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה, ומועד ביצועו;
- (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;
- (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני ראש הרשות להגנת הפרטיות לפי הוראות סעיף 41;
- (4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 43.

**סעיף 41:
זכות טיעון**

- (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 40 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב או בעל פה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה.
- (ב) ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

**סעיף 42:
החלטת
ראש
הרשות
להגנת
הפרטיות
ודרישת
תשלום**

- (א) ראש הרשות להגנת הפרטיות יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 41, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 44.
- (ב) החליט ראש הרשות לפי סעיף קטן (א) –
- (1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו כאמור בסעיף 46;
- (2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.
- (ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט ראש הרשות להגנת הפרטיות את נימוקי החלטתו.
- (ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 41 בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

(א) בהפרה נמשכת, יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר התראה מינהלית כמשמעותה בסעיף 49, בשל הפרת אותה הוראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 50.

סעיף 43:
הפרה
נמשכת
והפרה
חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38(א), בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע, ולעניין הפרות לפי סעיף 38(ב) – בתוך תשעה חודשים מהפרה קודמת של הוראות אלה.

סעיף 44:
סכומים
מופחתים

(א) ראש הרשות להגנת הפרטיות אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

סעיף 45:
סכום
מעודכן של
הפיצוי
הכספי

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן לפי סעיף 78 ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני ראש הרשות להגנת הפרטיות כאמור בסעיף 42(ד) – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים או הוגש ערעור על החלטה בעתירה כאמור ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי ראש הרשות להגנת הפרטיות או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה או בערעור, לפי העניין.

דברי הסבר

הצרכן, התשמ"א-1981, שמציג מתווה מעודכן יותר להטלת עיצום כספי על ידי רשות מינהלית.

סעיפים 40-46: מבוססים על סעיפים 23-כז-נכז להצ"ח תיקון מס' 13 ומותאמים להוראות סימן א בפרק ה' לחוק הגנת

המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 42.

**סעיף 46:
המועד
לתשלום
העיצום
הכספי**

לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961³³ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

**סעיף 47:
הפרשי
ריבית
והצמדה**

עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995³⁴.

**סעיף 48:
גבייה**

סימן ב': התראה מינהלית

(א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38, והתקיימו נסיבות שקבע ראש הרשות להגנת הפרטיות בנהלים, רשאי הוא, במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה.

**סעיף 49:
התראה
מינהלית**

(ב) בהתראה מינהלית יציין ראש הרשות להגנת הפרטיות מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 43, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 50.

(א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 49 רשאי הוא לפנות לראש הרשות להגנת הפרטיות, בכתב או בעל פה, בתוך 45 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל כל אחד מטעמים אלה:

**סעיף 50:
בקשה
לביטול
התראה
מינהלית**

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל ראש הרשות להגנת הפרטיות בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהותיר את ההתראה על כנה; החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

דברי הסבר

הצרכן לעניין ההסדר לאישור הנהלים שיקבעו על ידי ראש הרשות להגנת הפרטיות ובאישור היועץ המשפטי לממשלה.

סעיפים 46-48: מבוססים על סעיפים 23כז-23כח להצ"ח תיקון מס' 13 ומותאמים להוראות סימן א בפרק ה' לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981.

סעיף 50: מבוסס על סעיפים 22 ו-22ד לחוק הגנת הצרכן.

סעיף 49: מבוסס על הוראת סעיפים 23כט להצ"ח תיקון מס' 13 ו-22יג לחוק הגנת

**סעיף 51:
הפרה
נמשכת
והפרה
חוזרת
לאחר
התראה**

(א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו ראש הרשות להגנת הפרטיות דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 43(א); דרישת תשלום אינה גורעת מזכותו של המפר לטעון כאמור בסעיף 41 לעניין סכום העיצום הכספי ולעניין הימשכות ההפרה, וייחולו הוראות סעיפים 41 ו-42, בשינויים המחוייבים.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 43(ב), וראש הרשות להגנת הפרטיות ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 40 בשל ההפרה החוזרת.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

**סעיף 52:
התחייבות
להימנע
מהפרה
והפקדת
עירבון**

(א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שקבע ראש הרשות להגנת הפרטיות, רשאי הוא להציע למפר, בהודעה בכתב, להגיש לו כתב התחייבות ועירבון מסוג שייקבע בנהלים, לפי הוראות סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א'.

(ב) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף קטן (א), ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע ראש הרשות להגנת הפרטיות, שתחילתה ביום מסירת ההודעה כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים (בסימן זה – תקופת ההתחייבות).

(ג) ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי לדרוש כי המפר יכלול בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעליו לעמוד בהם בתקופת ההתחייבות לשם הקטנת הנזק שנגרם מההפרה או מניעת הישנותה.

(ד) נוסף על כתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי ראש הרשות להגנת הפרטיות עירבון בסכום העיצום הכספי שראש הרשות להגנת הפרטיות היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומן של מקרים, נסיבות ושיקולים שנקבעו לפי סעיף 44.

דברי הסבר

סעיף 52: מבוסס על סעיפים 23 ו-23לג להצ"ח תיקון מס' 13 ועל סעיפים 22טז ו-22ז לחוק הגנת הצרכן.

סעיף 51: מבוסס על סעיפים 23לג להצ"ח תיקון מס' 13 ו-22טו לחוק הגנת הצרכן.

**סעיף 53:
תוצאות
הגשת כתב
התחייבות
ועירבון או
אי הגשתם**

- (א) הגיש המפר לראש הרשות להגנת הפרטיות כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה, בתוך 45 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 52, לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה.
- (ב) לא הגיש המפר לראש הרשות להגנת הפרטיות כתב התחייבות ועירבון בתוך 45 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 52, ימציא לו ראש הרשות להגנת הפרטיות הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 40.

**סעיף 54:
הפרת
התחייבות**

- (א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט להלן, יחולו הוראות אלה, לפי העניין:
- (1) המשיך המפר, במהלך תקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט ראש הרשות להגנת הפרטיות את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת כאמור בסעיף 43(א);
- (2) חזר המפר והפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט ראש הרשות להגנת הפרטיות את העירבון ויראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 43(ב); ראש הרשות להגנת הפרטיות ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;
- (3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 52 – יודיע ראש הרשות להגנת הפרטיות למפר על כוונתו לחלט את העירבון; המפר רשאי לטעון את טענותיו לעניין זה, בכתב או בעל פה, כפי שיורה ראש הרשות להגנת הפרטיות, בתוך 45 ימים מיום הודעת ראש הרשות להגנת הפרטיות, וראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי, לבקשת המפר, להאריך תקופה זו בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

- (ב) לעניין פרק זה, יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה, כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.
- (ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, והפר המפר פעם נוספת את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר לו ראש הרשות להגנת הפרטיות להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה, בשל אותה הפרה.

**סעיף 55:
השבת
העירבון**

עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד; העירבון, למעט אם היה ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': הוראות כלליות

על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מהוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 38 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

**סעיף 56:
עיצום
כספי בשל
הפרה לפי
חוק זה
ולפי חוק
אחר**

דברי הסבר

עירבון שהופקד במקרה של ערעור על החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות להפעיל את סמכותו המינהלית לפי פרק זה, לא אומץ בהצעת החוק, שכן הנושא צריך להיות מטופל במסגרת הדינים הכלליים, ובמקרה שלנו – חוק בתי המשפט לעניינים מינהלים, תש"ס-2000.

סעיפים 53-56: מבוססים על סעיפים 23לד-23לז בהצ"ח תיקון מס' 13 ועל סעיפים 22ז-22יט ו-22כג לחוק הגנת הצרכן.

סעיף 23לח להצ"ח תיקון מס' 13, העוסק בעיכוב הביצוע של החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות לעניין הטלת עיצום כספי והחזר עיצום כספי ששולם או

**סעיף 57:
פרסום
לעניין
הטלת
עיצום
כספי**

- (א) הטיל ראש הרשות להגנת הפרטיות עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של הרשות להגנת הפרטיות את הפרטים שלהלן, באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:
- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
  - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה, לרבות מספר נושאי המידע שמידע אישי על אודותיהם נחשף או עלול להיחשף עקב ההפרה;
  - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
  - (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
  - (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
  - (6) שמו של המפר – ככל שהמפר הוא תאגיד.
- (ב) הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים או הוגש ערעור על החלטה בעתירה כאמור, יפרסם ראש הרשות להגנת הפרטיות, בפרסום לפי סעיף קטן (א), גם את דבר הגשת העתירה או הערעור ואת תוצאותיהם.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)(6), רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.
- (ד) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים.

דברי הסבר

התערבות יתרה ופגיעה בגמישות של סמכויות העזר הנתונות בידי השר האחראי או בידי ראש הרשות להגנת הפרטיות. בחוק ההגבלים העסקיים ובחוק ניירות ערך, למשל, אין הוראה דומה לדרכי פרסום נוספות של דבר הטלת עיצום כספי.

ס"ק (ד) מגביל את פרסום דבר הטלת עיצום כספי לתקופה של 4 שנים כאשר העיצום הכספי הוטל על תאגיד ולשנתיים כאשר העיצום הכספי הוטל על אדם יחיד. הסעיף מחייב בכך את ראש הרשות להגנת הפרטיות למחוק את הפרסום מאתר האינטרנט בתום התקופה האמורה.

סעיף 57: מבוסס על סעיפים 223 ל"הצ"ח תיקון מס' 13 ו-222 לחוק הגנת הצרכן.

בס"ק (א) הועדף ההסדר שבסעיף 222כא לחוק הגנת הצרכן. כמו כן נקבע בו שהפרסום ייעשה באתר האינטרנט של הרשות להגנת הפרטיות ולא יפורסם באתר האינטרנט של משרד המשפטים או בדרך אחרת על פי החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות.

ס"ק (א)(2) מבהיר שמספר נושאי המידע, שמידע אישי עליהם נחשף או עלול להיחשף עקב ההפרה, הוא מידע שרלוונטי לבחינה של שיקול הדעת של ראש הרשות בהטלת העיצום הכספי, ולכן יש לפרסמו כחלק מנסיבות ההפרה.

סעיף 23 ל"ט(ו) להצ"ח תיקון מס' 13 לא אומץ בהצעת החוק משום שיש בו משום

**סעיף 58:
שמירת
אחריות
פלילית**

(א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה מינהלית או מתן כתב התחייבות ועירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 38, שהיא עבירה על חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נמסרה למפר הודעה על כוונת חיוב, או התראה מינהלית או הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון, בשל הפרה כאמור באותו סעיף קטן, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותו מעשה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) שילם המפר עיצום כספי או הפקיד עירבון והוגש נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב), יוחזר לו הסכום ששילם או העירבון; הסכום ששילם המפר כאמור או עירבון, למעט ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו עד יום החזרתו.

(ד) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו ראש הרשות להגנת הפרטיות הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה.

**סעיף 59:
אישור
נהלים
ופרסומם**

נהלי ראש הרשות להגנת הפרטיות לפי סעיפים 49 ו-52 טעונים אישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי שהוא הסמיך לכך, והם יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות להגנת הפרטיות.

**סעיף 60:
אצילת
סמכויות**

ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי לאצול את סמכויותיו לפי פרק זה, למעט קביעת נהלים לפי סעיפים 49(א) ו-52(א), לסגנו או לעובד הרשות להגנת הפרטיות האחראי לנושא העיצומים הכספיים.

דברי הסבר

לסנקציה פלילית, יש לקבוע בנהלים קריטריונים ברורים לאכיפה פלילית ולאכיפה מינהלית.

סעיף 59: מבוסס על סעיף 22כד לחוק הגנת הצרכן. מטרתו ליצור סעיף-סל לאישור הנהלים שקובע ראש הרשות להגנת הפרטיות. הסעיף הוא חלופה לאזכור הצורך באישור בכל סעיף חוק רלוונטי, כפי שנעשה בהצ"ח תיקון מס' 13 בסעיפים 23כט(א) ו-22לב.

סעיף 60: מבוסס על סעיף 22כה לחוק הגנת הצרכן.

סעיף 58: מבוסס על סעיפים 23 להצ"ח תיקון מס' 13 ו-22כב לחוק הגנת הצרכן. במקרים של אי-התאמה הועדף הנוסח הקבוע בחוק הגנת הצרכן מתוך הנחה שהוא העדכני ביותר. הסעיף משקף את הצורך הממשי באכיפה פלילית לצד זו המינהלית. המטרה היא לצמצם את מספר הפרות ה"משתלמות כלכלית" באמצעות ה"שוט" של האחריות הפלילית. עם זאת, כדי להפיג את חוסר הוודאות הנלווה לחשש מסיכון כפול, כלומר ממצב שהמפר חשוף לאכיפה מינהלית ואינו זוכה לסופיות הדיון כי הוא עדיין חשוף

פרק ה: מסירת מידע אישי או ידיעות מאת גופיים ציבוריים

הנושא מצריך מחקר נפרד, שאינו בליבת עבודתנו הנוכחית לגיבוש הצעה לחוק הגנת פרטיות חדש ומעודכן.

פרק ו: עוולה אזרחית ועונשין

הפרת הוראה מההוראות לפי סעיפים 4, 9, 11, 13 עד 15, או הוראה שנקבעה לפי סעיף 16 לעניין האופן והתנאים למימוש זכות לפי סעיפים 11, 13, 14 או 15, היא עוולה אזרחית והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש]³⁵ יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה.

סעיף 61:
פגיעה
בפרטיות –
עוולה
אזרחית

הפוגע בפרטיות זולתו באחת מהדרכים האמורות בסעיף 4, דינו – מאסר 5 שנים; נעברה העבירה או היתה מכוונת כלפי קשישים, חסרי ישע או קטינים, או כלפי ציבור של נושאי מידע הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית – דינו של עובר העבירה מאסר שבע שנים.

סעיף 62:
פגיעה
בפרטיות –
עבירה

דברי הסבר

מופיעות בהצעת החוק, למשל חובת רישום מאגר מידע, ומקצתם רחבים מדי.

סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות הקיים לא אומץ בהצעת החוק, שכן הוראתו ש"לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה ממש" מוסדרת בעקרונות הכלליים של דיני הנזיקין ושל דיני העונשין.

סעיף 31 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, המגדיר מהן עבירות אחריות קפידה, לא אומץ בהצעת החוק. הותרת הוראה בעניין אחריות קפידה מגבירה את הסיכון הכפול שבשמירת האחריות הפלילית לפי סעיף 58. נוסף גם כי אין הוראה דומה בדברי חקיקה אחרים, ששילבו הוראות לאכיפה מינהלית, למשל התיקון משנת 2012 לחוק ההגבלים העסקיים³⁶ והתיקון משנת 2014 לחוק הגנת הצרכן.³⁷

סעיף 61: בא במקום סעיף 31 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומבוסס על סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך מרחיב אותו לכל פגיעה בפרטיות ולכל פגיעה בזכות מזכויות נושא המידע.

סעיף 62: מבוסס על סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ובא במקום סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

הסעיף שואב השראה מסעיף 23 לחוק הגנת הצרכן. הוא מחמיר את הענישה כאשר העבירה נעברה כלפי אוכלוסיות חלשות כגון קטינים, קשישים וחסרי ישע, מתוך הבנה שאוכלוסיות אלו, ולא רק קטינים, כמוצע בהצ"ח פרטיות קטינים, עלולות להיתקל בקשיים בהתמודדות עם השימוש בשירותים מקוונים.

סעיפים 23מא-23מה להצ"ח תיקון מס' 13 לא אומצו בהצעת החוק מאחר שמקצתם מכוסים גם כך בהוראת סעיף 62, מקצתם נוגעים להוראות בדיון המהותי שאינן

**סעיף 63:
פיצוי בלא
הוכחת נזק**

(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 62 רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק; הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 62 לעניין קטין, קשיש, חסר ישע או ציבור של נושאי מידע הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית, רשאי בית המשפט לחייב את הפוגע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום האמור, בלא הוכחת נזק. חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה הוא כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.

(ב)

(1) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 61 עקב הפרת הוראת סעיף 84), רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק.

(2) במשפט כאמור בפסקה (1) שבו הוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור באותה פסקה, בלא הוכחת נזק.

(3) במשפט כאמור בפסקה (1) שבו הוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה או היתה מכוונת כלפי קשישים, חסרי ישע או קטינים, או כלפי ציבור של נושאי מידע הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור באותה פסקה, בלא הוכחת נזק.

(ג) לא יקבל אדם פיצוי בלא הוכחת נזק לפי סעיף זה, בשל אותה פגיעה בפרטיות, יותר מפעם אחת.

דברי הסבר

ס"ק (ב) מגביל את מתן הפיצויים בלא הוכחת נזק בשל עוולה אזרחית רק להפרה של הוראת סעיף 84) להצעת החוק הנוגעת לעיבוד מידע אישי. המטרה היא להגביר את ההרתעה מפני עיבוד מידע אישי בניגוד להוראת הצעת חוק זו.

סעיף 63: מבוסס על סעיף 29 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, בשילוב התיקונים המוצעים בעניין החמרת הענישה כאשר הפגיעה היא בפרטיותם של נושאי מידע מאוכלוסיות חלשות.

**סעיף 64:
שיקולים
בגזירת
הדין או
גובה
הפיצוי**

- בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב, לטובת הנאשם, הנתבע או הצד להליך מינהלי, גם באלה:
- (1) חומרת הפגיעה בפרטיות;
  - (2) היקף הפגיעה בפרטיות;
  - (3) משך הזמן שבו בוצעה הפגיעה בפרטיות;
  - (4) הנזק הממשי שנגרם לנפגע בעבירה או לתובע, לפי העניין, להערכת בית המשפט;
  - (5) הרווח שצמח לנאשם או לנתבע, לפי העניין, בשל הפגיעה בפרטיות, להערכת בית המשפט;
  - (6) מאפייני הפעילות של הנאשם או הנתבע, לפי העניין;
  - (7) טיב היחסים בין הנפגע בעבירה לבין הנאשם, או הנתבע לתובע, לפי העניין;
  - (8) תום ליבו של הנאשם או הנתבע;
  - (9) טיב תהליך עיצוב לפרטיות שהתבצע לפי סעיף 19.

דברי הסבר

שלא מציג מכניזם ברור דיו לבית המשפט בקובעו את סכום הפיצוי בגין פגיעה בפרטיות.

סעיף 64: מבוסס על סעיף 56(ב) לחוק זכויות יוצרים, התשס"ח-2007, ומחליף את סעיף 22 לחוק הגנת הפרטיות הקיים,

פרק ז: הגנות

סעיף 65:
הגנות מה
הן

- (א) בכל הליך משפטי או משמעותי לפי חוק זה, תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:
(1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965³⁸ (בסעיף זה – חוק איסור לשון הרע);
(2) עיבוד של המידע האישי נדרש לשם מילוי חובה על פי דין המוטלת על בעל השליטה במידע או המעבד;
(3) הנתבע, הנאשם או צד להליך מינהלי עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה –
(א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;
(ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית או מקצועית לעשותה; לענין פסקה זו, "חובה מקצועית" – חובה לפי עקרונות או כללים של אתיקה מקצועית, החלים עליו מכוח דין או המקובלים על אנשי המקצוע שהוא נמנה עמם;
(ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הפוגע;
(ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגילה, ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים;
(ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום או בדרך של פרסום של תצלום או של תוצר של תיעוד על אודות אדם, שנעשה ברשות הרבים ודמות הנפגע מופיעה בו באקראי;
(ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע;
(ז) הפגיעה היתה נחוצה כדי להגן על חייו, חירותו, בריאותו או שלמות גופו של הנפגע או של אדם אחר;
(4) בפגיעה היה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום – הפרסום לא היה כוזב;
(5) הנפגע הוא קשיש, חסר ישע או קטין או שהיה קטין בעת הפגיעה בפרטיותו, והפגיעה נעשתה על ידי הורה או אפוטרופס שנתמנה לו כדין, לשם הגנה על עניין אישי כשר שלו.
(ב) חזקה על הנאשם, הנתבע או צד להליך מינהלי שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב אם התקיים אחד מאלה:
(1) הוא פגע ביודעין במידה העולה על הנדרש לצורך עניין מהעניינים שניתנה עליהם הגנה;
(2) נושא המידע שנפגע דרש ממנו לתקן את המידע האישי על אודותיו לפי סעיף 13 והוא סירב שלא כדין לעשות כן.

דברי הסבר

באמצעות חיישנים המוצבים במרחב הציבורי. לדוגמה: עיבוד בחיישני קול ובמפות חום במרחב הציבורי לצורך מעקב ומניעת פשיעה.

ס"ק (א)(3)(ו) זהה לסעיף 18(2)(ו) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(3)(ז) שאב השראה מסעיפים 6(1)(ד), 9(2)(c) ו-9(2)(i) ל-GDPR, אך הוסף כהגנה ולא כבסיס לגיטימי לעיבוד של מידע אישי, כפי שקבוע ב-GDPR. המטרה היא שלא להטיל על נושא המידע את הנטל שבהוכחת תנאי הסעיף.

ס"ק (א)(4) זהה לסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(5) מבוסס על החמרת הענישה כאשר העבירה או הפגיעה היא בנושאי מידע מאוכלוסיות חלשות, כמוצע בסעיף 62 להצעת החוק ובסעיף זא להצ"ח פרטיות קטיניים.

ס"ק (ב) מבוסס על סעיף 20 לחוק הגנת הפרטיות הקיים. הכללת חזקת תום הלב בסעיף ההגנות נועדה להצביע על כך שיש לפרשה בצמצום ואך ורק בהקשר של ההגנות המפורטות בסעיף קטן (א).

ס"ק (ב)(1) מבוסס על סעיף 20(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (ב)(2) מבוסס על סעיף 17(א) לחוק איסור לשון הרע, העוסק בשלילת הגנת תום הלב. מטרתו לתת בידי נושא המידע כלי נוסף שיבטיח שבקשתו לתיקון מידע אישי עליו לפי סעיף 13 תישקל במלוא תשומת הלב וכראוי.

סעיף 65: ס"ק (א) מבוסס על סעיף 18 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך ההגנות הורחבו לכל הליך משפטי או משמעותי כדי שיכלול גם הליכי אכיפה מינהלית וגם הליכים אחרים שאינם פליליים או אזרחיים.

ס"ק (א)(1) זהה לסעיף 18(1) בחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(2) מבוסס על סעיף 6(1)(c) ל-GDPR, אך הוסף כהגנה ולא כבסיס לגיטימי לעיבוד מידע אישי, כפי שקבוע ב-GDPR. המטרה היא שלא להטיל על נושא המידע את הנטל שבהוכחת תנאי של ס"ק (א)(2).

ס"ק (א)(3)(א) מבוסס על סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אבל מאחר שהרחבנו את ההגנות לכל הליך משפטי או משמעותי, בחרנו שלא להתייחס רק ל"נתבע או נאשם" אלא גם לצד בהליך מינהלי.

ס"ק (א)(3)(ב) מבוסס על סעיף 18(2)(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך הוא מחדד את ההבנה מהי חובה מקצועית ומסיר את ההתייחסות לחובה חברתית ומוסרית שמשמעותן והיקפן אינן ברורות. המטרה היא להימנע מפסיקות מרחיבות המתירות פגיעה בפרטיות בכסות של חובה מוסרית או חברתית.

ס"ק (א)(3)(ג) זהה לסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(3)(ד) מבוסס על סעיף 18(2)(ד) בחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(3)(ה) מבוסס על סעיף 18(2)(ה) בחוק הגנת הפרטיות הקיים. עם זה, לפעולת ה"צילום" הוספה פעולת "תיעוד" כדי להרחיב את ההגנה גם לקליטה אקראית של מידע אישי על הנפגע

סעיף 66: לא יישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה שהוסמך לעשותו על פי דין.

סעיף 67: הביא הנאשם, הנתבע או הצד להליך מינהלי ראייה, או העיד בעצמו כדי להוכיח את אחת ההגנות הניתנות בחוק זה, רשאי התובע או הצד שכנגד להביא ראיות סותרות; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לפי כל דין להתיר הבאת ראיות בידי בעלי הדין.

פרק ח: הוראות שונות

סעיף 68: חוק זה חל על המדינה.

סעיף 69: (א) אדם שנפגע בפרטיותו ותוך שישה חודשים לאחר הפגיעה מת בלי שהגיש תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה, רשאים בן זוגו, ילדו או הורהו, ואם לא השאיר בן זוג, ילדים או הורים – אחיו או אחותו, להגיש, תוך שישה חודשים לאחר מותו, תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה.

(ב) אדם שהגיש תובענה או קובלנה בשל פגיעה בפרטיות ומת לפני סיום ההליך, רשאים בן זוגו, ילדו או הורהו, ואם לא השאיר בן זוג, ילדים או הורים – אחיו או אחותו, להודיע לבית המשפט, תוך ששה חודשים לאחר מותו, על רצונם להמשיך בתובענה או בקובלנה, ומשהודיע כאמור יבואו הם במקום התובע או הקובל.

דברי הסבר

לכל הליך משפטי או משמעתי הוספנו גם את המילים "צד להליך מינהלי".

סעיף 68: זהה לסעיף 24 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 69: זהה לסעיף 25 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, המגביל את תקופת ההתיישנות של תביעה אזרחית לשנתיים, לא אומץ בהצעת החוק. לנוכח חשיבותה של הזכות לפרטיות כזכות יסוד חוקתית מוצע להשוות את תקופת ההתיישנות הקבועה בהצעת החוק לתקופה הנהוגה בעולות אזרחיות אחרות. ככל שמדובר בתקופת התיישנות שאינה חורגת מן הקבוע בחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958, אין צורך בקביעה מיוחדת בחוק הפרטני, ולכן אין הצדקה לקביעת הוראה בנוגע להתיישנות בהצעת החוק.

סעיף 66: מבוסס על סעיף 19(א) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 19(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים לא אומץ בהצעת החוק. מאז חקיקת סעיף 19(ב) בשנת 1981 התרחשה המהפכה החוקתית והזכות לפרטיות עוגנה כאחת מזכויות היסוד החוקתיות בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. כתוצאה מכך, אין להתיר היום פגיעה בחוק בזכות לפרטיות באופן שאינו עומד בדרישות פסקת ההגבלה. בנוסף, סמכות מעקב ופגיעה גורפת בפרטיות לרשויות ביטחון יכולה להיות אבן גנף בפני הכרה אירופית (adequacy) שרמת הגנת הפרטיות בדין הישראלי תואמת את זו האירופית.³⁹ יש צורך לקבוע הסמכה מפורשת ומידתית בחוק ייעודי שתעסוק בשימוש בטכנולוגיות לשם מעקב ומניעת פגיעה.

סעיף 67: זהה לסעיף 21 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך לאור הרחבת ההגנות

במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות רשאי בית המשפט מיוזמתו או לבקשת בעל דין, לאסור או לעכב זמנית, מנימוקים שירשמו, פרסום ברבים של הליכי בית המשפט – לרבות כתבי טענות, כתבי בי-דין אחרים, כתב אישום ודבר הגשתם של אלה ולרבות פסק דין כל עוד אינו חלוט – במידה שראה צורך בכך לשם הגנה על פרטיותו של אדם הנוגע במשפט; העובר על האיסור לפי סעיף זה, דינו – מאסר ששה חודשים או קנס _____.

סעיף 70:
סייג
לפרסום
הליכים

על הליכים משפטיים בשל פגיעה בפרטיות יחולו הוראות סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

סעיף 71:
דין שני
משפטים

הוראת סעיף 29 בחוק הגנת הפרטיות הקיים לא נדונה בקבוצת המומחים.

סעיף 72:
צווים
נוספים

חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה.

סעיף 73:
חומר פסול
לראיה

לא יאוחר מ-1 באפריל בכל שנה יגיש ראש הרשות להגנת הפרטיות לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת דין וחשבון על פעולותיה של הרשות, ובכלל זה פעולות האכיפה והפיקוח לפי חוק זה בשנה שקדמה להגשת הדוח, לרבות מספר העיצומים הכספיים שהוטלו, סכומם, בשל אילו הפרות הוטלו ומספר הפרות החוזרות שבוצעו מתוך כלל הפרות בשנה שקדמה למועד הדיווח.

סעיף 74:
דו"ח הגנה
על
הפרטיות

בחוק בתי המשפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000,⁴⁰ בתוספת הראשונה, במקום פרט 28 יבוא:

סעיף 75:
תיקון חוק
בתי משפט
לענינים
מינהליים

" 28. החלטה של הרשות להגנת הפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשע"ט-2019".

דברי הסבר

24 בחוק איסור לשון הרע הוספה בסעיף 71 להצעת החוק הפניה לסעיף 77 בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, שהיא עדכנית וברורה יותר.

סעיף 73: זהה לסעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 74: מבוסס על סעיפים 10א בחוק הגנת הפרטיות הקיים ו-22כז לחוק הגנת הצרכן, לעניין דיווח על אכיפה מינהלית.

סעיף 75: מבהיר שכל החלטה של הרשות להגנת הפרטיות היא החלטה מינהלית שמוותר לעתור בגינה לבית המשפט לענינים מינהליים.

סעיפים 70-71: מחליפים את סעיף 27 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, המפנה לסעיפים 21 ו-23-24 בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. במקום ההפניה לסעיף 21 בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, הוספה לשון הסעיף במלואה, למעט ההוראה הקובעת שבית המשפט אינו יכול לעכב או לאסור פרסום דבר פתיחתו של הליך פלילי אם הנפגע התנגד לכך. הוראה זו מתאימה לדיני איסור לשון הרע ואין מקומה בהצעת חוק העוסקת בפגיעה בפרטיות. סעיף 23 בחוק איסור לשון הרע אינו רלוונטי בעולם דיגיטלי, ויש להחיל במקומו את דיני הראיות הרגילים. במקום ההפניה לסעיף

- סעיף 76:**
שמירת דינים
- הוראות חוק זה לא יגרעו מהוראות כל דין אחר שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה.
- סעיף 77:**
ביצוע ותקנות
- שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו, ובין השאר –
- (1) תנאי החזקת מידע אישי ושמירתו;
  - (2) תנאים להעברת מידע אישי למחוס לגבולות המדינה;
  - (3) תנאי אבטחת מידע אישי;
  - (4) הוראות לענין ביעור מידע עם הפסקת עיבודו.
- סעיף 78:**
התאמה למדד
- (א) הסכום לתשלום בגין מימוש זכות מזכויות נושא המידע לפי סעיף 16(ב) וסכום הפיצוי בלא הוכחת נזק לפי סעיף 63 יעודכנו ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעורי השינוי במדד החדש לעומת המדד הבסיסי, לעניין זה –
"המדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
"המדד החדש" – מדד החודש שקדם לחודש העדכון;
"המדד הבסיסי" – מדד חודש דצמבר 2018.
- (ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 38 וסכום הקנס כאמור בסעיף 70 יעודכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – "יום העדכון"), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. שר המשפטים יפרסם בהודעה ברשומות את סכום הקנס המעודכן לפי סעיף קטן זה. ראש הרשות להגנת הפרטיות יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן זה.

דברי הסבר

- סעיף 76:** מבוסס על סעיפים 35 בחוק הגנת הפרטיות הקיים ו-10 בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו – מתוך הבנת חשיבותה ומרכזיותה של הזכות לפרטיות כזכות יסוד חוקתית.
- סעיף 77:** מבוסס על סעיף 36 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומותאם לנושאים ששר המשפטים מוסמך להתקין בעניינם תקנות לפי הצעת החוק.
- סעיף 78:** מבוסס על תקנה 6 לתקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון במידע
- וסדרי דין בערעור על סירוב לבקשת עיון), התשמ"א-1981, ועל סעיף 23(כה(ב) להצ"ח תיקון מס' 13. סעיף 78 הוא סעיף סל שמאגד את כל ההוראות הנוגעות לעדכון סכום כספי לפי הצעת החוק: תשלום בעבור מימוש זכות מזכויות נושא המידע לפי סעיף 16, פיצוי בלא הוכחת נזק לפי סעיף 63, עיצום כספי לפי סעיף 38 וקנס לפי סעיף 70.

- 1 חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ס"ח התשנ"ב 1391.
- 2 ראו בל"ץ 6650/04 **פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי נתניה**, פ"ד (א) 581 (2006).
- 3 ס"ח התשנ"ה 366.
- 4 ס"ח התשנ"ו 338.
- 5 הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 13), התשע"ח-2018 [להלן: "**הצ"ח תיקון מס' 13**"].
- 6 ס"ח התשע"ע 256.
- 7 ס"ח התשס"א 62.
- 8 חוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016, ס"ח 2551, עמ' 838.
- 9 ס"ח התשס"ח 72.
- 10 הצוות לבחינת החקיקה בתחום מאגרי המידע, דין וחשבון (ינואר 2007), עמ' 19-23 [להלן: "**ועדת שופמן**"].
- 11 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.
- 12 הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון - הגנה על פרטיות של קטינים), התשע"ז-2017 (להלן: "**הצ"ח פרטיות קטינים**").
- 13 ועדת שופמן, ה"ש 10 לעיל, עמ' 24.
- 14 תזכיר חוק הגנת הפרטיות (לצמצום חובת הרישום וקביעת חובה לקיום סדרי ניהול וכללי עבודה ולתיעודם במסמכים), התשע"ב-2012.
- 15 אסף הרדוף, "צילום חכם: האם צילום מחשב ללא רשות ראוי להוות עברה פלילית", **משפטים** על אתר (2018).
- 16 Article 29 Data Protection Working Party, Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive 95/56/EC, 844/14/EN WP 217 (2014)
- 17 סעיף 6 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ו-1962, קובע: "פעולה משפטית של קטין שדרכם של קטינים בגילו לעשות כמות, וכן פעולה משפטית בין קטין לבין אדם שלא ידע ולא היה עליו לדעת שהוא קטין, אינה ניתנת לביטול כאמור בסעיף 5, אף שנעשתה שלא בהסכמת נציגו, אלא אם היה בה משום נזק של ממש לקטין או לרכושו".
- 18 ועדת שופמן, ה"ש 10 לעיל, עמ' 42-47.
- 19 סעיף 3(ד)(7) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת), התשס"ח-2007: "פרטי הזיהוי של המנוי או מיתקן הבזק שנתוני התקשורת מתבקשים לגביהם, אם הם ידועים מראש, רבות היות המנוי האמור מי שחל לגביו חיסיון מקצועי לפי כל דין (בחוק זה - בעל מקצוע); בפסקה זו, 'דין' - רבות הלכה פסוקה";
- 20 תקנה 5(ג) לתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017, קובעת כך: "5. (ג) במאגר מידע שחלה עליו רמת האבטחה הגבוהה, בעל המאגר אחראי לכך שייערך סקר סיכוני אבטחת מידע (להלן -
- סקר סיכונים); בעל מאגר המידע ידון בתוצאות סקר הסיכונים שיועברו לו, יבחן את הצורך בעדכון מסמך הגדרות המאגר או נוהל האבטחה בעקבותיהן, ויפעל לתיקון הליקויים שהתגלו במסגרת הסקר, ככל שהתגלו; סקר סיכונים כאמור ייערך אחת לשמונה עשרה חודשים לפחות."
- 21 privacy Amendment (Notifiable Data Breaches) Act 2017 No. 12, 2017
- 22 ס"ח התשנ"ה 60.
- 23 ס"ח התש"א 52.
- 24 ס"ח התש"ט 86.
- 25 ס"ח התש"ח 191.
- 26 שגיא כהן, "פייסבוק: מידע על 47 אלף ישראלים נחשף בפרשת קיימברידג' אנליטיקה", **Ynet**, (10 באפריל 2018).
- 27 39th International Conference of Data Protection and Privacy Commissioners Hong Kong, Sep. 25-29, 2017, Resolution on exploring future options for International Enforcement Cooperation (2017);
- 28 FTC Earns Prestigious International Award for AshleyMadison.com Data Breach Investigation, FTC (Sep. 27, 2017)
- 29 ס"ח התש"ז 266.
- 30 חוקי א"י, כך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.
- 31 ס"ח התשס"ב 468.
- 32 ס"ח התש"ז 266.
- 33 ס"ח התשכ"א 192.
- 34 ס"ח התשנ"ה 170.
- 35 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.
- 36 חוק ההגבלים העסקיים (תיקון מס' 13), התשע"ב-2012.
- 37 חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 39), התשע"ד-2014.
- 38 ס"ח התשכ"ה 240.
- 39 סמכות המעקב והפגיעה הגורפת בפרטיות על ידי ה-NSA בארצות הברית, כפי שנתגלה מהמסמכים שחשף סנאודן, הייתה הסיבה העיקרית לביטול ה-*safe harbor* בארצות הברית (Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner, Case C-362/14, October 6, 2015, (ECLI:EU:C:2015:650), ודינוים בהכרה בתאימות הדין ביפן ובאנגליה ל-GDPR עסקו בסמכות המעקב הניתנת לרשויות הביטחון בכל אחת מהמדינות. ראו, Andrew D. Murray, *Data Transfers between the EU and UK Post Brexit*, 7(3) INTERNATIONAL DATA PRIVACY LAW 149 (2017); Claude Moraes, Motion for a Resolution to wind up the debate on the statement by the Commission pursuant to Rule 123(2) of the Rules of Procedure on the adequacy of the protection of personal data afforded by Japan (2018q2979 (RSP))
- 40 ס"ח התש"ס 190.

השוואת נוסחים

בין חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981,
לבין נוסח הצעת חוק הגנת הפרטיות, התשע"ט-2019,

ודברי הסבר מקוצרים

פרק א: מטרות, פרשנות ועקרונות יסודפגיעה בפרטיות

1. מטרת החוק

חוק זה מטרתו להגן על פרטיותו של אדם, לשם מימוש האוטונומיה של הפרט, ובכלל זה מתן הגנה על המרחב האישי של אדם, צנעת חייו האישיים, סוד שיחו, וזכותו לשלוט במידע אישי על אודותיו ובעיבודו; לשם הבטחת קיומו של הליך דמוקרטי תקין, ולשם מניעת השפעה בלתי הוגנת המבוססת על עיבוד מידע אישי על אודותיו.

2. הגדרות

בחוק זה –

"אבטחת מידע אישי" – הגנה על נכונותשלמות המידע האישי, סודיותו, זמינותו או שלמותו; הגנה על המידע מפני חשיפה, שימוש או העתקה, והכל ללא רשות כדיו;

"אדם", לענין סעיף 1, ההגדרות "חסר ישע", "מידע אישי", "מידע רגיש", "נושא מידע", "קטין" ו-"קשיש" שבסעיף 2, וסעיפים 4, 9, 11, 23(ה), 63(ג), 65(א)(3)(ה), 65(א)(3)(ז), 69 ו-70 – סעיפים 2, 7, 13, 14, 17, 17ג, 17ד, 17ז, 22א, 23ב ו-25 – למעט תאגיד;

"אירוע אבטחה" – אירוע שבו נפגעה אבטחת מידע אישי;

"בעל שליטה במידע" – אדם הקובע, לבד או ביחד עם אחר, את המטרות והדרכים לעיבוד מידע אישי;

העברת
ההגדרות
מסעיף 3 ו-1
7 בחוק
הקיים
לסעיף 2
המוצע.

דברי הסבר

האישי, נכונותו וזמינותו, כתנאים הדרושים להבטחה שהגישה אל המידע האישי תוגבל רק למי שמורשה לכך.

הגדרת "אדם" תואמת את ההגדרה בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שבדומה להבחנה ב-GDPR, מבחינה בין אדם (natural person) לבין כל ישות משפטית (legal person) ובכלל זה תאגיד.

הגדרת "אירוע אבטחה" מבוססת על הגדרת המונח "אבטחת מידע אישי" ונועדה להדגיש שאירוע אבטחה הוא כל פגיעה במודל של ה-CIA לאבטחת המידע. ההגדרה מותירה מקום לתוספת של מדרג אירועי אבטחה, בדומה לקבוע בתקנות אבטחת מידע.

הגדרת "בעל שליטה במידע" מחליפה את הגדרת "מנהל מאגר מידע" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומבוססת על סעיף 4(7) ל-GDPR. מטרתה להגביר את תאימות הצעת החוק ל-GDPR.

סעיף 1: מטרתו לקדם את ההגנה על פרטיותו של אדם, שהיא זכות אדם חוקתית המעוגנת בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו.¹ על בסיס ההכרה שהזכות לפרטיות היא זכות רחבה, שלא כל מופעה מוגדרים במפורש בהצעת החוק, הסעיף מונה רשימה פתוחה של אפשרויות לפגיעה בפרטיות. הרשימה נעה על ציר שבין מניעת פגיעה בבחירה חופשית והבטחת הליך דמוקרטי תקין לבין הגנה על מרחב שבתוכו אדם זכאי להיות עם עצמו וזכותו לשלוט במידע אישי עליו ובעיבודו.² ככל זכות אדם אחרת גם הזכות לפרטיות היא יחסית ולא מוחלטת, ועל כן פגיעה בה תיתכן רק לפי דרישות פסקת ההגבלה שבסעיף 8 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו ובהתאם להצעת החוק.

סעיף 2: הגדרת "אבטחת מידע אישי" מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ועל מודל אבטחת המידע המקובל בעולם ובתעשייה, המבוסס על המשולש CIA (Confidentiality, Integrity, Availability): סודיות המידע

"בקשה לסיוע" – בקשה לסיוע לרשות חוץ שהוגשה בכתב לרשות להגנת הפרטיות על ידי רשות חוץ;

"גוף ציבורי" –

(1) משרדי הממשלה ומוסדות מדינה אחרים, רשות מקומית וגוף אחר הממלא תפקידים ציבוריים על פי דין;
 (2) גוף אחר ששר המשפטים קבע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ובלבד שבצו ייקבעו סוגי המידע האישי והידיעות שהגוף יהיה רשאי למסור ולקבל;

"דיני הגנת הפרטיות" – דינים בתחום הגנת הפרטיות ופרטיות במידע שהרשות להגנת הפרטיות או רשות חוץ מופקדת על ביצועם ואכיפתם, ולעניין זה, משמעותם של מונחים בדיני הגנת הפרטיות במדינת חוץ תהא כמשמעותם בדן שבתחום סמכותה של רשות החוץ;

"הסכמה" – הסכמה מדעת ומרצון חופשי, במפורש או מכללא;

"חוק המחשבים" – חוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;

"חוקר" ו"מפקח" – מי שהוסמך לכך לפי סעיף 33;

"חומר מחשב" ו"מחשב" – כהגדרתם בחוק המחשבים;

"חסר ישע" – אדם שמחמת מחלתו, ליקויו הרוחני, מעצרו או כל סיבה אחרת אינו יכול לספק לעצמו את צרכי חייו;

"חפץ" – כהגדרתו בפקודת המעצר והחיפוש;

"מידע אישי" – נתונים על אישיותו של אודות אדם, מזוהה, לרבות נתונים המאפשרים במאמץ סביר את זיהויו של אדם מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו;

דברי הסבר

הפגיעה, הסיכונים הכרוכים בה והאפשרויות העומדות לפניו ונתן את הסכמתו מרצונו החופשי. פרשנות זו עולה בקנה אחד עם תנאיה של דרישת ההסכמה ב-GDPR. עם זאת, ההגדרה מאפשרת לבית המשפט מרחב תמרון באמצעות המונחים "מדעת" וההכרה גם בהסכמה מכללא.

ההגדרות **"חוק המחשבים"**, **"חומר מחשב"**, ו**"חפץ"** זהות להגדרות בסעיף 23 להצ"ח תיקון מס' 13.³

הגדרת **"חסר ישע"** מבוססת על סעיף 322 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הגדרת **"מידע אישי"** מחליפה את הגדרת "מידע" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומתייחסת לנתונים בלי קשר לפורמט שהם מוצגים בו. ההגדרה מאמצת את מסקנות ועדת שופמן⁴ ואת הגדרת "מידע מזוהה" בחוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016, ומיועדת ליצור תאימות עם חקיקה השוואתית כגון סעיף (14) ל-GDPR, סעיף (1)2 לחוק הפרטיות הקנדי (PIPEDA) וסעיף (1)6 לחוק הפרטיות האוסטרלי.

הגדרת **"בקשה לסיוע"** מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 54יא לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 למעט ההתייחסות ל"מזכר הבנה". שיתוף המידע האישי בין הרשות להגנת הפרטיות לבין רשות חוץ אינו מותנה, לפי סעיף 32 להצעת החוק, בחתימה על מזכר הבנות.

הגדרת **"גוף ציבורי"** זהה להגדרה בסעיף 23 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

הגדרת **"דיני הגנת הפרטיות"** מבוססת על סעיף 54יא לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968.

הגדרת **"הסכמה"** מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, בתוספת דרישת ה"רצון החופשי" כתנאי לתקפות ההסכמה. המטרה היא לחזק את דרישת ההסכמה כדרישה אפקטיבית, לצמצם את השימוש הגובר בהסכמה כדרישה צורנית בלבד וליצור את ההבנה שהסכמה אינה חזות הכול. הסכמה תיחשב לניתנת מ"רצון חופשי" כאשר מוכח שהיא ניתנה לאחר שנושא המידע ידע והבין, או סביר שידע והבין, את מטרת הפגיעה בפרטיותו ואת מידת

- "מידע אישי מדגמי" – מידע אישי אקראי שבעל שליטה במידע ביצע או מבצע בו פעולות עיבוד;
- "מידע רגיש" – מידע אישי שיש בו כדי לזהות אחד מאלה:
- (1) נתונים על אישיותו של אדם; וצנעת חייו האישיים;
  - (2) נתונים על עברו הפלילי של אדם;
  - (3) נתונים על אישיותו, מצבו בריאותו, מצבו הכלכלי, דעותיו הפוליטיות ואמונתו הדתית של אדם;
  - (4) נתונים על מצבו הבריאותי של אדם;
  - (5) נתוני זיהוי ביומטריים, כהגדרתם בחוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009;
  - (6) מידע גנטי, כהגדרתו בחוק מידע גנטי, התשס"א-2000;
  - (7) נתונים על מצבו הכלכלי של אדם, לרבות נתוני אשראי כהגדרתם בחוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016;
  - (8) מידע אישי שנקבעה לגביו חובת סודיות בדיון;
  - (9) נתוני תעבורה ונתוני מיקום, כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007, שיש בהם כדי ללמד על אחד מסוגי המידע המנויים בסעיפים קטנים (1)-(8);
- (10) מידע ששר המשפטים קבע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, שהוא מידע רגיש;
- "מסמך" – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים;
- "מעבד" – אדם המורשה על ידי בעל שליטה במידע, לפעול מטעמו בעיבוד של מידע אישי;
- "נושא מידע" – אדם שנעשה עיבוד של מידע אישי על אודותיו;
- "סיוע לרשות חוץ" – דרישת מידע אישי ומסמכים, עריכת חיפוש, תפיסת מסמכים, ניהול חקירה והעברת מידע אישי ומסמכים, לשם ביצוע ואכיפה של דיני הגנת הפרטיות במדינות חוץ ופיקוח על ביצועם;

דברי הסבר

הגדרת "מידע אישי מדגמי" לקוחה מסעיף 23 להצ"ח תיקון מס' 13.

הגדרת "מידע רגיש" משקפת את ההבנה שמידע רגיש הוא מידע אישי שיש בו כדי לזהות מידע רגיש. ההגדרה שואבת השראה מסעיפים 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, 23(א) להצ"ח תיקון מס' 13 ו-9 ל-GDPR. ס"ק (3) להגדרת "מידע רגיש" מצומצם לאמונתו הדתית של אדם ואינו מתייחס לכל אמונה של אדם כ"מידע רגיש"; ס"ק (8) מבהיר שמידע אישי המוגדר סודי, במסגרת החסיונות המקצועיים שהתפתחו בדיון, הוא מידע רגיש, ועל כן העיבוד שלו כפוף להוראות הצעת החוק בנוגע למידע רגיש; ס"ק (9) מפנה לנתוני תעבורה ולנתוני מיקום כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת),

התשס"ח-2007, שיש בהם כדי להיות מידע רגיש רק אם הם עלולים ללמד על סוגי מידע המנויים בס"ק (1)-(8) להגדרת "מידע רגיש".

הגדרת "מסמך" זהה להגדרה בסעיף 23 בהצ"ח תיקון מס' 13.

הגדרת "מעבד" מחליפה את הגדרת "מחזיק, לעניין מאגרי מידע" בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומבוססת על הגדרת "מעבד" בסעיף 4(8) ל-GDPR.

הגדרת "נושא מידע" שואבת השראה מההתייחסות ל "data subject" בסעיף 4(1) ב-GDPR, כאל אדם שהמידע בעניינו מזהה או ניתן לזיהוי.

הגדרת "סיוע לרשות חוץ" מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 54א לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

"עיבוד" – אחת מהפעולות האלה:

- (1) איסוף או תיעוד של מידע אישי בכל דרך, לרבות צילום, הקלטה, העתקה או השגת גישה אליו;
  - (2) ארגון, החזקה או אחסון של מידע אישי, לרבות הבנייה, שינוי, אחזור, ניתוח, איגום או הצלבה;
  - (3) גילוי או פרסום של מידע אישי, לרבות העברה, מכירה או העמדה לרשות הציבור;
- "פקודת המעצר והחיפוש"** – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;
- "פרסום"** – כמשמעותו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 לענין מידע אישי – הבאת מידע אישי לידיעת הציבור בכל דרך;
- "קטיף"** – אדם שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים;
- "קטיש"** – אדם שמלאו לו 65 שנים.
- "ראש הרשות להגנת הפרטיות רשם"** – מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות למינוי שופט של בית משפט השלום, הממשלה מינתה אותו, בהודעה ברשומות, לעמוד בראש הרשות להגנת הפרטיות נהל את פנקס מאגרי מידע (להלן – הפנקס) כאמור בסעיף 12;
- "הרשות"** או **"הרשות להגנת הפרטיות"** – הגוף הציבורי המפקח, האוכף והמסדיר את ההגנה על הזכות לפרטיות בהתאם להוראות חוק זה;
- "רשות חוץ"** – גוף המופקד על ביצוע ואכיפה של דיני הגנת הפרטיות במדינת חוץ ופיקוח על ביצועם;

דברי הסבר

הגדרת המונח בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ומדגישה ש"פרסום" אינו מוגבל לטכנולוגיה או למדיום מסוים. ההגדרה שואבת השראה גם מהגדרת המונחים "פרסום" ו"מפרסם" בחוק העונשין, התשל"ז-1977, שמדגישה את החשיבות שבחשיפת המידע לציבור, כולו או חלקו, כתנאי ל"פרסום".

הגדרת **"קטיף"** זהה להגדרה המוצעת בסעיף 3 להצ"ח פרטיות קטינים, שמטרתה לשפר את הגנת הפרטיות על קטינים מצד הורי הקטיף ומצד המדינה ולהתאימה למשפט ההשוואתי.⁵

הגדרת **"קטיש"** מבוססת על ההגדרה המקובלת בארץ ובעולם.

הגדרת **"ראש הרשות להגנת הפרטיות"** מחליפה את הגדרת ה"רשם" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים. עם ביטול ההתייחסות בהצעת החוק למאגרי מידע ולחובת רישום אין הצדקה להתייחסות לתפקיד ספציפי של רישום מאגרי מידע. תנאי הכשירות לתפקיד ראש הרשות מפורטים בסעיף 26 להצעת החוק.

הגדרת **"רשות חוץ"** מבוססת על הגדרת המונח בסעיף 54א(א) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

הגדרת **"עיבוד"** מחליפה את הגדרת "שימוש" בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שאינה מתאימה למכלול הפעולות אשר ניתן לעשות במידע אישי בעולם דיגיטלי. בחרנו במונח "עיבוד" על פני המונח "שימוש" כדי לחדד את ההבחנה בין המונח השגור לפעולות המבוצעות על ידי משתמשי קצה (end-users) לבין הפעולות הנעשות במידע אישי. ההגדרה המוצעת כוללת רשימה סגורה של שלושה סוגי פעולות במידע אישי: איסוף, ניתוח והפצה; ההגדרה מאפשרת בכך הבנה ברורה יותר של סוגי השימושים ומדגישה שמדובר בטיפוסי פעולות שונים. בנוסף, מאחר שהליבה של תפיסת הפרטיות – שליטתו של האדם במידע אישי עליו, זהות ידועה של מבצע העיבוד והאם מדובר באדם או במכונה – אינה רלוונטית. ההגדרה נמצאת בהלימה עם סעיף 4(2) ל-GDPR.

הגדרת **"פקודת המעצר והחיפוש"** זהה להגדרת בסעיף 23 בהצ"ח תיקון מס' 13.

הגדרת **"פרסום"** מתייחסת לפרסום מידע אישי, שלא כמו השימוש במונח "פרסום" בהקשרים אחרים בהצעת החוק, ושואבת השראה מהגדרת המונח "פרסום" בסעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שמפנה

"שלמות מידע" - שמירה על מהימנות ודיוק המידע האישי במהלך עיבודו, זהות הנתונים במאגר מידע למקור שממנו נשאבו, בלא ששונה, נמסרו או הושמדו ללא לפי הוראות חוק זה רשות כדן.

"תיעוד" - לעניין פסקה (1) שבהגדרת "עיבוד" ולעניין סעיפים 4(5) ו-65(א)(3)(ה) - לרבות קליטה או שימור של מידע אישי באמצעות חיישני מיקום, חיישני חום או כל אמצעי טכנולוגי אחר;

<u>3. איסור פגיעה בפרטיות</u> לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו אלא לפי הוראות חוק זה ללא הסכמתו.	סעיף 1 לחוק הקיים הופך לסעיף 3 המוצע
<u>1-2. פגיעה בפרטיות מהי</u> פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה: (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרידה אחרת; (2) האזנה האסורה על פי חוק; (3) צפייה או עיון במידע אישי, לרבות קריאה או האזנה; (4) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד שלא לפי הוראות חוק זה; (5) פרסום תצלומו של אדם או תוצר של תיעוד אודות אדם בנוגע למצבו או להתנהגותו ברשות החרים, שלא לפי הוראות חוק זה, בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו, ובכלל זה לאחר אירוע פתאומי שבו נגרמה לאותו אדם פגיעה גופנית או נפשית, (4א) פרסום תצלומו של נפגע ברבים שיצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן לזהותו ובנסיבות שבהן עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום או תוצר של תיעוד בלא השהיות בין רגע הצילום או התיעוד לרגע השידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לעניין זה, "נפגע" - מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין; (5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לעניין זה, "כתב" - לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001; (6) שימוש בשם אדם, בכינוי, בתמונתו או בקולו, שלא לפי הוראות חוק זה לשם רווח; (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין או בהסכם לגבי עניינו הפרטיים של אדם; (8) עיבוד של מידע אישי על אודות אדם שלא לפי הוראות חוק זה. הפרה של חובת סודיות לגבי עניינו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע; (9) שימוש בידעיה על עניינו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה; (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);	סעיף 2 לחוק הקיים הופך לסעיף 4 המוצע

–(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.

דברי הסבר

חוק האזנת סתר או צילום יכולה להיחשב פגיעה בפרטיות גם לפי ס"ק (8).

ס"ק (3) קובע שצפייה או עיון במידע אישי הם פגיעה בפרטיות, אף אם המידע אינו מפורסם וגם אם אין נעשות בו פעולות עיבוד אחרות.⁶

ס"ק (5) מחליף את הפגיעות המתוארות בסעיפים (4), (4א), ו-2(10) בחוק הגנת הפרטיות הקיים ומוסיף פגיעה בפרטיות בעקבות "פרסום תוצר של תיעוד" (למשל, פרסום איכון הטלפון הסלולרי במועדון חשפנות) כשיש בפרסום כדי להשפיל או לבזות את נושא המידע.

ס"ק (6) מבוסס על סעיף (6) בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אגב השמטת ההתייחסות ל"לשם ריווח", שאינה רלוונטית לשאלת הפגיעה בפרטיות.

ס"ק (7) מאחד את הוראת סעיפים (7) ו-2(8) בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אגב השמטת ההבהרה שההסכם יכול להיות במפורש או במשמע, שאינה רלוונטית.

ס"ק (8) מחליף את סעיפים (9) ו-2(11) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומסדיר אירועי פגיעה בפרטיות במידע עקב עיבוד מידע אישי בניגוד להוראות הצעת החוק. בכך מובהר שהסכמה אינה הכלי היחיד להכשרת פגיעה בפרטיות עקב עיבוד מידע אישי, בדומה להוראות ה-GDPR.

סעיף (5) לחוק הגנת הפרטיות הקיים לא נכלל בהצעת החוק המוצעת כאן, וזאת משום שהפגיעה בפרטיות המפורטת בו נכללת בס"ק (4), (6) ו-7 המוצעים.

עיקרון צמידות המטרה שבסעיף (9) לחוק הגנת הפרטיות הקיים מעוגן בסעיף 7 להצעת החוק.

הגדרת "שלמות המידע" מבוססת על סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומותאמת לניסוח חקיקה מודרני. ההגדרה המוצעת משקפת את החשיבות שבשמירה על מהימנות ודיוק המידע האישי במהלך עיבודו ומתירה את שינויו לפי הצעת חוק זו, ולא על פי כל דין כפי שמתירה הגדרת המונח בחוק הקיים.

הגדרת "תיעוד" משקפת התאמה למציאות טכנולוגית מתפתחת שיש בכוחה לאפשר עיבוד מידע אישי בדרכים נוספות על צילום, הקבוע בחוק הגנת הפרטיות הקיים, למשל באמצעות חיישנים שונים. ההגדרה אינה מתייחסת ל"תיעוד" בסעיפים 22 ו-39(ב)(5) להצעת החוק העוסקים בתיעוד אירועי אבטחה.

סעיף 3: מבוסס על סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות הקיים. ואולם כחלק מהשינוי בתפיסת ההסכמה בהצעת החוק, הסכמה אינה הכלי היחיד להכשרת פגיעה בפרטיות. פגיעה בפרטיות תיעשה לפי הצעת חוק זו אך ורק בכפוף לסעיף 76 העוסק בשמירת הדינים.

סעיף 4: מבוסס על סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומציג רשימה סגורה של פגיעות אפשריות בפרטיות.

ס"ק (1) מבוסס על סעיף (1) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אגב מחיקת המילים "או הטרדה אחרת". מובהר שכל הטרדה, אף אם אינה מאיימת, למשל מעקב באמצעות מכשיר GPS סמוי שהנעקב אינו יודע בכלל על קיומו, עדיין עלולה לפגוע בפרטיותו של אדם.

ס"ק (2) וס"ק (4) זהים לסעיפים (2) ו-2(3) לחוק הגנת הפרטיות הקיים (בהתאמה). האזנה שאינה אסורה על פי

5. 2א. פרסום תצלום של נפטר

(א) לעניין חוק זה רואים כפגיעה בפרטיות גם פרסום ברבים של תצלום גופת אדם גלויה באופן שניתן לזהותה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) אותו אדם הסכים בחייו לפגיעה כאמור;
- (2) חלפו 15 שנים ממועד פטירתו של אותו אדם;
- (3) התקבלה הסכמה לפגיעה כאמור מאת הראשון מבין המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ד), שעודו בחיים, ובלבד שהנפטר לא התנגד בחייו לפגיעה כאמור וילדו או הורה לא הודיע למפרסם או לאחר מטעמו כי הוא מתנגד לפרסום:

(א) בן זוגו;

(ב) כל ילדיו;

(ג) הוריו;

(ד) כל אחיו;

(4) לא היו לנפטר קרובי משפחה המנויים בפסקה (3) ובית המשפט אישר את הפרסום.

(ב) בן זוגו של נפטר, ילדו, הורה או אחיו רשיאם להגיש תובענה אזרחית בשל פרסום לפי סעיף זה.

3. הגדרת מונחים-

— "מחזיק, לענין מאגר מידע" - מי שמצוי ברשותו מאגר מידע דרך קבע והוא רשאי לעשות בו שימוש;
— "צילום" - לרבות הסרטה;

סעיף 2א
לחוק
הקיים
הופך
לסעיף 5
המוצע.

סעיף 3
לחוק
הקיים
שולב עם
סעיף 2
המוצע

4-פגיעה בפרטיות-סעיף 4 לחוק הקיים הועבר לסעיף 61 המוצע.

5-פגיעה בפרטיות- עבירה-סעיף 5 לחוק הקיים הועבר לסעיף 62 המוצע.

6- מעשה של מה בכך
לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה ממש-

פרק ב: הגנה על הפרטיות במאגרי מידע אישי

7. הגדרות בפרק זה ובפרק ד'-

— "מאגר מידע" - אוסף נתוני מידע, המוחזק באמצעי מגנטי או אופטי והמיועד לעיבוד ממוחשב, למעט -
(1) אוסף לשימוש אישי שאינו למטרות עסק; או

סעיף 7
לחוק
הקיים
שולב עם
סעיף 2
המוצע

~~(2) אוסף הכולל רק שם, מען ודרכי התקשרות, שכשילעצמו אינו יוצר איפיון שיש בו פגיעה בפרטיות לגבי בני האדם ששמותיהם כלולים בו, ובלבד שלבעל האוסף או לתאגיד בשליטתו אין אוסף נוסף; "מנהל מאגר" - מנהל פעיל של גוף שבבעלותו או בהחזקתו מאגר מידע או מי שמנהל כאמור הסמיכו לענין זה;~~

דברי הסבר

הגדרתו של אוסף הנתונים כמאגר מידע פוגעת את היקף הגנת הפרטיות ועוצמתה. הגדרת "צילום" נמחקה שכן היא כלולה תחת הגדרת "עיבוד" והגדרת המונח "תיעוד" בסעיף 2 המוצע.

סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות הקיים לא אומץ בהצעת החוק, שכן הוראתו ש"לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה ממש" מוסדרת בעקרונות הכלליים של דיני הנזיקין ושל דיני העונשין.

סעיף 5: שאלת קיומה של זכות לפרטיות לאחר המוות דורשת מחקר נפרד, שאינו בליבת עבודתנו הנוכחית לגיבוש הצעה לחוק הגנת פרטיות חדש ומעודכן.

סעיפים 3 ו-7 לחוק הקיים: הגדרות "מחזיק", "מאגר מידע" ו-"מנהל מאגר" בחוק הקיים נמחקו. זאת משום שהנחת היסוד של הצעת החוק היא שאין עוד מקום לחובת רישום מאגרי מידע הקיימת בחוק הגנת הפרטיות הקיים ושבעידן כיום תחימת חובות הגנת הפרטיות לקיומו או

סימן א': הוראות כלליות לענין עיבוד מידע אישימאגרי מידע

8. רישום מאגר מידע והשימוש בו
- (א) לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
- (1) המאגר נרשם בפנקס;
- (2) הוגשה בקשה לרישום המאגר והתקיימו ההוראות סעיף 10(ב);
- (3) המאגר חייב ברישום לפי סעיף קטן (ה) והוראות הרשם כללה הרשאה לניהול והחזקה של המאגר עד רישומו.
- (ב) לא ישתמש אדם במידע שבמאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא למטרה שלשמה הוקם המאגר.
- (ג) בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו אחד מאלה:
- (1) מספר האנשים שמידע עליהם נמצא במאגר עולה על 10,000;
- (2) יש במאגר מידע רגיש;
- (3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על ידיהם, מטעמם או בהסכמתם למאגר זה;
- (4) המאגר הוא של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23;
- (5) המאגר משמש לשידוטי דיוור ישיר כאמור בסעיף 17.
- (ד) הוראת סעיף קטן (ג) לא תחול על מאגר שאין בו אלא מידע שפורסם לרבים על פי סמכות כדון או שהועמד לעיון הרבים על פי סמכות כדון.
- (ה) הרשם רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להורות על קיום חובת רישום לגבי מאגר הפטור מחובת רישום לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ד); הוראה כאמור תומצא לבעל המאגר ובה יפרט הרשם הוראות לענין ניהול ואחזקת המאגר עד לרישומו.
9. בקשה לרישום
- (א) בקשה לרישום מאגר מידע תוגש לרשם.
- (ב) בקשה לרישום מאגר מידע תפרט את—
- (1) זהות בעל מאגר המידע, המחזיק במאגר ומנהל המאגר, ומעניהם בישראל;
- (2) מטרת הקמת מאגר המידע והמטרות שלהן נועד המידע;
- (3) סוגי המידע שייכללו במאגר;
- (4) פרטים בדבר העברת מידע מחוץ לגבולות המדינה;
- (5) פרטים בדבר קבלת מידע, דרך קבע, מגוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23, שם הגוף הציבורי מוסר המידע ומהות המידע הנמסר, למעט פרטים הנמסרים בהסכמת מי שהמידע על אודותיו.
- (ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות פרטים נוספים שיפורטו בבקשה לרישום.
- (ד) הבעל או המחזיק של מאגר מידע יודיע לרשם על כל שינוי בפרט מהפרטים המפורטים בסעיף קטן (ב) או לפי סעיף קטן (ג) ועל הפסקת פעולתו של מאגר המידע.
10. סמכויות הרשם
- (א) הוגשה בקשה לרישום מאגר מידע—
- (1) ירשום אותו הרשם בפנקס, תוך 90 ימים מיום שהוגשה לו הבקשה, זולת אם היה לו יסוד סביר להניח כי המאגר משמש או עלול לשמש לפעולות בלתי חוקיות או כמסווה להן, או שהמידע הכלול בו נתקבל, נצבר או נאסף בניגוד לחוק זה או בניגוד להוראות כל דין;
- (2) הרשם רשאי לרשום מטרה שונה מזו שפורטה בבקשה, לרשום מספר מטרות למאגר, או להורות על הגשת מספר בקשות תחת הבקשה שהוגשה, והכל אם נוכח לדעת כי הדבר הולם את פעילות המאגר הלכה למעשה;
- (3) הרשם לא יסרב לרשום את מאגר המידע לפי פסקה (1) ולא יפעיל סמכויותיו לפי פסקה (2), אלא לאחר שנתן למבקש הזדמנות לטעון את טענותיו. (בוטל).

- (13) — לא רשם הרשם את מאגר המידע תוך 90 ימים מיום שהוגשה לו הבקשה, ולא הודיע למבקש על סירובו לרשום או על השהיית הרישום מטעמים מיוחדים שיפרט בהודעתו — רשאי יהיה המבקש לנהל או להחזיק את המאגר אף שאינו רשום.
- (23) — הודיע הרשם למבקש על סירובו לרשום את מאגר המידע, או על השהיית הרישום כאמור בסעיף קטן (13) לא יהיה המבקש רשאי לנהל או להחזיק את המאגר, זולת אם בית המשפט קבע אחרת.
- (33) — הרשם ימחק רישומו של מאגר מידע מהפנקס, אם הודיע לו בעל המאגר שהמידע שבאותו מאגר בוטל, ואימת הודעה זו בתצהיר; הוחזק מאגר מידע שלא בידי בעל מאגר המידע, תאומת ההודעה גם בתצהיר של המחזיק.
- (ג) — הרשם יפקח על מילוי הוראות חוק זה והתקנות לפיו.
- (ד) — שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקים בצו, יחידת פיקוח שתפקח על מאגרי המידע, רישומם ואבטחת המידע בהם; גודלה של היחידה יותאם לצורכי הפיקוח.
- (ה) — הרשם יעמוד בראש יחידת הפיקוח, והוא ימנה את המפקחים לצורך ביצוע הפיקוח לפי חוק זה; לא יתמנה למפקח אלא מי שקיבל הכשרה מקצועית מתאימה בתחום מיחשוב ואבטחת מידע והפעלת סמכויות לפי חוק זה, ומשטרת ישראל לא הביעה התנגדות למינויו מטעמים של שומרה על בטחון הציבור.

סעיף
10(ה)
הועבר
לסעיף 34.

- (ז) — הפר מחזיק או בעל של מאגר מידע הוראות של חוק זה או התקנות לפיו, או לא מילא אחרי דרישה שהפנה אליו הרשם, רשאי הרשם להתלות את תוקפו של הרישום לתקופה שיקבע או לבטל את רישומו של מאגר המידע בפנקס, ובלבד שקודם להתליה או לביטול ניתנה לבעל המאגר הזדמנות להשמיע את טענותיו.
- (ז) — דין הרשם ודין מי שפועל מטעמו כדין עובד המדינה.

סעיף 10א
הועבר
לסעיף 74

דברי הסבר

צמצומה ולכן אנו מציעים לבטל לחלוטין את חובת הרישום. בעולם דיגיטלי שבו מידע אישי נאגם ונשמר כעניין שבשגרה, חובת רישום מטילה נטל רגולטורי בלתי סביר על כל אדם כמעט שמחזיק ברשותו רשימת שמות של לקוחות, צרכנים או משתמשים בשירות שהוא נותן. יתרה מזו, בעידן של היום תחימת החובות של הגנת הפרטיות לקיומו או להגדרתו של מקבץ הנתונים כמאגר מידע פוגעת בהיקף הגנת הפרטיות ובעוצמתה. לדעתנו, מערך הכלים החלופי להגנת פרטיות במידע אישי המוצע בהצעת החוק נותן מענה מקיף ומדויק יותר להגנת פרטיות מאשר חובת רישום מאגרי מידע.

סעיפים 8, 9, 10א(א)-(ה), (ז) לחוק הקיים

לא אומצו בהצעת החוק. ועדת שופמן (בשנת 2007)⁷ ומשרד המשפטים (בתזכיר הצעת החוק לצמצום החובה לרישום מאגרי המידע משנת 2012)⁸, המליצו לצמצם את החובה לרישום מאגרי מידע ולהמירה בחלופה טובה יותר – שתביא להפנמה אמיתית של חובות הגנת הפרטיות לפי החוק, כגון חובת הניהול התקין. המלצות אלו התבססו על ההבנה שהתועלת בחובת הרישום קטנה, שהיא אינה מבטיחה בכלל ציות להוראות החוק ושהעיסוק של הרשות להגנת הפרטיות באכיפה של חובת הרישום גורם לבזבוז משאבים חשובים. לדעתנו, ביטול חובת הרישום עדיף על פני

6. פגיעה מותרת בפרטיות

(א) פגיעה בפרטיות מותרת בהתקיים אחד מאלה:

(1) היא נדרשת לשם מילוי התחייבויות הקבועות בהסכם שנושא המידע הוא צד לו, או לשם נקיטת צעדים המבוקשים על ידי נושא המידע לפני ההתקשרות בהסכם כאמור;

(2) היא נדרשת כדי להגן על אינטרס מהותי של בעל השליטה במידע או צד שלישי שאליו הועבר מידע אישי, ובלבד שהיא אינה מבוצעת על ידי גוף ציבורי במסגרת ביצוע משימותיו על פי דין ושנושא המידע היה יכול לצפות באופן סביר בהתחשב בזמן ובנסיבות שתרחש פגיעה כאמור.

(3) נושא המידע הסכים לפגיעה בפרטיות.

(ב) פגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע רגיש מותרת בהתקיים אחד מאלה:

(1) עיבוד המידע הרגיש נחוץ לצורך מימוש זכויותיו של נושא המידע, או לצורך מימוש זכויותיו או מילוי חובותיו של בעל שליטה במידע, במסגרת יחסי העבודה בין בעל שליטה במידע לנושא המידע ובהתאם לחוק המתיר עיבוד מידע רגיש לצורך מטרות אלו.

(2) עיבוד המידע הרגיש מידתי בהיקפו לצורך ביצוע מחקר סטטיסטי, מדעי או היסטורי שיש אינטרס ציבורי בביצועו.

(3) עיבוד המידע הרגיש נדרש כדי להגן על אינטרס מהותי של בעל השליטה במידע או צד שלישי שאליו הועבר המידע הרגיש ובלבד שעבוד המידע הרגיש אינו מבוצע על ידי גוף ציבורי במסגרת ביצוע משימותיו על פי דין ושנושא המידע הסכים במפורש לעיבוד המידע הרגיש על אודותיו; היה העיבוד לפי פסקה (3) להגדרת עיבוד בסעיף 2 לחוק - נושא המידע הסכים במפורש קודם לביצוע עיבוד כאמור.

7. דרישת קיום המטרה

לא יעבד בעל שליטה במידע מידע אישי אלא למטרה שלשמה נאסף או נמסר המידע האישי כמפורט בהודעה לפי סעיף 9 או למטרה הדומה למטרה שלשמה נאסף או נמסר המידע האישי; בבואו לבחון את קיומה של מטרה דומה כאמור, ישקול בעל שליטה במידע, בין השאר, את אלה:

(1) הקשר בין המטרה לשמה נאסף או נמסר המידע האישי לבין מטרת העיבוד שהוא מבקש לבצע;

(2) הנסיבות שבהן נאסף המידע האישי, קיומה של מערכת יחסים בין נושא המידע לבין בעל השליטה במידע ואת ציפייתו הסבירה של נושא המידע בנוגע לעיבוד נוסף של המידע האישי, מעבר למטרה לשמה נאסף או נמסר;

(3) האם המידע האישי כולל מידע רגיש;

(4) השלכות אפשריות של העיבוד הנוסף שהוא מבקש לבצע.

דברי הסבר

המידע תיעשה מתוך בחינת כל האמצעים שסביר שיעשה בהם שימוש לשם זיהוי חוזר של מידע לאחר התממתו. סבירות השימוש באמצעים תיקבע לפי מדדים אובייקטיביים, כגון עלות הזיהוי החוזר, פרק הזמן שיש להשקיע בביצוע זיהוי חוזר, הטכנולוגיה הזמינה בזמן עיבוד המידע המותמם והתפתחויות טכנולוגיות צפויות באותה עת.

סעיף 6: מגדיר, בדומה לסעיפים 6 ו-9 ל-GDPR, את הבסיסים הלגיטימיים לפגיעה בפרטיות, לרבות בדרך של עיבוד מידע אישי או מידע רגיש.

התממה (אנונימיזציה) כשלעצמה אינה יכולה לשמש בסיס משפטי להתרת עיבוד מידע אישי, כפי שעולה גם מסעיף 26 להקדמה ל-GDPR. הקביעה אם המידע המותמם אינו מאפשר זיהוי של נושא

לצורך מילוי חובותיו של בעל שליטה במידע במסגרת יחסי העבודה בין בעל שליטה במידע לנושא המידע.

ס"ק (ב)2(2) שואב השראה מסעיף 9(2)(j) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות בדרך של מחקר מדעי, סטטיסטי או היסטורי שיש אינטרס ציבורי בביצועו.

ס"ק (ב)3(3) מתיר פגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע רגיש לפי האיזון שבין האינטרס המהותי של בעל שליטה במידע לאינטרס המהותי של נושא המידע, בדומה לס"ק (א)2(2). הסעיף אינו מסתפק במבחן הציפייה הסבירה אלא מחייב קבלת הסכמה מפורשת של נושא המידע. רק כאשר מדובר בגילוי או בפרסום של מידע רגיש, כלומר עיבוד לפי פסקה (3) להגדרת המונח "עיבוד" בסעיף 2 להצעת החוק, נדרשת הסכמתו המפורשת של נושא המידע קודם לביצוע הגילוי או הפרסום – כדי להגביר את שליטתו של נושא המידע במידע רגיש עליו וכדי לוודא שהוא מודע למכלול פעולות העיבוד האפשריות במידע הרגיש עליו.

סעיף 7: מבוסס על סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ושואב השראה מסעיפים 15(1) ו-6(4) ל-GDPR. הסעיף מעגן את דרישת קיום המטרה כתנאי לפגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע אישי או מידע רגיש לפי סעיף 6 להלן ומכיר בצורך בגמישות ובדינמיות בעיבוד מידע אישי על ידי קביעת מנגנון להכרה בקיומן של מטרות דומות.

ס"ק (א)1(1) מבוסס על סעיף 6(1)(b) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות כאשר היא נדרשת לשם מילוי מחויבות בהסכם שנושא המידע הוא צד לו או כניסה להסכם כאמור.

ס"ק (א)2(2) מבוסס על סעיף 6(1)(f) ל-GDPR וקובע שפגיעה בפרטיות מותרת כאשר היא נחוצה למימוש אינטרס מהותי של בעל השליטה במידע או של צד שלישי שאליו הועבר מידע אישי, ובלבד שסביר שנושא המידע צפה, בהתחשב בזמן ובנסיבות שתרחש פגיעה כאמור. למשל, כאשר הפגיעה בפרטיות היא בדרך של עיבוד מידע אישי שנחוץ לשם העברתו בין חברות קשורות או לשם אבטחת מידע אישי. הסעיף אינו חל על גוף ציבורי המחויב לפעול בהתאם להסכמה בדיון ולא על פי מבחן סבירות ומימוש אינטרס מהותי שלו.

ס"ק (א)3(3) מבוסס על סעיף 6(1)(a) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות בהסכמת נושא המידע. ס"ק (א)3(3) נמצא בסוף רשימת הבסיסים הלגיטימיים כדי לחדד את שינוי התפיסה שבעקבותיו ייטיב בעל שליטה במידע לבדוק אם עומדים לרשותו בסיסים לגיטימיים אחרים לפגיעה בפרטיות קודם שיפנה להכשרת הפגיעה בפרטיות של נושא המידע על ידי קבלת הסכמה.

ס"ק (ב)1(1) מבוסס על סעיף 9(2)(b) ל-GDPR ומתיר פגיעה בפרטיות בדרך של עיבוד מידע רגיש, למשל נתונים ביומטריים, לצורך מימוש זכויותיהם של בעל שליטה במידע או של נושא מידע או

8. הסכמה לעניין פגיעה בפרטיותו של קטין

- (א) פגיעה בפרטיותו של קטין מתחת לגיל 13 לפי סעיף 6(א)3 תיעשה אך ורק בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופוס שנתמנה לו כדון, או לפי הסכמה מפורשת בדיון.
- (ב) לא יעבד בעל שליטה מידע רגיש לפי סעיף 6(ב)3 על אודות קטין מתחת לגיל 16 אלא בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופוס שנתמנה לו כדון, או לפי הסכמה מפורשת בדיון.
- (ג) ראש הרשות להגנת הפרטיות יקבע הנחיות בדבר הדרכים לאימות גילו של קטין ולוודא קבלת הסכמת הוריו או האפוטרופוס שלו, כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

סעיף 11
לחוק
הקיים
הופך
לסעיף 9
המוצע.

9. 44-חובת מתן הודעהמבקש-מידע

- (א) פניה לאדם לקבלת מידע אישי לשם עיבודוהחזקתו או שימוש בו במאגר-מידע תלווה בהודעה שייצוינו בה-בשפה ברורה בה נאסף המידע האישי, על כוונת בעל שליטה במידע לעבד את המידע האישי, תוך ציון כל אלה-
- (1) שמו של בעל שליטה במידע, מענו ודרכי ההתקשרות עימו;
- (2) אם חלה על אותו אדם חובה חוקית למסור את המידע האישי, או שמסירת המידע תלויה ברצונו ובהסכמתו, ותוצאות אי הסכמה למסירת המידע האישי;
- (2) המטרה אשר לשמה מבוקש העיבוד ונחיצות המידע האישי להגשמתה;
- (4) זכות החזרה מהסכמה לעיבוד מידע אישי לפי סעיף 10, זכות העיון במידע האישי לפי סעיף 11, הזכות לקבלת הסבר לפי סעיף 12, זכות תיקון המידע האישי לפי סעיף 13, הזכות לניוד מידע אישי לפי סעיף 14 וזכות המחיקה של מידע אישי לפי סעיף 15, והדרכים למימוש הזכויות כאמור;
- (5) למי יימסר המידע האישי ומטרות המסירה.
- (3) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע את דרכי ההצגה של ההודעה לפי סעיף קטן (א), לרבות הצגתה במתכונת דיגיטלית, אופן ניסוחה ומידת הבלטתה בהתחשב, בין היתר, בקהלי היעד שלה.

12. פנקס מאגרי מידע

- (א) הרשם ינהל פנקס מאגרי מידע אשר יהיה פתוח לעיונו של הציבור.
- (ב) הפנקס יכיל את הפרטים לרישום מאגר המידע כאמור בסעיף 9.
- (ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), במאגר של רשות בטחון, הפרטים המפורטים בסעיף 9(ב)3, (4) ו-(5) לא יהיו פתוחים לעיונו של הציבור.

סימן ב': זכויות נושא המידע

10. זכות החזרה מהסכמה

- (א) נושא המידע רשאי בכל עת לחזור בו מהסכמתו לפגיעה בפרטיותו לפי סעיף 6(א)3 או 6(ב)3 לעיל;
- (ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א) לעיל, קטין מעל גיל 13 רשאי לחזור בו מהסכמה לפי סעיף 6(א)3 וקטין מעל גיל 16 רשאי לחזור בו מהסכמה לפי סעיף 6(ב)3, בין שההסכמה ניתנה על ידו ובין שניתנה על ידי הורה או אפוטרופוס. היה הקטין מתחת

לגיל הכשרות למתן הסכמה לפי סעיף 8 לעיל, רשאי אחד מהוריו או אפוטרופוס שנתמנה לו כדן, או לפי הסכמה מפורשת בדין לחזור מהסכמה כאמור.

(ג) חזר נושא המידע מהסכמה כאמור בסעיף קטן (א) או (ב), לא תפגע חוקיות עיבוד המידע שנעשה על בסיס הסכמת נושא המידע עד לאותו מועד.

דברי הסבר

אומץ בהצעת החוק. אין הצדקה לאימוצו שכן חובת רישום מאגרי מידע לפי חוק הגנת הפרטיות הקיים לא אומצה גם היא בהצעת החוק.

סעיף 10: שואב השראה מסעיפים (7) ל-GDPR, 4.3.8, ל-PIPEDA, Schedule 1, §4.3.8 ו-13 להצ"ח פרטיות קטינים. הסעיף מעגן זכות מוחלטת לחזרה מהסכמה של כל אדם, לרבות קטין, במטרה להביא לשינוי תפיסתי ולהפסקת השימוש בהסכמה ככלי חסר משמעות ו"מכבסה" להתחמקות מן הדרישות של חוק הגנת הפרטיות הקיים. על בעל שליטה במידע המבקש לפגוע בפרטיותו של אדם לבחון תחילה אם אחד מן הבסיסים הלגיטימיים, מלבד מהסכמה, המפורטים בסעיף 6 להצעת החוק מתיר לו לבצע את הפגיעה האמורה. רק בהיעדרם של בסיסים לגיטימיים כאלה יבקש בעל שליטה במידע את הסכמתו של נושא המידע לפגיעה בפרטיותו. במקרה כזה יהיה עליו להיערך מראש לאפשרות שנושא המידע יחזור בו מהסכמתו. חזרת נושא המידע בו מהסכמתו לא תפגע בחוקיות של הפגיעה בפרטיות שנעשתה על בסיס ההסכמה של נושא המידע עד למועד חזרתו מן ההסכמה. הפסקה של פגיעה בפרטיות בגלל חזרה מהסכמה יכולה להתרחש רק כאשר אף אחד מן הבסיסים הלגיטימיים האחרים המפורטים בסעיף 6 להצעת החוק, מלבד הסכמת נושא המידע, אינו מתיר את עיבוד המידע האישי המבוקש על ידי בעל שליטה במידע.

סעיף 8: שואב השראה מסעיפים 11 להצ"ח פרטיות קטינים, ל-COPPA 312.5 האמריקני ו-8 ל-GDPR ומאזן בין הגנה על ילדים לבין ההכרה ביכולתם של ילדים מעל גיל 13 לקבל החלטות עבור עצמם בעניינים שתוצאותיהם אינן גורליות. מטרתו לתמרץ חברות הטכנולוגיה ליישם טכנולוגיות מתאימות ולהבטיח בכך זהירות יתרה בעת פגיעה בפרטיות של קטינים, בין השאר בדרך של עיבוד מידע אישי ומידע רגיש עליהם.

בס"ק (א) קבענו שגיל 13 הוא הגיל הקובע לעניין הסכמה לעיבוד מידע אישי, בדומה ל-COPPA האמריקני שהוא הדין הוותיק ביותר בנושא. הגיל הקובע לעניין הסכמה לעיבוד מידע רגיש הוא 16 לפי ס"ק (ב). מגיל 16 ועד גיל 18 יחול ההסדר הקבוע בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ו-1962,¹⁰ הבוחן אם הסכמת הקטין לעיבוד מידע רגיש עליו בנסיבות המקרה היא פעולה שדרכם של קטינים לעשות.

סעיף 8 אינו מחייב תיעוד הסכמת קטין כמוצע בסעיף 11ב(5) להצ"ח פרטיות קטינים, שכן דרישה זו עלולה להטיל עומס בלתי סביר על בעל שליטה במידע והשלכותיה בפועל עלולות להיות זהות לחובת רישום מאגרי מידע הקיימת כיום.

סעיף 9: מבוסס על סעיף 11 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, סעיף 11 להצ"ח פרטיות קטינים ותיקונים שהוצעו על ידי ועדת שופמן.¹¹

סעיף 12 לחוק הקיים שעוסק בפנקס מאגרי המידע וניהולו על ידי הרשם לא

11. 13- זכות עיון במידע אישי

(א) כל אדם זכאי לקבל עיניו בעצמו, או על ידי בא-כוחו שהרשה בכתב או על ידי אפוטרופוסו, מבעל שליטה במידע מענה לשאלה האם הוא עושה פעולת עיבוד במידע אישי על אודותיו שעליו המוחזק במאגר מידע.

(ב) כל נושא מידע זכאי לקבל לידיו ולעיין בעצמו, או על ידי בא כוחו שהרשהו בכתב או על ידי אפוטרופוסו, בכל אחד מאלה: בעל מאגר מידע יאפשר עיון במידע, לפי בקשת אדם כאמור בסעיף קטן (א) (להלן – המבקש), בשפה העברית, הערבית או האנגלית.

(1) עותק מהמידע האישי על אודותיו שנעשתה בו פעולת עיבוד;

(2) מידע בנושאים הבאים:

(א) מטרת עיבוד המידע האישי על אודותיו;

(ב) זהותם של מקבלי המידע האישי על אודותיו או הסוגים של מקבלי המידע האישי על אודותיו, שאליהם הועבר או יועבר המידע האישי, ובפרט בנוגע למקבלי מידע אישי במדינות חוץ ומקבלי מידע אישי שהם ארגונים בינלאומיים;

(ג) אם המידע האישי על אודותיו לא נאסף מהמבקש עצמו – זהותו של מקור המידע האישי;

(ג) הגיש נושא מידע בקשה לעיון במידע אישי על אודותיו כאמור בסעיף זה, יידע אותו בעל השליטה במידע על זכויותיו לפי סימן זה.

(ד) המידע האישי המבוקש וכן פרטי המידע הנוספים המבוקשים ייסרו לעיון המבקש בשפה שבה נאסף המידע האישי ובתבנית דיגיטלית מקובלת.

(ה) על אף האמור בסעיף זה, בעל שליטה במידע המאגר רשאי לסרב לבקשה לעיון, בהתקיים אחד מאלה:

(1) שלא למסור למבקש המידע האישי המתייחס למצבו הרפואי או הנפשי של מבקש העיון אם – ולדעתו בעל השליטה במידע, עיון בו עלול המידע לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית של המבקש או לסכן את חייו; במקרה זה ימסור בעל המאגר את המידע לרופא או לפסיכולוג מטעמו של המבקש.

(2) מתן זכות העיון כמבוקש עלול לדעת בעל השליטה במידע לפגוע בחיי אדם;

(3) מתן זכות העיון כמבוקש עלול לדעת בעל השליטה במידע לפגוע במידה העולה על הנדרש בזכויותיו של צד שלישי שאינו בעל השליטה במידע או המעבד;

(1) 13- אין בהוראות סעיף זה כדי לחייב למסור מידע בניגוד לחסיון שנקבע לפי כל דין, אלא אם כן המבקש הוא מי שהחסיון נועד לטובתו.

בסעיף קטן זה, "דין" – לרבות הלכה פסוקה.

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי לחייב למסור מידע אישי בניגוד לדין.

(ד) – האופן, התנאים והתשלום למימושה של זכות העיון במידע ייקבעו בתקנות.

הנושא
מצריך דיון
נפרד,
שאינו
בלבית
עבודתנו
הנוכחית
לגיבוש
הצעה
לחוק הגנת
פרטיות
חדש
ומעודכן.

- (ח) (ה) הוראות סעיף זה וסעיף 13א לא יחולו –
- (1) על מאגר מידע של רשות בטחון כמשמעותה בסעיף 19(ג);
  - (2) על מאגר מידע של רשות מס כמשמעותה בחוק לתיקון דיני מסים (חילופי ידיעות בין רשויות מס), תשכ"ז-1967;
  - (3) כשבטחון המדינה, יחסי חוץ שלה או הוראות חיקוק מחייבים שלא לגלות לאדם מידע שעליו;
  - (4) על מאגר מידע של גופים אשר שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון או עם שר החוץ, לפי הענין, ובאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, קבע כי הוא כולל מידע שבטחון המדינה או יחסי החוץ שלה מחייבים שלא לגלותו (להלן – מידע סודי), ובלבד שאדם המבקש לעיין במידע שעליו המוחק באותו מאגר יהיה זכאי לעיין במידע שאינו מידע סודי;
  - (5) על מאגר מידע אודות חקירות ואכיפת החוק של רשות המוסמכת לחקור על פי דין בעבירה, אשר שר המשפטים קבע אותה בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת;
  - (6) על מאגר מידע שהוקם לפי סעיף 28 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.

13א. עיון במידע שאינו בהחזקת בעל המאגר
 בלי לגרוע מהוראות סעיף 13 –

- (1) בעל מאגר מידע, המחזיק אותו אצל אחר (בסעיף זה – המחזיק), יפנה את המבקש אל המחזיק, תוך ציון מענו, ויורה למחזיק, בכתב, לאפשר למבקש את העיון;
- (2) פנה המבקש תחילה למחזיק, יודיע לו המחזיק אם הוא מחזיק מידע עליו, וכן את שם בעל מאגר המידע ואת מענו.

12. זכות לקבל הסבר

קיבל בעל שליטה במידע החלטה שיש לה השלכה משמעותית על זכות או חובה על פי דין של נושא מידע, המבוססת, במלואה או ברובה, על עיבוד מידע אישי על אודותיו באמצעות תהליכים ואמצעים אוטומטיים, יהיה נושא המידע זכאי לקבל מבעל שליטה במידע הסבר בהיקף סביר ובשפה מובנית על אופן קבלת ההחלטה.

סעיף
14
לחוק
הקיים
הופן
לסעיף
13
המוצע

13. 14- זכות תיקון מידע אישי

- (א) נושא מידע אדם שעיין במידע אישי על אודותיו שעליו ומצא כי אינו נכון, שלם, ברור או מעודכן, רשאי לפנות לבעל שליטה במאגר המידע, ואם הוא תושב חוץ – למחזיק מאגר המידע, בבקשה לתקן את המידע האישי או למחוק.

- (ב) הוגשה הסכים בעל מאגר המידע לבקשה כאמור בסעיף קטן (א), על בעל שליטה במידע לנקוט את אחת מהפעולות הבאות, בהתחשב במטרה שלשמה בוצע עיבוד המידע האישי וסוג המידע האישי שבו מדובר:

- (1) למחוק את המידע האישי, כולו או חלקו;
- (2) לתקן את המידע האישי;
- (3) להשלים את המידע האישי שבשליטתו;

- (ג) יבצע את השינויים הנדרשים במידע שבדשותו ובעל שליטה במידע יודיע על הפעולה שנקט לפי סעיף זה, בתוך 30 יום ממועד נקיטת

הפעלה עליהם לכול מי שקיבל ממנו את המידע בתקופה שנקבעה בתקנות האישי במהלך תקופה של שנתיים שקדמו למועד קבלת בקשת התיקון.

- (ד) על אף האמור בסעיף זה, מצא בעל שליטה במידע שהמידע האישי שבשליטתו נכון, מעודכן ומלא, רשאי הוא לסייר בעל מאגר המידע לפלא-בקשה כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שינמק את סירובו בכתבידע על כך למבקש, באופן ובדרך שנקבעו בתקנות.
- (ה) מעבד המידע חייב למחוק, לתקן או להשלים את המידע האישי, אם בעל השליטה המאגר המידע הסכים לתיקון המבוקש או שבית משפט ציווה על התיקון.

דברי הסבר

המתחייבים מהסרת ההתייחסות בהצעת החוק למאגרי מידע.

ס"ק (ה)1(1) מבוסס על סעיף 13(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, בשינויים המתחייבים מהסרת ההתייחסות למאגרי מידע בהצעת החוק. הסייגים בס"ק (ה)1(1) ו-1(ה)2(2) שואבים השראה גם מסעיף 13(ד) לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, המתיר למטפל להימנע ממסירת מידע רפואי למטופל אם מסירתו עלולה לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית של המטופל.

הסייגים בס"ק (ה)2(2) ו-1(ה)3(3) שואבים השראה מסעיף 14(4) ל-GDPR, אך צמצמו את החריג כך שהוא אינו מתיר לבעל השליטה במידע לסרב לבקשת העיון בנימוק שהעיון עלול לפגוע בזכויותיו של בעל השליטה עצמו, למשל בזכויות הקניין הרוחני שלו או של המעבד.

מובהר שבנסיבות המפורטות בס"ק (ו)1(1), כאשר חל על המידע האישי חיסיון או כאשר מסירתו היא בניגוד לדיון, אין לבעל שליטה במידע שיקול הדעת אם להתיר את העיון אם לאו, בניגוד לשיקול הדעת הנתון לו ביישום החריגים לזכות העיון המפורטים בסעיף קטן (ה).

ס"ק (ח) מבוסס על סעיף 13(ה) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. הנושא מצריך דיון שאינו בליבת עבודתנו הנוכחית לגיבוש הצעת חוק הגנת פרטיות חדש ומעודכן.

סעיף 13א לחוק הגנת הפרטיות הקיים שעוסק בעיון במידע שאינו בהחזקת בעל המאגר לא אומץ בהצעת החוק. עם זה, הוראה דומה להוראת סעיף 13א לחוק הגנת הפרטיות הקיים שולבה בסעיף 16 להצעת החוק.

סעיף 11: מבוסס על סעיף 13 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, ושואב השראה מסעיפים 4.9 ל- PIPEDA בקנדה, ו-15 ל-GDPR.

ס"ק (א) מתייחס ל"אדם" ולא ל"נושא מידע", שכן בשלב זה עדיין לא בטוח שבעל שליטה במידע אכן מעבד מידע אישי על הפונה.

ס"ק (ב)2(ג) מבוסס על סעיף 15(1)(g) ל-GDPR ומחיל את זכות העיון גם על מקור המידע האישי, כאשר זה לא נאסף מנושא המידע עצמו. על מנת להימנע מפגיעה בעבודה עיתונאית ובחיסיון של מקורות עיתונאיים, ס"ק (ו) – המבוסס על סעיף 13(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ועל סעיף 3(ד)7 לחוק סדר הדין הפלילי¹² – מחריג מידע אישי שיש בגילוי כזו לפגוע בחיסיון על פי דין, לרבות חיסיון עיתונאי.

גביית תשלום בעבור מימוש זכות העיון תיעשה מכוח הסמכות הכללית לקביעת תשלומים בעבור מימוש זכות מזכויותיו של נושא המידע לפי סעיף 16(ב) להצעת החוק.

ס"ק (ד) מבוסס על סעיף 13(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. ואולם כדי להימנע מהטלת עלויות כבדות על בעל השליטה במידע או המעבד הסעיף אינו דורש לספק את המידע האישי באחת משלוש השפות – עברית, ערבית או אנגלית – אלא מסתפק בדרישה שהמידע האישי יימסר לעיון בשפה שבה הוא נאסף מלכתחילה ובתבנית דיגיטלית שמקובלת במשק באותה העת.

ס"ק (ה)1(1) מבוסס על סעיף 13(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים בשינויים

דין. בדרך זו תחוק השקיפות בפעולותיהם של בעלי שליטה במידע, והם יחויבו לשקול, ואף להגיש, את הפרמטרים מתוך המידע האישי שנעשה בהם שימוש בעת קבלת החלטה בעניינו של אדם.

סעיף 13: מבוסס על סעיף 14 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ושואב השראה מסעיפים 16 ל-GDPR ו-13 לחוק הפרטיות האוסטרלי. הסעיף מוגבל, לפי ס"ק (א), לתיקון מידע אישי בלבד. נושא המידע אינו רשאי לבקש את מחיקתו, כלשון סעיף 14(א) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. זכות המחיקה מעוגנת בנפרד בסעיף 15 בהצעת החוק. לבעל שליטה במידע מסור שיקול הדעת, לפי ס"ק (ב), אם לתקן, להשלים או למחוק את המידע האישי, הכול בהתאם למטרת העיבוד וסוג המידע האישי.

ס"ק (ג) מבוסס על סעיף 14(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך קובע פרק זמן של כשנתיים למתן הודעה לצדדים שלישיים שאליהם העביר בעל שליטה במידע את המידע האישי.

בעל שליטה במידע שמצא שהמידע שברשותו מלא, מעודכן ונכון ללא התיקון המבוקש, רשאי לפי ס"ק (ד), שמבוסס על סעיף 14(ג) לחוק הגנת הפרטיות, לסרב לבקשת תיקון מנימוקים שיירשמו.

ס"ק (ה) מבוסס על סעיף 14(ד) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומחייב את המעבד לפעול בהתאם לפעולות שנקט בעל השליטה במידע לפי ס"ק (ב).

סעיף 12: שואב השראה מפרשנות שניתנה בסעיף 71 להקדמה ל-GDPR לסעיף 22 ל-GDPR. על פי פרשנות זו – כחלק מזכותו של נושא המידע שלא תתקבל החלטה בעלת השלכות משפטיות או משמעותיות אחרות עליו, אשר מבוססת רק על עיבוד אוטומטי של מידע אישי – נתונה לנושא המידע גם הזכות לקבל מבעל שליטה במידע הסבר שיכלול את פירוט אופן קבלת החלטה המבוססת על ניתוח אוטומטי של המידע האישי עליו.

מאחר שתכליתה של הזכות של נושא המידע להתנגד לקבלת החלטה כאמור היא הזכות לכבוד ולא הזכות לפרטיות, ומשום שזכותו של נושא המידע להתנגד כאמור מטילה נטל לא מוצדק על חברות מסחריות – שיחויבו להותיר מעורבות אנושית בתהליכים שניתן לייעלם ולבצעם על ידי שימוש בטכנולוגיה בלבד – סעיף 12 להצעת החוק מאמץ רק את הזכות של נושא המידע לקבל הסבר מידתי מבחינת היקפו כאשר ההחלטה בעניינו משפיעה משמעותית על זכות או חובה על פי דין של נושא המידע וכאשר היא מבוססת במלואה או ברובה על עיבוד מידע אישי על נושא המידע באמצעות תהליכים אוטומטיים או אמצעים אוטומטיים.

מטרת הזכות לקבל הסבר נועדה למנוע מצב קפקאי שבו מתקבלת החלטה בעניינו של נושא המידע שאינה ברורה לו ואין ביכולתו להבינה ושיש לה השפעה משמעותית על זכות או חובה שלו על פי

2-14. הזכות לניוד מידע אישי

- (א) כל נושא מידע זכאי, בהתאם לבקשה שהגיש לבעל שליטה במידע, שבשליטתו המידע האישי על אודותיו, לקבל לידיו מבעל שליטה במידע, את המידע אישי כאמור, בתבנית דיגיטלית מקובלת, ולהעבירו, על פי שיקול דעתו, בעצמו או לפי הוראת סעיף קטן (ד), לכל בעל שליטה במידע אחר (להלן – הזכות לניוד מידע אישי).
- (ב) הזכות לניוד מידע אישי חלה על מידע אישי שעובד לפי הוראות סעיף 6 על אודות נושא המידע.
- (ג) הזכות לניוד מידע אישי אינה חלה על מידע אישי שבעל שליטה במידע או המעבד הסיקו באמצעות עיבוד שנעשה לפי הוראות סעיף 6.
- (ד) הוגשה בקשה לניוד מידע אישי כאמור בסעיף קטן (א), יעביר בעל שליטה במידע את המידע האישי על אודות מבקש הניוד לבעל שליטה במידע המבוקש על ידו, בהתאם לבקשה ובכפוף למגבלות טכנולוגיות. בעל שליטה במידע שאליו ינויד המידע האישי על פי סעיף זה, יהיה כפוף להוראות חוק זה במלואן.
- (ה) בעל שליטה במידע שהוגשה לו בקשה לנייד מידע אישי כאמור בסעיף קטן (א), יידע את מבקש הניוד שאין בניוד המידע האישי לפי סעיף זה כדי להביא להפסקת עיבוד מידע אישי על אודותיו, וכי יש באפשרותו של מבקש הניוד לחזור בו מהסכמתו, במידה שניתנה, לפי סעיף 10 לחוק, או לפנות אל בעל השליטה במידע בבקשה למחוק את המידע האישי על אודותיו לפי סעיף 15.
- (ו) על אף האמור בסעיף זה, בעל שליטה במידע רשאי לסרב לבקשה לפי סעיף קטן (א), אם לדעתו יש בניוד המידע האישי בהתאם לבקשה כדי לפגוע במידה העולה על הנדרש בזכויותיו של צד שלישי או במילוי חובותיו לפי דין.
- (ז) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות סוגים של בעלי שליטה במידע שהוראות סעיף זה לא יחולו עליהם.

15. זכות המחיקה של מידע אישי

- (א) כל נושא מידע זכאי לדרוש מבעל שליטה במידע למחוק מידע אישי על אודותיו בהתקיים אחד מאלה:
- (1) המידע האישי אינו נחוץ עוד למילוי המטרה שלשמה נאסף;
- (2) נושא המידע חזר בו מהסכמתו לעיבוד מידע אישי לפי סעיף 10 ולא מתקיים אף אחד מהתנאים לפי סעיף 6(א)-(1) או 6(ב)-(1)-(2) המתירים את המשך עיבוד המידע האישי;
- (3) עיבוד המידע האישי נעשה בניגוד להוראות חוק זה.
- (ב) בעל שליטה במידע שהתבקש למחוק מידע אישי לפי סעיף קטן (א), ינקוט את הצעדים הסבירים בנסיבות העניין ובהתחשב בטכנולוגיה הקיימת באותה עת ובעלותה, על מנת למחוק את המידע האישי שבשליטתו, ואם העביר את המידע האישי - לידע כל בעל שליטה אחר אליו העביר את המידע האישי שנושא המידע ביקש למחוק את המידע האישי וכל קישור אליו או העתק שלו;
- (ג) על אף האמור בסעיף זה, בעל שליטה במידע רשאי לסרב לבקשת מחיקה לפי סעיף קטן (א), בהתקיים אחד מאלה:
- (1) מחיקת המידע האישי תפגע במידה העולה על הנדרש בזכות לחופש ביטוי או בזכות הציבור לדעת;
- (2) עיבוד המידע האישי דרוש לשם מילוי חובה חוקית;
- (3) מחיקת המידע האישי תפגע במידה העולה על הנדרש ביכולתו של בעל השליטה במידע או המעבד להתגונן בתביעות משפטיות, או לבצע משימה המוטלת עליו למטרות אירכוב, מחקר מדעי, מחקר סטטיסטי שיש אינטרס ציבורי בביצועם.

16. מימוש זכויות נושא המידע

(א) בעל שליטה במידע ינקוט אמצעים סבירים כדי לוודא שהמבקש לחזור בו מהסכמתו לפי סעיף 10, לעיין במידע אישי לפי סעיף 11, לקבל הסבר לפי סעיף 12, לתקן מידע אישי לפי סעיף 13, לנייד מידע אישי לפי סעיף 14 או למחוק מידע אישי לפי סעיף 15 (להלן – "זכויות נושא המידע"), הוא אכן נושא המידע, בטרם מתן מענה לבקשה.

(ב) על בעל שליטה במידע לאפשר מימוש זכויות נושא המידע בכתב או בפורמט דיגיטלי ובתבנית מקובלת בתוך 14 ימים ממועד קבלת בקשה למימוש זכות מזכויות נושא המידע. בגין מימוש זכות מזכויות נושא המידע רשאי בעל שליטה במידע לגבות סכום שלא יעלה על שקלים חדשים.

(ג) פנה נושא המידע למעבד בבקשה למימוש זכות מזכויות נושא המידע, יעביר לו המעבד בתוך 14 ימים מיום קבלת הבקשה את שם בעל השליטה במידע שבשליטתו מצוי המידע האישי נשוא הפנייה ואת דרכי הפנייה אליו. אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לחייב למסור מידע אישי בניגוד לחיסיון שנקבע לפי כל דין, אלא אם כן המבקש הוא מי שהחיסיון נועד לטובתו. בסעיף קטן זה, "דין" – לרבות הלכה פסוקה.

(ד) סירב בעל שליטה במידע לבקשת נושא מידע למימוש זכות מזכויות נושא המידע, כאמור בסעיפים 11(ה)-(ח), 13(ד), 14(ו), או 15(ג), יודיע על כך למבקש בכתב או בפורמט דיגיטלי ובתבנית מקובלת בתוך 14 ימים ממועד קבלת הבקשה למימוש זכות מזכויות נושא המידע, תוך פירוט הנימוקים לסירוב.

17. 4-5 תובענה לבית המשפט

על סירובו של בעל שליטה במידע לבקשת נושא מידע למימוש זכות מזכויות נושא המידע, כאמור בסעיפים 11(ה)-(ח), 13(ד), 14(ו), או 15(ג), לאפשר עיון כאמור בסעיף 13 או בסעיף 14 ועל הודעת סירוב כאמור בסעיף 14(ג), רשאי נושא מבקש המידע להגיש תובענה לבית המשפט באופן ובדרך שנקבעו בתקנות.

סעיף 15
לחוק
הקיים
הופך
לסעיף 17

דברי הסבר

כן נדרש בס"ק (ד) שהניוד יהיה אפשרי מבחינה טכנית, כלומר שאפשר להעביר את המידע האישי בדרך מאובטחת ובתנאי שלבעל השליטה במידע המקבל יש היכולות הטכניות לקבל את המידע האישי.

לפי ס"ק (ב), המידע האישי שזכות הניוד חלה עליו הוא כל מידע אישי שעובד לפי ההוראות שבסעיף 6 להצעת החוק. הסעיף מרחיב בכך את זכות הניוד מזו הקבועה בסעיף 20 ל-GDPR, המצמצמת רק למידע אישי שעובד בהסכמת נושא המידע. ההרחבה נחוצה על מנת להגשים את מטרת זכות הניוד. עם זאת, לפי ס"ק (ג), המבוסס על סעיף 1(20) ל-GDPR, זכות הניוד חלה רק על המידע האישי הגולמי שעובד לפי סעיף 6. זכות הניוד לא חלה על מידע אישי שבעל השליטה במידע או

סעיף 14: שואב השראה מסעיף 20

ל-GDPR ומעגן את זכותו של נושא המידע לנייד מידע אישי עליו לבעלי שליטה במידע נוספים לפי שיקול דעתו. מטרת זכות הניוד היא לחזק את השליטה של נושא המידע במידע האישי עליו, לשכלל את השוק על ידי עידוד התחרות בין בעלי שליטה שונים במידע, להקטין את תלותם של נושאי מידע בפלטפורמות שירותי מידע אחת או בבעל שליטה אחד במידע ולמנוע את הגבלתם לאותה הפלטפורמה או לאותו בעל שליטה במידע.

לפי ס"ק (א), על בעל שליטה במידע לנייד את המידע האישי שיש ברשותו על מבקש הניוד למבקש הניוד עצמו או לבעל שליטה במידע אחר, על פי בקשת מבקש הניוד. ניוד המידע האישי ייעשה בתבנית דיגיטלית המקובלת במשק באותה העת.

במידע, כלומר מחיקת המידע האישי וידוע בעלי שליטה נוספים שאליהם העביר את המידע האישי, תעשה לפי מבחן הסבירות ולפי נסיבות העניין, הטכנולוגיה הקיימת באותה העת ומחירה. ס"ק (ג) מונה את הנסיבות שבהן יותר לבעל שליטה במידע לסרב לבקשת המחיקה.

סעיף 16: ס"ק (א) שואב השראה מחובת הזהירות הקבועה בסעיף 45 לחוק הפרטיות בניו-זילנד, שלפיה טרם מתן מענה לזכות העיון והתיקון יש לוודא שהמבקש הוא אכן נושא המידע.

ס"ק (ב) מבוסס על סעיפים 13(ד) ו-29א(ד) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ועל תקנה 6 לתקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון במידע וסדרי דין בערעור על סירוב לבקשת עיון), התשמ"א-1981, וקובע פרקי זמן למימוש כל אחת מן הזכויות של נושא המידע ומנגנון לגביית תשלום בגין מימוש זכויות נושא המידע.

ס"ק (ג) מבוסס על סעיף 13א(2) לחוק הגנת הפרטיות הקיים אך תחולתו רחבה יותר וחלה על כלל זכויות נושא המידע. עם זאת, הסעיף מאפשר למעבד להימנע ממענה שנדרש על פי הסעיף אם המענה יביא לחשיפת מידע שחל עליו חיסיון, למשל כאשר המעבד הוא חוקר פרטי או עיתונאי עצמאי עצם העברת פרטי יצירת הקשר עם בעל שליטה במידע עשויה להוות הודאה בכך שהמעבד אכן מעבד מידע אישי על נושא המידע.

ס"ק (ד) מחייב את בעל השליטה במידע לתת הודעת סירוב בתגובה לבקשת נושא המידע לממש זכות מזכויות נושא המידע.

סעיף 17: מבוסס על סעיף 15 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומעגן את הזכות לערער לבית המשפט על החלטת בעל שליטה לסרב לכל אחת מזכויות נושא המידע.

שהמעבד הסיקו אותו באמצעות עיבוד מידע אישי לפי סעיף 6 להצעת החוק.

לפי ס"ק (ה), בעל שליטה במידע שהניוד התבקש ממנו צריך ליידע את נושא המידע מבקש הניוד שאין בניוד המידע האישי כדי להביא להפסקת עיבודו או למחיקתו. המטרה של חובת היידוע היא למנוע היווצרות רושם מוטעה שלפיו המידע האישי אינו נמצא עוד ברשותו של בעל השליטה במידע.

ס"ק (ו) שואב השראה מסעיף 20(4) ל-GDPR ומתיר לבעל שליטה במידע לסרב לבקשת ניוד כאשר זכות הניוד עלולה לפגוע במידה העולה על הנדרש בזכויותיהם של צדדים שלישיים או במילוי חובותיו של בעל השליטה במידע לפי דין.

ס"ק (ז) מסמיך את שר המשפטים לקבוע שבעלי שליטה במידע מסוימים יוחרגו מתחולת הסעיף מסיבות הקשורות בגודלם, במשך הזמן שחלף מרגע היווסדם או בנתח השוק שהם מחזיקים. המטרה היא להתמודד עם החשש שזכות הניוד עלולה לפגוע קשות דווקא בעסקים קטנים ובינוניים, שיתקשו להתמודד עם העברת מידע אישי מהם בשלבי הפעילות הראשונית שלהם, ולהביא בסופו של דבר להיחלשות התחרות ולהתחזקות החברות הגדולות.

סעיף 15: שואב השראה מסעיף 17 ל-GDPR ומעגן את זכות המחיקה, המכונה גם "הזכות להישכח".

ס"ק (א) מעגן את זכות נושא המידע, לרבות קטין, לדרוש את מחיקת מידע אישי עליו במקרים המנויים בסעיף. בה בעת, ס"ק (ב) מכיר בקושי האפשרי ליישם את זכות המחיקה, ובסכנה שזכות זו עלולה להתברר בעתיד כנטל בלתי סביר על כתפי חברות הטכנולוגיה. משום כך, מימוש זכות המחיקה על ידי בעל שליטה

סימן ג': חובות בעל השליטה במידע והמעבד

18. מעבד המידע

- (א) מעבד יפעל על פי הוראות חוק זה ועל פי הנחיות בעל שליטה במידע.
(ב) על בעל שליטה במידע להבטיח שהמעבד נקט את כל האמצעים הדרושים לעיבוד מידע אישי וכיבוד זכויותיו של נושא המידע לפי חוק זה.

19. עיצוב לפרטיות

- (א) בעל שליטה במידע יתכנן, יעצב ויפעיל, ככל שניתן, באמצעות הטמעת אמצעים טכנולוגיים וכן כללים פנים-ארגוניים, מערכות לעיבוד של מידע אישי, באופן שיבטיח את התאמתן להוראות חוק זה.
(ב) תכנון, עיצוב והפעלה של מערכות לעיבוד של מידע אישי כאמור בסעיף קטן (א), ייעשו בהתחשב בכל אלה: הטכנולוגיות הזמינות באותה עת ועלותן; אופי העיבוד של המידע האישי, וכן היקפו ומטרתו של העיבוד; והסכנות הצפויות לפגיעה בפרטיותו של נושא המידע עקב עיבוד המידע האישי על אודותיו.

דברי הסבר

"(default)" ול"עיצוב לפרטיות" (privacy by design).

לדוגמה, על בעל שליטה במידע למזער ככל האפשר את עיבוד המידע האישי, לפעול להתממת מידע אישי, לעבד מידע אישי בשקיפות, לאפשר לנושא המידע לנטר את עיבוד המידע האישי עליו ולשפר בתקיפות גבוהה את אמצעי האבטחה. בעיצוב, בתכנות ובבחירת אפליקציות, שירותים או מוצרים המבוססים על עיבוד מידע אישי, בעל שליטה במידע או המעבד צריכים להתחשב בזכויותיו של נושא המידע ולוודא שהעיצוב, התכנות, האפליקציות, השירותים או כל טכנולוגיה אחרת המשמשת אותם לעיבוד מידע אישי מסייעים או שאינם פוגעים במילוי חובותיהם לפי הצעת החוק.

סעיף 18: שואב השראה מסעיפים 29 ו-1(1) ל-GDPR ומיועד להבהיר שעל בעל שליטה במידע להבטיח שמעבד מידע אישי שעומו הוא מתקשר נוקט את כל האמצעים הנדרשים, בכלל זה אמצעים טכניים וארגוניים, כדי לכבד את זכויותיו של נושא המידע לפי הצעת החוק ולהבטיח שעניבו המידע האישי ייעשה בהתאם להוראות הצעת החוק.

סעיף 19: שואב השראה מסעיף 25 ל-GDPR. מטרתו להטיל על בעל שליטה במידע את החובה להבטיח הטמעת אמצעי הגנה על פרטיות במידע אישי באופן יזום מניעתי – החל בשלבי התכנון והפיתוח של המערכות לעיבוד מידע אישי, עבור בהטמעתן וכלה בהפעלתן – כל זה באמצעות אימוץ הדרישות ל"פרטיות כברירת מחדל" (privacy by default).

20. תסקיר השפעה על הפרטיות

(א) בעל שליטה במידע יכין תסקיר השפעה על הפרטיות (בסעיף זה – תסקיר ההשפעה על הפרטיות) כאשר בכוונתו לעשות אחד מאלה:

(1) לבצע עיבוד מידע אישי, שבהתחשב בהיקפו ומטרתו, סביר שיביא לפגיעה בזכויות צדדים שלישיים;

(2) לבצע עיבוד מידע אישי בהיקף נרחב העשוי להשפיע על מספר רב של נושאי מידע;

(3) לבצע עיבוד מידע אישי באופן אוטומטי או בעיקר אוטומטי לשם הערכת מאפייני האישיות של נושא המידע וקבלת החלטות בעלות השלכות משמעותיות על זכויות

או חובות לפי דין של נושא המידע;

(4) לבצע עיבוד מידע רגיש בהיקף נרחב;

(ב) תסקיר ההשפעה על הפרטיות יכלול התייחסות, בין השאר, להיקף המידע האישי הנאסף, לעיצוב לפרטיות לפי סעיף 19 ולאמצעי אבטחת מידע אישי שינקטו על ידי בעל שליטה במידע לפי סעיף 21.

(ג) תסקיר ההשפעה על הפרטיות לפי סעיף קטן (א) יוכן לפני תחילת העיבוד של המידע אישי ולפני אימוץ טכנולוגיה חדשה לעיבוד המידע אישי, וכן אחת ל-18 חודשים לפחות.

16. סודיות

לא יגלה אדם מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו כעובד, כמנהל או כמחזיק של מאגר מידע, אלא לצורך ביצוע עבודתו או לביצוע חוק זה או על פי צו בית משפט בקשר להליך משפטי; אם הוגשה הבקשה לפני תחילת ההליך תידון הבקשה בבית משפט השלום. המפר הוראות סעיף זה, דינו – מאסר 5 שנים.

דברי הסבר

על בעל שליטה במידע לערוך תסקיר השפעה על הפרטיות בהתאם לפעולות העיבוד שברצונו לעשות, ולפי מבחן סבירות שיתחשב במטרת העיבוד, בהיקפו ובסוג המידע האישי המעובד.

סעיף 16 לחוק הפרטיות הקיים שעוסק בחובת הסודיות, לא אומץ בהצעת החוק. החובה לשמור על סודיות המידע האישי והעונש בגין הפרתה שולבו בסעיפים 21 ו-62 להצעת החוק.

סעיף 20: מעגן חובה כללית על בעל שליטה במידע לערוך סקר סיכונים לפגיעה בפרטיות. חובה דומה נמצאת כיום בתקנה 5 לתקנות אבטחת מידע, אך היא מוגבלת רק למאגרי מידע שנדרשת בעניינם רמת אבטחה גבוהה.¹³ בעתיד נפעל להצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע על פי המוצע בסעיף זה.

ס"ק (א) שואב השראה מסעיפים (1)35 ו-35(3) GDPR. הסעיף מעגן חובה כללית

סעיף 17
לחוק
הקיים הפך
לסעיף 21
המוצע

21. 17- אחריות לאבטחת מידע אישי

בעל מאגר שליטה במידע או מעבד, יהיו אחראים, ביחד ובנפרד, מחזיק במאגר מידע או מנהל מאגר מידע, כל אחד מהם אחראי לאבטחת המידע האישי שבשליטתם או ברשותם וינקטו אמצעים סבירים לצורך אבטחתו, בהתאם לתקן מקובל של אבטחת מידע ולעלותו הכספית, ובהתחשב בסוג המידע האישי, מטרת העיבוד, היקפו, הסכנות הצפויות לפגיעה בפרטיות עקב שימוש לרעה בו, אובדן, שינוי, גילוי, גישה בלתי מורשית אליו או מחיקה בלתי חוקית או מקרית שלו שבמאגר המידע.

22. תיעוד ודיווח על אודות אירוע אבטחה

- (א) בעל שליטה במידע אחראי לתיעוד כל אירוע אבטחה שאירע בנוגע למידע האישי שבשליטתו; תיעוד כאמור יבוסס, ככל האפשר, על רישום אוטומטי.
- (ב) בעל שליטה במידע ידווח לרשות להגנת הפרטיות על אירוע אבטחה תוך זמן סביר מהמועד שנודע לו על התרחשותו, בהתקיים אלה:
- (1) אירוע האבטחה הוביל לעיבוד לא מורשה של מידע אישי או לנסיבות שסביר להניח שיגרמו לעיבוד לא מורשה של מידע אישי;
  - (2) סביר להניח שאירוע האבטחה יגרום נזק חמור לנושא המידע;
  - (3) בעל השליטה במידע אינו יכול למנוע את הנזק החמור לנושא המידע באמצעות נקיטת פעולה מתקנת;
- בסעיף זה, "פעולה מתקנת" – פעולה שעל בעל שליטה במידע לנקוט בירור הסיבות שהובילו לאירוע האבטחה, למניעת הישנות אירוע האבטחה ולמזעור השלכות אירוע האבטחה על זכויות של נושא המידע לפי חוק זה.
- (ג) לאחר הדיווח לרשות להגנת הפרטיות כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע בעל שליטה במידע לנושא המידע, תוך זמן סביר, על אירוע האבטחה, אלא בהתקיים אחד מאלה:
- (1) מתן ההודעה עלול להביא לחשיפת מידע אישי שחל לגביו חיסיון לפי כל דין, אלא אם כן נושא המידע הוא מי שהחיסיון נועד לטובתו; בפסקה זו, "דין" – לרבות הלכה פסוקה;
  - (2) מתן הודעה כאמור לכל נושא מידע העלול להיפגע מאירוע האבטחה מטיל על בעל שליטה במידע נטל בלתי סביר; במקרה זה, יפרסם בעל שליטה במידע הודעה לכלל הציבור על אודות אירוע האבטחה.
- (ד) אירע אירוע אבטחה, יודיע על כך המעבד לבעל שליטה במידע באופן מיידי.
- (ה) שר המשפטים יקבע תקנות בעניינים הבאים:
- (1) סוגי אירועי אבטחה וסוגי בעלי שליטה במידע הפטורים מחובת הדיווח לפי סעיף קטן (ב);
  - (2) אופן מתן ההודעות לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד) ותוכנן;
  - (3) מהן הפעולות המתקנות שעל בעל שליטה במידע לנקוט במקרה של אירוע אבטחה.

17א. מחזיק במאגרים של בעלים שונים

- (א) מחזיק במאגרי מידע של בעלים שונים יבטיח כי אפשרות הגישה לכל מאגר תהיה נתונה רק למי שהורשו לכך במפורש בהסכם בכתב בינו לביין בעליו של אותו מאגר.
- (ב) מחזיק שבדרישותו חמישה מאגרי מידע לפחות, החייבים ברישום לפי סעיף 8, ימסור לרשם, מדי שנה, רשימה של מאגרי המידע שבדרישותו, בציון שמות בעלי המאגרים, תצהיר על כך שלגבי כל אחד מן המאגרים נקבעו הזכאים בגישה למאגר בהסכם בינו לביין הבעלים, ושמו של הממונה על האבטחה כאמור בסעיף 17ב.

דברי הסבר

מהפיכת פעולת הדיווח לפעולה טכנית בעיקרה ומהצפת הרשות להגנת הפרטיות. ס"ק (ג) מטיל על בעל שליטה במידע את החובה לדווח לנושא מידע על אירוע אבטחה שהביא לפגיעה בפרטיותו בתוך פרק זמן סביר ורק לאחר שמסר דיווח, כנדרש לפי סעיף קטן (ב), לראש הרשות להגנת הפרטיות. לחלופין, חובת הודעה פומבית תחול רק כאשר הודעה לכל נושא מידע שעלול להיפגע מאירוע האבטחה תדרוש מאמץ לא סביר מבעל שליטה במידע.

ס"ק (ד) מבוסס על סעיף 33(2) ל-GDPR ומחייב את המעבד לדווח לבעל שליטה במידע על התרחשותו של אירוע אבטחה. ס"ק (ה) (1) מסמיק את שר המשפטים להחריג בתקנות אירועי אבטחה ובעלי שליטה במידע מסוימים מחובת התייעוד והדיווח. הסעיף מתכתב עם ההבחנה הקיימת בתקנות אבטחת מידע שחובת התייעוד והדיווח חלה רק במקרים של "אירוע אבטחה חמור".

כדי להגביר את הגמישות בהחלת חובת הדיווח לפי הוראת סעיף 22 הותרנו בסעיפים קטנים בס"ק (ה) (2) ו-(ה) (3) את הקביעה מה יכלול דיווח על אירוע אבטחה ומהי פעולה שתיחשב "פעולה מתקנת" לתקנות. ככלל, דיווח כאמור צריך לכלול פרטים מזהים ופרטי יצירת קשר עם בעל שליטה במידע, תיאור של אירוע האבטחה ונסיבותיו, תיאור המידע האישי שעובד או סביר שיעובד בלי הרשאה כתוצאה מאירוע האבטחה ופירוט הפעולות המתקנות שביצע בעל שליטה במידע עד למועד הדיווח ואלו שהוא עתיד לבצע. בדיווח לנושא המידע יש לכלול גם פרטים על הפעולות שרצוי שנושא המידע יבצע עקב אירוע האבטחה.

סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות הקיים שעוסק בחובותיו של מחזיק במאגרים של בעלים שונים לא אומץ בהצעת החוק. הצעת החוק אינה כוללת התייחסות למאגרי מידע או ל"מחזיק". נוסף עוד כי חובותיו של מעבד מוסדרות בסעיף 18 להצעת החוק.

סעיף 21: מבוסס על סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ושואב השראה מסעיפים 32 ל-GDPR, 4.7 לנספח 1 לחוק הפרטיות הקנדי, 11.1 לחוק הפרטיות האוסטרלי ו-5 לחוק הפרטיות הניו זילנדי. הסעיף מעגן חובת אבטחת מידע כללית לפי תקן מקובל של אבטחת מידע ולפי מבחן סבירות שיתחשב גם בסוג המידע האישי, במטרת העיבוד והיקפו ובסכנות הצפויות לפגיעה בפרטיות. החובה לאבטחת מידע כוללת גם שמירה על הסודיות של מידע אישי.

סעיף 22: הסעיף מעגן את החובה לתעד אירועי אבטחת מידע אישי הקבועה כיום בתקנה 11 לתקנות אבטחת מידע ולתקנה על בסיס סעיפים 33 ו-34 ל-GDPR והתיקון לחוק האוסטרלי להגנת פרטיות במידע.¹⁴ בעתיד נפעל לקדם הצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע על פי המוצע בסעיף זה.

ההסדר הקבוע בתקנה 11 לתקנות אבטחת מידע מחייב בעל שליטה במידע לדווח לנושא מידע על אירוע אבטחת מידע רק במקרה של אירוע אבטחה חמור ורק כאשר ראש הרשות להגנת הפרטיות, לאחר היוועצות עם ראש מערך הסייבר, הורה על מתן הודעה כאמור. חובת היוועצות עם ראש מערך הסייבר עלולה לגרום סרבול בירוקרטי מיותר.

ההסדר המוצע בסעיף 22 מחייב בעל שליטה במידע לדווח לראש הרשות להגנת הפרטיות על אירוע אבטחת מידע רק כאשר האירוע גרם פגיעה בזכות לפרטיות, בהתאם לתנאים המפורטים בס"ק (ב) ובהתבסס על התיקון לחוק הפרטיות האוסטרלי. להסדר המוצע שלוש מטרות: האחת - להימנע מהטלת נטל לא סביר על בעל שליטה במידע לדווח על כל אירוע אבטחה גם אם לא נגרמה בגינו פגיעה בפרטיות (למשל, כאשר עובד לקח הביתה בטעות התקן נייד שנושא מידע אישי אבל לא השתמש בו והחזירו למחרת היום למקום העבודה); השנייה - להימנע מהטלת חובת דיווח פומבית מיידית שיש בכוחה לגרום לחשיפת אירועי סייבר באופן שעלול לפגוע בהתמודדות עם האירוע בזמן אמת; והשלישית - להימנע

סעיף 17
 לחוק
 הקיים הפך
 לסעיף 23
 המוצע.

23. 317-ממונה על הגנת הפרטיות במידע אבטחה

(א) בעל שליטה במידע ומעבד ימנו, כל אחד מטעמו, ממונה על הגנת הפרטיות במידע העומד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף קטן (ו), בהתקיים אחד מאלה: הגופים המפורטים להלן חייבים במינני אדם בעל הכשרה מתאימה שיהיה ממונה על אבטחת מידע (להלן - הממונה):

(1) מחזיק בחמישה מאגרי מידע החייבים ברישום לפי סעיף 8;
 (1) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, הוא גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23;

(2) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, מבצע עיבוד מידע אישי על 200,000 נושאי מידע לפחות;

(3) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, מבצע עיבוד מידע רגיש על 100,000 נושאי מידע לפחות. בנק, חברת ביטוח, חברה העוסקת בדירוג או בהערכה של אשראי.

(ב) הממונה על הגנת הפרטיות במידע יפעל להבטחת קיום הוראות חוק זה על ידי בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, ויהיה אחראי לטיפול בפניות הציבור וכן בפניות של ראש הרשות להגנת הפרטיות, בנוגע לקיום הוראות חוק זה. בלי לגרוע מהוראות סעיף 17, הממונה יהיה אחראי לאבטחת המידע במאגרים המוחזקים ברשות הגופים כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, יספק לממונה על הגנת הפרטיות במידע את התנאים הדרושים למילוי תפקידו, לרבות עצמאות בביצוע תפקידו לפי חוק זה.

(ד) לא ימונה כממונה על הגנת הפרטיות במידע מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.

(ה) פרטי יצירת הקשר עם הממונה על הגנת הפרטיות במידע ימסרו על פי דרישה או יפורסמו בהתאם להחלטת בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין. לכל אדם הזכות לפנות לממונה על הגנת הפרטיות במידע בכל הקשור לעיבוד מידע אישי על אודותיו ומימוש זכויות נושא המידע לפי חוק זה.

(ו) שר המשפטים יקבע בתקנות את תנאי הכשירות הנדרשים למינוי ממונה על הגנת הפרטיות במידע ואת הפעולות שעליו לבצע למילוי תפקידו לפי חוק זה, וכן רשאי שר המשפטים, בתקנות, לשנות את מספר נושאי המידע הקבועים בפסקאות (2) או (3) של סעיף קטן (א), לפטור סוגים מסוימים של בעלי שליטה או מעבדים מחובת מינוי ממונה על הגנת פרטיות במידע לפי סעיף קטן (א) או לחייבם במינוי כאמור.

סימן ד': שונות

24. תחולת הוראות פרק ב'

הוראות פרק ב' יחולו על אלה:

(1) בעל שליטה במידע או מעבד המאוגדים או פועלים במדינת ישראל, בין אם עיבוד המידע האישי נעשה בתחומי מדינת ישראל ובין אם לאו;

(2) כל פעולת עיבוד של מידע אישי על אודות נושא מידע הנמצא במדינת ישראל, בין אם בעל השליטה במידע או המעבד נמצאים או מאוגדים בישראל ובין אם לאו, ובלבד

שמטרת עיבוד המידע האישי היא אחת מאלה:
(א) מתן טובין או שירות לנושא מידע הנמצא בישראל;
(ב) ניטור התנהגות של נושא מידע המתבצעת במדינת ישראל.

דברי הסבר

להעביר לרשות להגנת הפרטיות את פרטי הקשר עם הממונה על הגנת הפרטיות במידע, בדומה לסעיף 37(7) ל-GDPR, שכן חיוב כאמור כמוהו כהחזרת החובה לרישום מאגרי מידע, שהטעמים להסרתה הוסברו בדברי ההסבר למחיקת סעיפים 8, 9, 10(א)-(ה), (ו)-(ז) לחוק הפרטיות הקיים.

ס"ק (ו) מסמיך את שר המשפטים לשנות את התנאים לכינונה של החובה למינוי ממונה על הגנת הפרטיות וכן לפרט את הכישורים הנדרשים להתאמתו לתפקיד.

סעיף 24: שואב השראה מסעיף 3 ל-GDPR. מטרתו לקבוע שבהתקיים אחת החלופות המפורטות בסעיף תהא תחולת הוראות פרק ב' להצעת החוק חוץ-טריטוריאלית. המטרה היא למנוע מבעלי שליטה במידע להתחמק מציות להוראות החוק על ידי העברת מידע אישי על נושאי מידע ישראלים לחוות שרתים הממוקמות במדינות שאינן מחייבות הגנת פרטיות ברמה דומה לזו שב ישראל.

לצורך החלה חוץ-טריטוריאלית של פרק ב' אין די בכך שאתר האינטרנט או כתובת הדוא"ל של בעל השליטה במידע או המעבד זמינים לקהל בישראל או שעיווד המידע האישי נעשה בשפה העברית. לעומת זאת, מתן האפשרות ליצור קשר עם בעל השליטה במידע או עם המעבד דרך אתר אינטרנט בשפה העברית; מתן האפשרות להזמין טובין או שירות בשפה העברית או באמצעות תשלום במטבע ישראל, תשלום למנוע חיפוש בתמורה להצגת האתר במיקום גבוה בתוצאות החיפוש בתגובה לשאילתות חיפוש מישראל – מלמדים על כוונתו של בעל שליטה במידע או של מעבד להציע שירות או טובין לנושאי מידע בישראל.

סעיף 23: משלב בין החובה למנות ממונה אבטחת מידע לפי סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ולפי תקנה 3 לתקנות אבטחת מידע לבין החובה למנות ממונה פרטיות לפי סעיפים 37 ו-39 ל-GDPR, 4.1 לנספח 1 לחוק הפרטיות הקנדי ו-23 לחוק הפרטיות הניו זילנדי. בעתיד נפעל לקדם הצעת תיקון לתקנות אבטחת מידע על פי המוצע בסעיף זה.

החובה למנות ממונה על הגנת פרטיות במידע תיקבע לפי ס"ק (א) בהתאם למיהות הגוף המבצע עיבוד (גוף ציבורי) ובהתאם להיקף העיבוד של מידע אישי או מידע רגיש. בדרך זו החובה אינה מצומצמת יתר על המידה, כקבוע כיום בסעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות, אבל גם אינה רחבה מדי ועל כן אינה מטילה נטל לא סביר על גופים קטנים.

ס"ק (א) ו-(ו) קובעים את תנאי הכשירות הנדרשים למינוי, וס"ק (ג) מטיל על בעל שליטה ועל מעבד את האחריות לתת לממונה על הגנת הפרטיות במידע את תנאי ההעסקה המתאימים, לרבות פניות לביצוע התפקיד מבחינת עומס המשימות שיוטל עליו ועצמאות בביצוע תפקידו – כדי להבטיח שיפעל למילוי הוראות חוק זה בלי לחשוש למעמדו בחברה או להמשך העסקתו.

ס"ק (ב) מפרט מסגרת כללית לתפקידי הממונה על הגנת הפרטיות. ס"ק (ד) מבוסס על סעיף 17(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. ס"ק (ה) שואב השראה מסעיף 4.1.2 לחוק הפרטיות הקנדי וקובע שפרטי יצירת הקשר עם הממונה על הגנת הפרטיות יימסרו על פי דרישה או יפורסמו בהתאם להחלטת בעל שליטה במידע או מעבד. הסעיף אינו מטיל חובה

25. נציגות בעל שליטה במידע או מעבד בישראל

- (א) בעל שליטה במידע או מעבד, לפי העניין, המבצע עיבוד מידע רגיש על אודות 500,000 נושאי מידע לפחות, או המבצע עיבוד מידע אישי על אודות 1,000,000 נושאי מידע לפחות, ומתקיימים תנאי סעיף 24(2), חובה עליו למנות בכתב נציג שמקום מושבו במדינת ישראל ואשר ישמש כתובת לפניות הרשות להגנת הפרטיות או נושאי המידע בכל הקשור ליישום הוראות חוק זה.
- (ב) חובת מינוי נציג לפי סעיף קטן (א) לעיל לא תחול כאשר בעל שליטה במידע או המעבד, לפי העניין, הוא גוף ציבורי.

סימן ב': דיורר ישיר

17ג. הגדרות

בסימן זה –

- "דיורר ישיר" – פניה אישית לאדם, בהתבסס על השתייכותו לקבוצת אוכלוסין, שנקבעה על פי איפיון אחד או יותר של בני אדם ששמותיהם כלולים במאגר מידע;
- "פניה" – לרבות בכתב, בדפוס, בטלפון, בפקסימליה, בדרך ממוחשבת או באמצעי אחר;
- "שירותי דיורר ישיר" – מתן שירותי דיורר ישיר לאחרים בדרך של העברת רשימות, מדבקות או נתונים בכל אמצעי שהוא.

17ד. דיורר ישיר

לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע המשמש לשירותי דיורר ישיר, אלא אם כן הוא רשום בפנקס ואחת ממטרותיו הרשומות היא שירותי דיורר.

17ה. ציון מקור המידע

לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע המשמש לשירותי דיורר ישיר, אלא אם כן יש בידו רישום המציין את המקור שממנו קיבל כל אוסף נתונים המשמש לצורך מאגר המידע ומענד קבלתו, וכן למי מסר כל אוסף נתונים כאמור.

17ו. מחיקת מידע ממאגר מידע המשמש לדיורר ישיר

(א) כל פניה בדיורר ישיר תכיל באופן ברור ובולט –

- (1) ציון כי הפניה היא בדיורר ישיר, בצירוף ציון מספר הרישום של המאגר המשמש לשירותי דיורר ישיר בפנקס מאגרי מידע;
  - (2) הודעה על זכותו של מקבל הפניה להימחק מן המאגר כאמור בסעיף קטן (ב), בצירוף המען שאליה יש לפנות לצורך כך;
  - (3) זהותו ומענו של בעל מאגר המידע שבו מצוי המידע שעל פיו בוצעה הפניה, והמקורות שמהם קיבל בעל המאגר מידע זה.
- (ב) כל אדם זכאי לדרוש, בכתב, מבעל מאגר מידע המשמש לדיורר ישיר, שמידע המתייחס אליו יימחק ממאגר המידע.
- (ג) כל אדם זכאי לדרוש, בכתב, מבעל מאגר המידע המשמש לשירותי דיורר ישיר או מבעל מאגר המידע שבו מצוי המידע שעל פיו בוצעה הפניה, כי מידע המתייחס אליו לא יימסר לאדם, לסוג בני אדם או לאנשים מסויימים, והכל לפרק זמן מוגבל או קבוע.
- (ד) הודיע אדם לבעל מאגר המידע על דרישתו כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג), יפעל בעל המאגר בהתאם לדרישה ויודיע לאדם, בכתב, כי פעל על פיה.
- (ה) לא הודיע בעל מאגר המידע כאמור בסעיף קטן (ד) תוך 30 ימים מיום קבלת הדרישה, רשאי האדם שהמידע מתייחס אליו לפנות לבית משפט השלום בדרך שנקבעה בתקנות, כדי שיוורה לבעל מאגר המידע לפעול כאמור.
- (ו) הזכיות לפי סעיף זה של נפטר שרשום במאגר מידע נתונות גם לבן זוגו, לילדו, להורה או לאחיו.

17ז. תחולה על ידיעות

הוראות סימן זה יחולו על ידיעות הנוגעות לענייניו הפרטיים של אדם, אף שאינם בגדר

מידע, כשם שהן חלות על מידע.

17. אי תחולה על גוף ציבורי
סימן זה לא יחול על גוף ציבורי כמשמעותו בסעיף 23(1) במילוי תפקידיו על פי דין.

17ט. שמירת דינים
הוראות סימן זה באות להוסיף על הוראות כל דין.

פרק ג' – הגנות

- 18. הגנות מה הן סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות הקיים הועבר לסעיף 65 המוצע.
- 19. פטרס סעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות הקיים הועבר לסעיף 66 המוצע.
- 20. גטל ההוכחה סעיף 20 לחוק הגנת הפרטיות הקיים הועבר לסעיף 65.
- 21. הפרכה של טענות הגנה סעיף 21 לחוק הגנת הפרטיות הקיים הועבר לסעיף 67 המוצע.
- 22. הקלות סעיף 22 לחוק הגנת הפרטיות הקיים הועבר לסעיף 64 המוצע.

דברי הסבר

סימן ב': דיוור ישיר בחוק הקיים נמחק. נושא הדיוור הישיר אינו חלק מהגנת הזכות לפרטיות וצריך להיות מטופל בחוקים אחרים כגון סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

סעיף 25: שואב השראה מסעיף 27 ל-GDPR. מטרתו להקל על אכיפת ההוראות שבהצעת החוק גם על תאגידי ענק בינלאומיים שאין להם נציגות משפטית מקומית ולהימנע מפגיעה בתחרות ומהדרת שחקנים בינלאומיים מתחומי מדינת ישראל.

פרק ג: הרשות להגנת הפרטיות וסמכויות פיקוח, אכיפה וברור מינהלי

סימן א': הרשות להגנת הפרטיות

26. ראש הרשות להגנת הפרטיות

מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות להתמנות לשופט של בית משפט מחוזי ומונה על ידי הממשלה, בהודעה ברשומות, לנהל את הרשות להגנת הפרטיות.

27. תקציב הרשות

תקציב הרשות להגנת הפרטיות ייקבע בחוק התקציב השנתי, בסעיף תקציב נפרד, כמשמעותם בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985; הממונה על סעיף תקציב זה לענין החוק האמור יהיה ראש הרשות להגנת הפרטיות.

28. עסקאות הרשות

לצורך ביצוע הוראות חוק זה, מורשה ראש הרשות להגנת הפרטיות, יחד עם חשב הרשות, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התש"א-1951, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

29. עובדי הרשות להגנת הפרטיות

(א) עובדי הרשות להגנת הפרטיות יהיו עובדי המדינה ויחולו עליהם הוראות חוק שירות המדינה (מנויים), התש"ט–1959, ואולם ראש הרשות מורשה, באישור שר המשפטים, יחד עם חשב הרשות, לייצג את המדינה בעשיית חוזים מיוחדים עם עובדים.

(ב) עובדי הרשות יפעלו לפי הוראות ראש הרשות להגנת הפרטיות ובפיקוחו.

דברי הסבר

הפרטיות יהיה הממונה על ביצועו של התקציב, וכך תובטח עצמאותם של הרשות ושל ראש הרשות בניהול הרשות ובהפעלת התקציב שיוקצה לפעולותיה. עובדי הרשות יהיו עובדי מדינה ועל כן יחויבו בנורמות המהותיות והאתיות של עובדי המדינה ויהיו כפופים לחוק שירות המדינה (מינויים), התש"ט–1959. בד בבד תוקנה לרשות להגנת הפרטיות יכולת ניהול אוטונומית מסוימת.

סעיפים 26-29: סעיפים אלו שואבים השראה מסעיפים 10(ד) לחוק הגנת הפרטיות הקיים, 41, 41א, 41ב לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח–1988, ו-19א-19 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א–1981. מטרתם להקנות לראש הרשות להגנת הפרטיות כלים שיאפשרו לו וליחידתו חופש פעולה מינהלי ותקציבי שיסייעו בביצוע תפקידיו המורכבים. תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב בסעיף נפרד. ראש הרשות להגנת

30. תפקידי הרשות להגנת הפרטיות

(א) תפקידי הרשות יהיו –

- (1) לפקח על ביצוע הוראות חוק זה;
- (2) לחקור חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה ולהביא את העברין לדין;
- (3) לנקוט הליכי אכיפה מינהלית נגד מפר לפי הוראות חוק זה;
- (4) לטפח תודעה ציבורית להגנת הפרטיות באמצעות חינוך, הדרכה והסברה, ככל שתפקיד זה אינו מוטל על רשות ציבורית אחרת הפועלת על פי דין;
- (5) לטפל בתלונות שיש בהן ממש על הפרת הוראות חוק זה או על פגיעה אחרת בפרטיות נושא מידע;
- (6) לערוך וליזום סקרים ומחקרים בענייני הגנת הפרטיות;
- (7) לייעץ לממשלה בכל הקשור ביישום מטרות חוק זה;
- (8) לטפל בכל עניין אחר הקשור להגנת הפרטיות ואשר לא הוטל בדין על רשות אחרת.

(ב) הגיעה לראש הרשות להגנת הפרטיות תלונה בעניין שבו לפי חיקוק יש לרשות אחרת סמכות לפיקוח ולנקיטת אמצעים בעקבות בירור תלונה, ייועץ באותה רשות לפני שיטפל בתלונה, ורשאי הוא אף להעביר את התלונה אליה; העביר ראש הרשות להגנת הפרטיות את התלונה כאמור, תודיע הרשות אליה הועברה התלונה לראש הרשות להגנת הפרטיות על תוצאות הטיפול.

(ג) ראה ראש הרשות להגנת הפרטיות כי מטרות החוק לפי סעיף 1 מושפעות, כרוכות או עלולות להיות מושפעות או כרוכות בהליך פלוני שלפני בית משפט, רשאי הוא, לפי ראות עיניו, להתייצב באותו הליך ולהשמיע דברו, או להסמך במיוחד את נציגו לעשות זאת מטעמו;

דברי הסבר

בתעשייה, התשמ"ד–1984. מטרתו להעמיק את המתאם בין מדיניות הממשלה לפעילות של הרשות להגנת הפרטיות, הן ברמה הכללית והן ברמה היישומית הפרטנית, באמצעות הסמכת הרשות להגנת הפרטיות לייעץ לממשלה בכל הקשור ליישום של מטרות החוק.

ס"ק (ג) שואב השראה מסעיף 1 לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפט לממשלה) [נוסח חדש]. מטרתו להבטיח את הצגת האינטרס הציבורי שבהגנה על הזכות לפרטיות על ידי אנשי מקצוע בתחום בהליכים משפטיים, בכלל זה ההליכים המתנהלים נגד הרשות המחוקקת או המבצעת.

סעיף 30: עיקרו של הסעיף מבוסס על סעיף 20 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, מתוך הבנה שיש דמיון רב בין הרשות להגנת הצרכן וסחר הוגן לבין הרשות להגנת הפרטיות. הדמיון בין שתי הרשויות בא לידי ביטוי בקהלי היעד שכל אחת מן הרשויות פועלת מולם, בסוג ההליכים שהן מוסמכות לנהל ובטיפוסי הזכויות שהן אמורות להגן עליהן. בשונה מחוק הגנת הצרכן, הסעיף מעגן את תפקידי הרשות ולא רק את תפקידי ראש הרשות, בדומה לסעיף 18 לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988, ולסעיף 5 לחוק הרשות השנייה לטלויזיה ורדיו, התש"ן-1990.

ס"ק (א)(7) שואב השראה מסעיף 8 לחוק לעידוד מחקר, פיתוח וחדשנות טכנולוגית

31. שיתוף פעולה עם רשות חוץ

- (א) מצא ראש הרשות להגנת הפרטיות כי התקיימו כל אלה:
- (1) רשות חוץ הגישה לרשות להגנת הפרטיות בקשה לסיוע;
- (2) נושא הבקשה לסיוע עשוי להיות הפרה של דיני הגנת הפרטיות שרשות חוץ, שהגישה את הבקשה, מופקדת על ביצועם, אכיפתם ופיקוחם;
- רשאי הוא לקבוע כי על הבקשה לסיוע יחולו הוראות סעיף זה.
- (ב) לא תיעשה פעולה מכוח הוראות סעיף זה אם היא עלולה, לדעת היועץ המשפטי לממשלה, לפגוע בריבונות מדינת ישראל, בביטחונה, באינטרס החיוני לה, בתקנת הציבור או בחקירה תלויה ועומדת.
- (ג) כדי להבטיח מתן סיוע לרשות חוץ, יהיו חוקר, מפקח או עובד מדינה שהוסמך לכך לפי סעיף 33, רשאים להשתמש בסמכויות לפי סעיפים 34 עד 37, שהוסמכו לבצען, לפי העניין, ובסמכויות לפי סעיף 43 לפקודת מעצר וחידוש סעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (בסעיף זה – חוק נתוני תקשורת) בשיוניים המחויבים ובלבד שנושא בקשת הסיוע עשוי להיות נתון לחקירה כעבירה פלילית לפי חוק זה, ואם הנושא של הבקשה לסיוע הוא פיקוח – תיעשה הפעלת הסמכויות לפי סעיף 34 בלבד.
- (ד) קבע ראש הרשות להגנת הפרטיות כי על הבקשה לסיוע יחולו הוראות סעיף זה, ומידע אישי או מסמך שמבוקשים בבקשה לסיוע מצויים בידי הרשות להגנת הפרטיות, רשאי מי שראש הרשות להגנת הפרטיות הסמיכו לכך בכתב להעביר לרשות החוץ את המידע האישי או המסמך או העתק מאושר או העתק צילומי מאושר שלו.
- (ה) לא יועבר מידע אישי או מסמך בהתאם לסעיף קטן (ד) לעיל אלא אם שוכנע ראש הרשות להגנת הפרטיות כי הוא ישמש אך ורק למטרה שלשמה נמסר.
- (ו) הועבר מידע אישי או מסמך לפי סעיף קטן (ד) לעיל, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות לאשר לרשות חוץ להעביר מידע אישי או מסמך לשם ביצוע ואכיפה של דיני הגנת הפרטיות ופיקוח על ביצועם, לרשות ממשלתית אחרת או לרשות שהוקמה מכוח הסכם בין מדינות ורשאי הוא להתנות העברת מידע אישי או מסמך כאמור בתנאים.
- (ז) ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי להורות שפעולה לפי סעיף זה לא תיעשה לפי בקשת רשות חוץ, אשר מנועה או נמנעה מביצוע פעולה דומה לבקשת הרשות להגנת הפרטיות.
- (ח) על אף האמור בכל דין, מידע אישי, ידיעה או מסמך שנמסרו לרשות על ידי רשות חוץ או שהתקבלו, שנאספו או שנוצרו בעקבות בקשה לסיוע או בקשה לקבלת מידע אישי, ידיעה או מסמך שהוגשה לרשות להגנת הפרטיות על ידי רשות חוץ, לרבות הבקשה עצמה, רשאית הרשות להגנת הפרטיות שלא להעבירם לצד שלישי; אין בהוראה זו כדי למנוע גילוי לפי דרישת היועץ המשפטי לממשלה לצורך משפט פלילי או לפי דרישת בית המשפט.

דברי הסבר

כורח המציאות – כדי לאפשר אכיפה יעילה של דיני הגנת הפרטיות. הצורך בשיתוף מידע אישי בין רשויות מדינתיות קיבל הכרה בינלאומית בהחלטה מספטמבר 2017,¹⁶ לקח מהחקירה המשותפת שניהלו רשויות הגנת הפרטיות של קנדה, של אוסטרליה ושל ארצות הברית בעניין חשיפת מידע אישי ומידע רגיש על משתמשי האתר "אשלי מדיסון".¹⁷

סעיף 31: שואב השראה מסעיפים 50 ל-GDPR ו-1א54-9א54 לחוק ניירות ערך התשכ"ח-1968.

פגיעה בזכות לפרטיות, בעיקר פרטיות במידע, יכולה להיות חוצת גבולות (למשל, בפרשת **קיימברידג' אנליטיקה** נחשף מידע אישי על כ-47 אלף משתמשי פייסבוק מישראל¹⁵). שיתוף פעולה בין רשויות הגנת פרטיות ברחבי העולם הוא אפוא

32. הוועדה המייעצת

(א) שר המשפטים ימנה ועדה מייעצת שתפקידה:

(1) לייעץ לראש הרשות להגנת הפרטיות, לפי דרישתו, בכל עניין הנוגע להגנת הפרטיות, וכן לייעץ לו בהכנת הדין וחשבון השנתי כאמור בסעיף 74 ובהכנת תוכנית העבודה של הרשות;

(2) לדון בנושאים נוספים בנוגע ליישום הוראות חוק זה שיש לדעתה חשיבות בעיסוק הרשות להגנת הפרטיות בהם.

(ב) הוועדה המייעצת תהיה בת חמישה חברים והם:

(1) עובד משרד המשפטים בדרגה _____;

(2) עובד משרד הכלכלה והתעשייה בדרגה שאינה פחותה מדרגת סגן מנהל כללי;

(3) חבר הסגל האקדמי של מוסד מוכר להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958;

(4) שני נציגי ציבור מקרב מוסד, מכון או ארגון, אשר אחד מהם לפחות יהיה נציג מתחום תעשיית הטכנולוגיה והשני יעסוק באחד מהתחומים האלה: צרכנות, משפט, כלכלה או מדיניות ציבורית;

(ג) שר המשפטים ימנה את אחד מחברי הוועדה המייעצת להיות יושב ראש הוועדה.

(ד) חברי הוועדה המייעצת ימונו לתקופה של שלוש שנים וניתן לחזור למנותם, ובלבד שלא יכהנו שלוש תקופות רצופות.

33. הסמכת חוקר או מפקח

(א) 10(ה) הרשם יעמוד בראש יחידת הפיקוח, הוא ימנה את המפקחים לצורך ביצוע הפיקוח לפי חוק זה; ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי להסמיך חוקר או מפקח, מבין עובדי המדינה, לביצוע סמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, אם התקיימו בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך שלושה חודשים מפנייתו של ראש הרשות להגנת הפרטיות אליה, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) לא יתמנה למפקח אלא מי הוא שקיבל הכשרה מקצועית מתאימה בתחום המחשוב ואבטחת מידע והפעלת סמכויות לפי חוק זה, ומשטרת ישראל לא הביעה התנגדות למינויו מטעמים של שמירה על בטחון הציבור. הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה שר המשפטים בהסמכת השר לביטחון הפנים, ולעניין הפעלת סמכויות חדירה לחומר מחשב או העתקתו כאמור בסעיפים 35-36 - הוא בעל תפקיד המיומן לביצוע פעולות כאמור;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, ככל שהורה שר המשפטים בהסמכת השר לביטחון הפנים.

(ב) הסמכתו של מפקח או חוקר לפי סעיף זה תהיה בתעודה החתומה בידי ראש הרשות להגנת הפרטיות, שמעידה על תפקידו כמפקח או כחוקר ועל סמכויותיו לפי חוק זה.

סימן ב': סמכויות פיקוח

34. סמכויות מפקח

(א) (הז) לצורך ביצוע תפקידיהם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי פרקים ב', ד', ו-ו', רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות או מפקח שהוסמך על ידו -

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) (4) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה ומסמך כפי שהמתניחסיים למאגר המידע;

(3) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו או למסור לו עותק מחומר מחשב הכולל נתוני מערכת או מידע אישי מדגמי; מידע אישי מידגמי לפי סעיף זה לא ייאסף בהיקף העולה על הנדרש למימוש תכליות הפיקוח.

(4) להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח כי מופעל בו מאגר מידע, לערוך בו חיפוש ולתפוס חפץ, אם שוכנע כי הדבר דרוש לשם הבטחת ביצוע חוק זה וכדי למנוע עבירה על הוראותיו; על חפץ שנתפס לפי סעיף זה יחולו הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, סדרי כניסה למיתקן צבאי או למיתקן של רשות בטחון כמשמעותה בסעיף 19(ג) ייקבעו על ידי שר המשפטים בהתייעצות עם השר הממונה על רשות הבטחון, לפי העניין; בפסקה זו "חפץ" – לרבות חומר מחשב, ופלט כהגדרתם בחוק המחשבים, תשי"ה-1995; שנעשה בו עיבוד של מידע אישי, ובלבד ש(3) על אף הוראות פסקה (2), לא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד, אלא לפי צו מאת שופט-של בית משפט;

(ב) הממונה ימחק מידע אישי מדגמי, שנמסר או שנאסף לפי סעיף זה, כאשר אינו נדרש עוד באופן סביר להמשך הליכי הפיקוח, ולכל היותר בתוך שלוש שנים ממועד מסירתו או איסופו, אלא אם כן המידע האישי המידגמי דרוש לצורך הליכים לפי פרק ג', סימנים ג' או ד'.

דברי הסבר

מטרת הסעיף לקבוע שראש הרשות להגנת הפרטיות יהיה רשאי להסמיך חוקר או מפקח, מקרב עובדי המדינה, לביצוע סמכויות האכיפה והפיקוח לפי הצעת החוק, וכן לקבוע תנאי הסמכה הולמים למפקח ולחוקר, בדגש על הכשרה ראויה לצורך הפעלת סמכות חדירה לחומר מחשב. הסעיף אינו מגביל את תוקף הכשרתו של חוקר או מפקח, בדומה לסעיף 20א(ג) בחוק הגנת הצרכן, אלא מסתפק בהסכמת שר המשפטים לקבוע בתקנות תנאי כשירות נוספים, למשל הכשרות עיתיות להבטחת הכשירות של המפקח לביצוע תפקידו, בעיקר לנוכח השינויים הטכנולוגיים התדירים בתחום העיבוד של מידע אישי.

סעיף 34: מבוסס על סעיפים 10(ה1) לחוק הגנת הפרטיות הקיים ו-23 להצ"ח תיקון מס' 13.

סעיף 32: שואב השראה מסעיף 22 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"ח-1981. הוא בא במקום ההתייחסות ה"כחושה" בסעיף 10א לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שהתמקד רק בחובתה הסטטוטורית של המועצה הציבורית להגנת הפרטיות להעיר את הערותיה על דוח רשם מאגרי המידע. מטרת הסעיף לעגן בחוק את הקמת הוועדה המייעצת ולקבוע את סמכויותיה במפורש, מתוך הכרה בסמכותה לדון גם בנושאים נוספים על אלו שידרוש ראש הרשות להגנת הפרטיות, אם לדעתה יש חשיבות לדיון ברשות להגנת הפרטיות ולעיסוק שלה בנושאים אלו. המטרה היא למנוע את האפשרות שראש הרשות להגנת הפרטיות ירוקן את תפקידה של הוועדה המייעצת מתוכן.

סעיף 33: מבוסס על סעיפים 10(ה) להצ"ח תיקון מס' 13 ו-20א(ג) לחוק הגנת הצרכן.

סימן ג': סמכויות בבירור מינהלי

35. צו לחיפוש ולחידרה לחומר מחשב

היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לעובד המדינה שהוא הסמיך לכך בהודעה ברשומות, הכשיר לכהן כשופט של בית משפט מחוזי, יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 38, רשאי הוא לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חידרה לחומר מחשב לפי סעיפים 23 עד 24 לפקודת המעצר והחיפוש, ולבצעם בעצמו או באמצעות מפקח.

36. אופן ביצוע חידרה לחומר מחשב

על ביצוע חיפוש, תפיסת חפץ וחידרה לחומר מחשב או העתקתו לפי סימן זה, יחולו הוראות סעיפים 224, 24(א) ו- (ב), 26 עד 28, 31 ו- 45 וכן הוראות הפרק הרביעי, לפקודת המעצר והחיפוש, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטרי יהיו נתונות למפקח והסמכויות הנתונות לקצין יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות ולעובד המדינה שהוא הסמיך כאמור בסעיף 33.

37. סמכויות אכיפה, חקירה, עיכוב ותפיסה

(א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה לפי פרקים ב' או ו', או התעורר חשד כי אגב חקירה בעבירה כאמור, נעברה עבירה לפי סעיפים 242, 244, 245, 246 ו-249 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין) יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות ולחוקר כל סמכויות הפיקוח לפי סימן ב', וכן רשאים הם –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו- 3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), והוראות חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ שיש לו יסוד סביר להניח שהוא חפץ הקשור לעבירה כאמור;

(3) לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חידרה לחומר מחשב לפי סעיפים 23 עד 24 לפקודת המעצר והחיפוש, ולבצעו.

(ב) על ביצוע חיפוש, תפיסת חפץ וחידרה לחומר מחשב או העתקתו לפי סעיף זה יחולו סעיפים 224, 24(א) ו- (ב), 26 עד 28, 31 ו-45 וכן הוראות הפרק הרביעי לפקודת המעצר והחיפוש, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטרי יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות ולעובד המדינה שהוא הסמיך כאמור בסעיף 33.

(ג) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר יסוד סביר לחשד שאדם עבר עבירה לפי פרקים ב' או ו', או התעורר חשד כי אגב חקירה בעבירה כאמור, נעברה עבירה לפי סעיפים 242, 244, 245, 246 ו-249 לחוק העונשין, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחוקרו במקום הימצאו; היה הזיהוי בלתי מספיק או שלא ניתן לחקור את אותו אדם במקום הימצאו, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות או החוקר לדרוש מאותו אדם להתלוות אליו למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות או לזמנו למשרדי הרשות להגנת הפרטיות למועד אחר שיקבע. מי שזומן למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות יתייצב במועד שזומן אליו; על עיכוב לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 66, 67 ו-72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטרי יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות.

(ד) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה לפי פרקים ב' או ו', או התעורר חשד כי אגב חקירה בעבירה כאמור, נעברה עבירה לפי סעיפים 242, 244, 245, 246 ו-249 לחוק העונשין, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור

לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן רשאי הוא לזמן אותו למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות; מי שזומן למשרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות, יתייצב במועד שזומן אליו; על עיכוב לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 68 ו-72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לראש הרשות להגנת הפרטיות.

(ה) לעניין סעיפים קטנים (ג) ו- (ד) יראו את משרדי ראש הרשות להגנת הפרטיות שראש הרשות הכריז עליהם בהודעה ברשומות, כ"תחנת משטרה" לעניין הוראות חוק המעצרים.

פרק ד: אמצעי אכיפה מינהליים

סימן א': עיצום כספי

38. עיצום כספי

(א) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות להטיל עליו עיצום כספי בסכום של _____, ואם המפר הוא תאגיד – בסכום של _____:

- (1) עיבד מידע אישי מבלי שמילא את חובת מתן הודעה, בניגוד להוראות סעיף 9;
- (2) הפר את זכותו של נושא מידע לחזור בו מהסכמתו, בניגוד להוראות סעיף 10;
- (3) הפר את זכות מזכויות נושא מידע לעיין במידע אישי על אודותיו, לקבל הסבר, לתקן, לנייד או למחוק מידע אישי על אודותיו, בניגוד להוראות סעיפים 11, 12, 13, 14 ו-15 בהתאמה; או בניגוד להוראות שנקבעו לעניין זה לפי סעיף 16;
- (4) סירב לבקשת נושא מידע למימוש זכות מזכויות נושא המידע כאמור בסעיפים 11(ה) עד 13(ח), 13(ד), 14(ו) או 15(ג), ולא הודיע על כך לנושא המידע כנדרש לפי סעיף 16(ד).

(ב) הפר אדם הוראה מההוראות חוק זה, כמפורט להלן, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות להטיל עליו עיצום כספי בסכום של _____, ואם המפר הוא תאגיד – בסכום של _____:

- (1) עיבד מידע אישי שלא למטרה לשמה נמסר, בניגוד להוראות סעיף 7;
- (2) לא תיכנן, עיצב או הפעיל את מערכות עיבוד המידע האישי שיבטחו את התאמתן להוראות חוק זה, בניגוד להוראות סעיף 19;
- (3) לא הכין תסקיר השפעה על הפרטיות, בניגוד להוראות סעיף 20;
- (4) לא נקט אמצעים סבירים לאבטחת מידע אישי, בניגוד להוראות סעיף 21;
- (5) לא תיעד או דיווח על אירועי אבטחה, בניגוד להוראות סעיף 22;
- (6) לא מינה ממונה הגנת פרטיות במידע או הסמיכו לבצע את תפקידיו, בניגוד להוראות סעיף 23;

39. הפרה בנסיבות מחמירות

(א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 38, בנסיבות מחמירות, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, ששיעורו פי אחד וחצי מסכום העיצום הכספי שניתן להטיל בשל אותה הפרה לפי סעיף 38.

(ב) בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת ל 100,000 נושאי מידע לפחות, או הפרה הנוגעת למידע רגיש.

דברי הסבר

מינהלית בהקשרים של הגנת הצרכן שהם בעלי דמיון רב מבחינת אופי ומספר ההפרות האפשריות לפגיעות אפשריות בזכות לפרטיות. מודל זה בא במקום המודל המסורבל המוצע בסעיף 23יט להצ"ח תיקון מס' 13.

הסעיף מונה את ההפרות שבגינן יוטל עיצום כספי על פי הוראות הדין המהותי בהצעת החוק. לפיכך הוא אינו מאמץ את סעיפים 23טז(ב), 23יט(ד)(2), 23יט(ג)(7), ו-יט(ג)(9), (10), (11), (12) להצ"ח תיקון מס' 13 העוסקים בהפרת חובות הנוגעות לרישום מאגרי מידע ולדיוור ישיר.

בדומה להבחנה המוצעת גם היום בהצ"ח תיקון מס' 13, סעיף 38 מבחין בין הפרות הקשורות לכיבוד זכויותיו של נושא המידע, המנויות בס"ק (א), לבין הפרות הקשורות לחובות של בעל שליטה במידע ושל מעבד ולדרך עיבוד המידע האישי, לתנאים המקדימים לעיבודו ולהתוויה של אופן עיבוד המידע האישי, המנויים בס"ק (ב).

סעיף 39: מבוסס על סעיף 22 לחוק הגנת הצרכן ומאפשר הטלת עיצום כספי בסכום גבוה מן הסכום הקבוע להפריה כאשר מדובר בנסיבות מחמירות. בדרך זו אפשר להקשיח את הענישה המינהלית כאשר מדובר במספר גדול של נושאי מידע שעלולים להיפגע או כאשר מדובר במידע רגיש – בלי לאמץ את ההסדר המסורבל המוצע בהצ"ח תיקון מס' 13 באשר לסכום הבסיסי ולכפולותיו.

סעיפים 35 ו-36: מבוססים על סעיפים 23יא ו-23יב להצ"ח תיקון מס' 13.

סעיף 37: מבוסס על סעיף 23גיג להצ"ח תיקון מס' 13, אך בהשראת סעיף 46 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, וסעיף 56 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, סמכות האכיפה הנתונה לפי הסעיף לראש הרשות להגנת הפרטיות או לחוקר הורחבה גם לביצוע חקירה בעבירות נלוות לעבירות לפי חוק זה (סעיף 242 (השמדת ראיה), 244 (שיבוש מהלכי משפט), 245 (הדחה בחקירה), 246 (הדחה בעדות), ו-249 (הטרדת עד) לחוק העונשין התשל"ז-1977). הרחבה זו של סמכות האכיפה נועדה למנוע מצב שלא מנוהלת חקירה במכלול השלם של העבירות בנימוק שהעבירה הנלווית אינה חמורה מספיק ולכן אינה מצדיקה חקירת משטרה נפרדת. הסעיף מגדיר אפוא את הרשות להגנת הפרטיות כרשות חקירה עצמאית, בדומה לרשות לניירות ערך ולרשות להגבלים העסקיים, ואף מאפשר לחוקריה לחקור חשדות לשיבוש הליכי חקירה מסוגים שונים כאשר מתעורר חשד שנעשו פעולות לשיבושה. הוראה זו עולה בקנה אחד עם מגמת המחוקק להקשות על שיבוש הליכי משפט.

סעיף 38: מבוסס על הוראת סעיף 23יט להצ"ח תיקון מס' 13 ושואב השראה מהוראות סימן א בפרק 10 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, המעגן את המודל העכשווי העדכני ביותר לסמכות אכיפה

40. הודעה על כוונת חיוב

- (א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף או לפי סעיף 39, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).
- (ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין ראש הרשות להגנת הפרטיות, בין השאר, את אלה:
- (1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה, ומועד ביצועו;
  - (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;
  - (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני ראש הרשות להגנת הפרטיות לפי הוראות סעיף 41;
  - (4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 43.

41. זכות טיעון

- (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 40 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב או בעל פה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה.
- (ב) ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

42. החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות ודרישת תשלום

- (א) ראש הרשות להגנת הפרטיות יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 41, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 45.
- (ב) החליט ראש הרשות לפי סעיף קטן (א) –
- (1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו כאמור בסעיף 46;
  - (2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.
- (ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט ראש הרשות להגנת הפרטיות את נימוקי החלטתו.
- (ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 41 בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

43. הפרה נמשכת והפרה חוזרת

- (א) בהפרה נמשכת, יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר התראה מינהלית כמשמעותה בסעיף 49, בשל הפרת אותה הוראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 50.
- (ב) בהפרה חוזרת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38(א), בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע, ולעניין הפרות לפי סעיף 38(ב) – בתוך תשעה חודשים מהפרה קודמת של הוראות אלה.

44. סכומים מופחתים

- (א) ראש הרשות להגנת הפרטיות אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) שר המשפטים רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

45. סכום מעודכן של הפיצוי הכספי

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן, לפי סעיף 78, ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני ראש הרשות להגנת הפרטיות כאמור בסעיף 42(ד) – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים או הוגש ערעור על החלטה בעתירה כאמור ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי ראש הרשות להגנת הפרטיות או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה או בערעור, לפי העניין.

46. המועד לתשלום העיצום הכספי

המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 42.

47. הפרשי ריבית והצמדה

לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

48. גבייה

עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

דברי הסבר

סעיפים 46-48: מבוססים על סעיפים 23כז-23כח להצ"ח תיקון מס' 13 ומותאמים להוראות סימן א בפרק ה' לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981.

סעיפים 40-46: מבוססים על סעיפים 23כז-23כח להצ"ח תיקון מס' 13 ומותאמים להוראות סימן א בפרק ה' לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, שמציג מתווה מעודכן יותר להטלת עיצום כספי על ידי רשות מינהלית.

סימן ב': התראה מינהלית

49. התראה מינהלית

- (א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38, והתקיימו נסיבות שקבע ראש הרשות להגנת הפרטיות בנהלים, רשאי הוא, במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה.
- (ב) בהתראה מינהלית יציין ראש הרשות להגנת הפרטיות מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 43, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 50.

50. בקשה לביטול התראה מינהלית

- (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 49 רשאי הוא לפנות לראש הרשות להגנת הפרטיות, בכתב או בעל פה, בתוך 45 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל כל אחד מטעמים אלה:
- (1) המפר לא ביצע את ההפרה;
- (2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.
- (ב) קיבל ראש הרשות להגנת הפרטיות בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהותיר את ההתראה על כנה; החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

51. הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה

- (א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו ראש הרשות להגנת הפרטיות דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 43(א); דרישת תשלום אינה גורעת מזכותו של המפר לטעון כאמור בסעיף 41 לעניין סכום העיצום הכספי ולעניין הימשכות ההפרה, וייחולו הוראות סעיפים 41 ו-42, בשינויים המחויבים.
- (ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 43(ב), וראש הרשות להגנת הפרטיות ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 40 בשל ההפרה החוזרת.

דברי הסבר

סעיף 50: מבוסס על סעיפים 23 ו-22ד לחוק הגנת הצרכן.
סעיף 51: מבוסס על סעיפים 23 ו-22א לחוק הגנת הצרכן.

סעיף 49: מבוסס על הוראת סעיפים 23כט להצ"ח תיקון מס' 13 ו-22ג לחוק הגנת הצרכן, לעניין ההסדר לאישור הנהלים שיקבעו על ידי ראש הרשות להגנת הפרטיות ובאישור היועץ המשפטי לממשלה.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

52. התחייבות להימנע מהפרה והפקדת עירבון

(א) היה לראש הרשות להגנת הפרטיות יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 38, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שקבע ראש הרשות להגנת הפרטיות, רשאי הוא להציע למפר, בהודעה בכתב, להגיש לו כתב התחייבות ועירבון מסוג שייקבע בנהלים, לפי הוראות סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א'.

(ב) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף קטן (א), ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע ראש הרשות להגנת הפרטיות, שתחילתה ביום מסירת ההודעה כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים (בסימן זה – תקופת ההתחייבות).

(ג) ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי לדרוש כי המפר יכלול בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעליו לעמוד בהם בתקופת ההתחייבות לשם הקטנת הנזק שנגרם מההפרה או מניעת הישנותה.

(ד) נוסף על כתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי ראש הרשות להגנת הפרטיות עירבון בסכום העיצום הכספי שראש הרשות להגנת הפרטיות היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומן של מקרים, נסיבות ושיקולים שנקבעו לפי סעיף 44.

53. תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון או אי הגשתם

(א) הגיש המפר לראש הרשות להגנת הפרטיות כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה, בתוך 45 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 52, לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה.

(ב) לא הגיש המפר לראש הרשות להגנת הפרטיות כתב התחייבות ועירבון בתוך 45 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 52, ימציא לו ראש הרשות להגנת הפרטיות הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 40.

54. הפרת התחייבות

(א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט להלן, יחולו הוראות אלה, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, במהלך תקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט ראש הרשות להגנת הפרטיות את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל הפרה הנמשכת כאמור בסעיף 43(א);

(2) חזר המפר והפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט ראש הרשות להגנת הפרטיות את העירבון ויראו את הפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 43(ב); ראש הרשות להגנת הפרטיות ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 52 – יודיע ראש הרשות להגנת הפרטיות למפר על כוונתו לחלט את העירבון; המפר רשאי לטעון את טענותיו לעניין זה, בכתב או בעל פה, כפי שיראה ראש הרשות להגנת הפרטיות, בתוך 45 ימים מיום הודעת ראש הרשות להגנת הפרטיות, וראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי, לבקשת המפר, להאריך תקופה זו בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

(ב) לעניין פרק זה, יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה, כהטלת עיצום כספי על המפר בשל הפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, והפר המפר פעם נוספת את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר לו ראש הרשות להגנת הפרטיות להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה, בשל אותה הפרה.

55. השבת העירבון

עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד; העירבון, למעט אם היה ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': הוראות כלליות

56. עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מהוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 38 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

57. פרסום לעניין הטלת עיצום כספי

(א) הטיל ראש הרשות להגנת הפרטיות עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של הרשות להגנת הפרטיות את הפרטים שלהלן, באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה, לרבות מספר נושאי המידע שמידע אישי על אודותיהם נחשף או עלול להיחשף עקב ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
- (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
- (6) שמו של המפר – ככל שהמפר הוא תאגיד.

(ב) הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים או הוגש ערעור על החלטה בעתירה כאמור, יפרסם ראש הרשות להגנת הפרטיות, בפרסום לפי סעיף קטן (א), גם את דבר הגשת העתירה או הערעור ואת תוצאותיהם.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)6, רשאי ראש הרשות להגנת הפרטיות לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים.

58. שמירת אחריות פלילית

(א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה מינהלית או מתן כתב התחייבות ועירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 38, שהיא עבירה על חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נמסרה למפר הודעה על כוונת חיוב, או התראה מינהלית או הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון, בשל הפרה כאמור באותו סעיף קטן, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותו מעשה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) שילם המפר עיצום כספי או הפקיד עירבון והוגש נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב), יוחזר לו הסכום ששילם או העירבון; הסכום ששילם המפר כאמור או עירבון, למעט ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו עד יום החזרתו.

(ד) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו ראש הרשות להגנת הפרטיות הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה.

59. אישור נהלים ופרסומם

נהלי ראש הרשות להגנת הפרטיות לפי סעיפים 49 ו-52 טעונים אישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי שהוא הסמיך לכך, והם יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות להגנת הפרטיות.

60. אצילת סמכויות

ראש הרשות להגנת הפרטיות רשאי לאצול את סמכויותיו לפי פרק זה, למעט קביעת נהלים לפי סעיפים 49(א) ו-52(א), לסגנו או לעובד הרשות להגנת הפרטיות האחראי לנושא העיצומים הכספיים.

דברי הסבר

הרשות להגנת הפרטיות. בחוק ההגבלים העסקיים ובחוק ניירות ערך, למשל, אין הוראה דומה לדרכי פרסום נוספות של דבר הטלת עיצום כספי.

ס"ק (ד) מגביל את פרסום דבר הטלת עיצום כספי לתקופה של 4 שנים כאשר העיצום הכספי הוטל על תאגיד, ולשנתיים כאשר העיצום הכספי הוטל על אדם יחיד. הסעיף מחייב בכך את ראש הרשות להגנת הפרטיות למחוק את הפרסום מאתר האינטרנט בתום התקופה האמורה.

סעיף 58: מבוסס על סעיפים 223 להצ"ח תיקון מס' 13 ו-222כב לחוק הגנת הצרכן. במקרים של אי התאמה הועדף הנוסח הקבוע בחוק הגנת הצרכן מתוך הנחה שהוא העדכני ביותר. הסעיף משקף את הצורך הממשי באכיפה פלילית לצד זו המינהלית. המטרה היא לצמצם את מספר ההפרות ה"משתלמות כלכלית" באמצעות ה"שוט" שלא האחריות הפלילית. עם זאת, כדי להפיג את חוסר הוודאות הנלווה לחשש מסיכון כפול, כלומר ממצב בו המפר חשוף לאכיפה מינהלית ואינו זוכה לסופיות הדיון כי עדיין חשוף לסנקציה פלילית, יש לקבוע בנהלים קריטריונים ברורים לאכיפה פלילית ואכיפה מינהלית.

סעיף 59: מבוסס על סעיף 222כד לחוק הגנת הצרכן ומטרתו ליצור סעיף סל לאישור הנהלים שקובע ראש הרשות להגנת הפרטיות כחלופה לאיזכור הצורך באישור בכל סעיף חוק רלוונטי כפי שנעשה בהצ"ח תיקון מס' 13 בסעיפים 223(א) ו-223לב.

סעיף 60: מבוסס על סעיף 222כה לחוק הגנת הצרכן.

סעיף 52: מבוסס על סעיפים 223 ו-223ג להצ"ח תיקון מס' 13 ו-222טז, 222ז לחוק הגנת הצרכן.

סעיפים 56-53: מבוססים על סעיפים 223לד – 223להצ"ח תיקון מס' 13 ו-222ז – 222יט, ו-222כג לחוק הגנת הצרכן.

סעיף 223לח להצ"ח תיקון מס' 13 העוסק בעיכוב הביצוע של החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות לעניין הטלת עיצום כספי והחזר עיצום כספי ששולם או עירבון שהופקד במקרה של ערעור על החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות להפעיל את סמכותו המינהלית לפי פרק זה לא אומץ בהצעת החוק, שכן הנושא צריך להיות מטופל במסגרת הדינים הכלליים, ובמקרה שלנו – חוק בתי המשפט לעניינים מינהלים, התש"ס-2000.

סעיף 57: מבוסס על סעיפים 223לז להצ"ח תיקון מס' 13 ו-222כא לחוק הגנת הצרכן.

בס"ק (א) הועדף ההסדר שבסעיף 222כא לחוק הגנת הצרכן. כמו כן נקבע בו שהפרסום יעשה באתר האינטרנט של הרשות להגנת הפרטיות ולא יפורסם באתר האינטרנט של משרד המשפטים או בדרך אחרת על פי החלטת ראש הרשות להגנת הפרטיות.

ס"ק (א)2) מבהיר שמספר נושאי המידע, שמידע אישי עליהם נחשף או עלול להיחשף עקב ההפרה, הוא מידע שרלוונטי לבחינה של שיקול הדעת של ראש הרשות בהטלת העיצום הכספי, ולכן יש לפרסמו כחלק מנסיבות ההפרה.

סעיף 223לט(ו) להצ"ח תיקון מס' 13 לא אומץ בהצעת החוק משום שיש בו משום התערבות יתר ופגיעה בגמישות סמכויות העזר הנתונות בידי השר האחראי או ראש

פרק דה: מסירת מידע או ידיעות מאת גופים ציבוריים

23- הגדרות

בפרק זה –

”גוף ציבורי” – ההגדרה הועברה לסעיף 2 המוצע.

הנושא

מצריך

מחקר

נפרד,

שאינו

בלבית

עבודתנו

הנוכחית

לגיבוש

הצעה

לחוק הגנת

פרטיות

חדש

ומעודכן.

23א. תחולה על ידיעות

הוראות פרק זה יחולו על ידיעות על עניניו הפרטיים של אדם, אף שאינן בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע.

23ב. איסור על מסירת מידע

(א) מסירת מידע מאת גוף ציבורי אסורה, זולת אם המידע פורסם לרבים על פי סמכות כדין, או הועמד לעיון הרבים על פי סמכות כדין, או שהאדם אשר המידע מתייחס אליו נתן הסכמתו למסירה.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע מרשות בטחון כמשמעותה בסעיף 19 לקבל או למסור מידע לשם מילוי תפקידה, ובלבד שהמסירה או הקבלה לא נאסרה בחיקוק.

23ג. סייג לאיסור

מסירת המידע מותרת, על אף האמור בסעיף 23ב, אם לא נאסרה בחיקוק או בעקרונות של אתיקה מקצועית –

(1) בין גופים ציבוריים, אם נתקיים אחד מאלה:

(א) מסירת המידע היא במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע והיא דרושה למטרת ביצוע חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע או מקבלו;

(ב) מסירת המידע היא לגוף ציבורי הרשאי לדרוש אותו מידע על פי דין מכל מקור אחר;

(2) מגוף ציבורי למשרד ממשלתי או למוסד מדינה אחר, או בין משרדים או מוסדות כאמור, אם מסירת המידע דרושה למטרת ביצוע כל חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע או מקבלו;

אולם לא יימסר מידע כאמור שניתן בתנאי שלא יימסר לאחר.

23ד. חובותיו של גוף ציבורי

(א) גוף ציבורי המוסר דרך קבע מידע בהתאם לסעיף 23ג יפרט עובדה זו על כל דרישת מידע בהתאם לחוק.

(ב) גוף ציבורי המוסר מידע בהתאם לסעיף 23ג יקיים רישום של המידע שנמסר.

(ג) גוף ציבורי המקבל דרך קבע מידע בהתאם לסעיף 23ג, והמידע נאגר במאגר מידע, יודיע על כך לרשם ועובדה זו תיכלל בפרטי רשימת מאגרי המידע לפי סעיף 12.

(ד) גוף ציבורי שקיבל מידע בהתאם לסעיף 23ג לא יעשה בו שימוש אלא במסגרת הסמכויות או התפקידים שלו.

(ה) לענין חובת השמירה על סודיות לפי כל דין, מידע שנמסר לגוף ציבורי מכוח חוק זה, כמוהו כמידע שאותו גוף השיג מכל מקור אחר, ובנוסף יחולו על הגוף המקבל גם כל ההוראות החלות על הגוף המוסר.

23ה. מידע עודף

(א) מקום שמידע שמותר למסרו לפי סעיפים 23 או 23 מצוי על גבי אותו קובץ עם מידע אחר (להלן - מידע עודף), רשאי הגוף המוסר את המידע למסור לגוף המקבל את המידע המבוקש עם המידע העודף.

(ב) מסירת מידע עודף לפי סעיף קטן (א) מותנית בקביעת נוהלים שיבטיחו מניעת שימוש כלשהו במידע עודף שנתקבל; נוהלים כאמור יקבעו בתקנות וכל עוד לא נקבעו בתקנות, יקבע הגוף המבקש נוהלים כאמור בכתב, וימציא לגוף המוסר עותק מהם, לפי דרישתו.

123. מסירה מותרת אינה פגיעה בפרטיות

מסירת מידע המותרת לפי חוק זה לא תהווה פגיעה בפרטיות ולא יחולו עליה הוראות סעיפים 2 ו-8.

123. תקנות לענין מסירת מידע

שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי מסירת מידע מאת גופים ציבוריים.

23ח. (בוטל).

פרק 1: עולה אזרחית ועונשין

61. פגיעה בפרטיות – עולה אזרחית

הפרת הוראה מההוראות לפי סעיפים 4, 9, 11, 13 עד 15, או הוראה שנקבעה לפי סעיף 16 לענין האופן והתנאים למימוש זכות לפי סעיפים 11, 13, 14 או 15, פגיעה בפרטיות היא עולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה.

62. פגיעה בפרטיות - עבירה

הפוגע בפגיעה בפרטיות זולתו, באחת הדרכים האמורות בסעיף 4 (1)2, (3) עד (7) ו-(9) עד (11), דינו - מאסר 5 שנים; נעברה העבירה או היתה מכוונת כלפי קשישים, חסרי ישע או קטינים, או כלפי ציבור של נושאי מידע הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית - דינו של עובר העבירה מאסר שבע שנים.

דברי הסבר

חלשות כגון קטינים, קשישים וחסרי ישע, מתוך הבנה שאוכלוסיות אלו, ולא רק קטינים כמוצע בהצ"ח פרטיות קטינים, עלולות להיתקל בקשיים בהתמודדות עם השימוש בשירותים מקוונים.

סעיפים 23מא עד 23מה להצ"ח תיקון מס' 13 לא אומצו בהצעת החוק מאחר שמקצתם מכוסה גם כך בהוראת סעיף 62, מקצתם נוגעים להוראות בדין המהותי שאינן מופיעות בהצעת החוק, כמו, למשל חובת רישום מאגר מידע, ומקצתם רחבים מידי.

סעיף 61: מחליף את סעיף 31 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומבוסס על סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך מרחיב אותו לכל פגיעה בפרטיות ולכל פגיעה בזכות מזכויות נושא המידע.

סעיף 62: מבוסס על סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות הקיים וגם בא במקום סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

בנוסף, הסעיף שואב השראה מסעיף 23 לחוק הגנת הצרכן ומחמיר את הענישה כאשר העבירה נעברה כלפי אוכלוסיות

63. א29– פיצוי ללא הוכחת נזק

(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 562, רשאי בית המשפט לחייבו שלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק; הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 62 לעניין קטין, קשיש, חסר ישע או ציבור של נושאי מידע הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית, רשאי בית המשפט לחייב את הפוגע שלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום האמור, בלא הוכחת נזק. חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה הוא כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.

(ב)

(1) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 461 עקב הפרת הוראת סעיף 84(8), רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע שלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק.

(2) במשפט כאמור בפסקה (1) שבו הוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע שלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור באותה פסקה, בלא הוכחת נזק.

(3) במשפט כאמור בפסקה (1) שבו הוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה או היתה מכוונת כלפי קשישים, חסרי ישע או קטינים, או כלפי ציבור של נושאי מידע הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע שלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור באותה פסקה, בלא הוכחת נזק.

(ג) לא יקבל אדם פיצוי בלא הוכחת נזק לפי סעיף זה, בשל אותה פגיעה בפרטיות, יותר מפעם אחת.

— הסכומים האמורים בסעיף זה יעודכנו ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעור השינוי במדד החדש לעומת המדד הבסיסי; לענין זה —
 "מדד" — מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
 "המדד החדש" — מדד החודש שקדם לחודש העדכון;
 "המדד הבסיסי" — מדד חודש מאי 2007.

64. 22–הקלות שיקולים בגזירת הדין או גובה הפיצוי

בבוא לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב, לטובת הנאשם, אז הנתבע או הצד להליך מינהלי, גם באלה:

(1) חומרת הפגיעה בפרטיות לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;

(2) הוא לא התכוון לפגועהיקף הפגיעה בפרטיות;

(3) משך הזמן שבו בוצעה הפגיעה בפרטיות; אם היתה הפגיעה בדרך של פרסום – הוא התנצל על הפרסום ונקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את הפגיעה, ובלבד שההתנצלות פורסמה במקום, במידה ובדרך שבהם פורסמה הפגיעה ולא היתה מסייגת.

(4) הנזק הממשי שנגרם לנפגע בעבירה או לתובע, לפי העניין, להערכת בית המשפט;

(5) הרווח שצמח לנאשם או לנתבע, לפי העניין, בשל הפגיעה בפרטיות, להערכת בית המשפט;

(6) מאפייני הפעילות של הנאשם או הנתבע, לפי העניין;

(7) טיב היחסים בין הנפגע בעבירה לבין הנאשם, או הנתבע לתובע, לפי העניין;

(8) תום ליבו של הנאשם או הנתבע;

(9) טיב תהליך עיצוב לפרטיות שהתבצע לפי סעיף 19.

פרק 21: הגנות

65. הגנות מה הן

- (א) בכל הליך משפטי או משמעתי לפי חוק זה במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:
- (1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;
- (2) עיבוד של המידע האישי נדרש לשם מילוי חובה על פי דין המוטלת על בעל השליטה במידע או המעבד;
- (3) הנתבע, אף הנאשם או צד להליך מינהלי עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
- (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;
- (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית; מסרית, חברתית או מקצועית לעשותה; לענין פסקה זו, "חובה מקצועית" – חובה לפי עקרונות או כללים של אתיקה מקצועית, החלים עליו מכוח דין או המקובלים על אנשי המקצוע שהוא נמנה עמם;
- (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;
- (ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים;
- (ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום או של תוצר של תיעוד על אודות אדם, שנעשה ברשות הרבים ודמות הנפגע מופיעה בו באקראי;
- (ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;
- (ז) הפגיעה היתה נחוצה כדי להגן על חייו, חירותו, בריאותו או שלמות גופו של הנפגע או של אדם אחר;
- (4) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום - הפרסום לא היה כוזב.
- (5) הנפגע הוא קשיש, חסר ישע או קטין או שהיה קטין בעת הפגיעה בפרטיותו, והפגיעה נעשתה על ידי הורה או אפוטרופסו שנתמנה לו כדין, לשם הגנה על עניין אישי כשר שלו.
- (ב) 20(ב) – חזקה על הנאשם, אף הנתבע או צד להליך מינהלי עשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב אם התקיים אחד מאלה:
- (1) הוא פגע ביודעין במידה העולה על הנדרש גדולה משהיתה נחוצה באופן סביר לצורך הענינים שניתנה להם הגנה בסעיף 21(2);
- (א) נושא המידע שנפגע דרש ממנו לתקן את המידע האישי על אודותיו לפי סעיף 13 והוא סירב שלא כדין לעשות כן.

66. 19- פטור

- (א) לא ישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה שהוסמך לעשותו על פי דין.
- (ב) רשות בטחון, או מי שנמנה עם עובדיה או פועל מטעמה, לא ישאו באחריות לפי חוק זה על פגיעה שנעשתה באופן סביר במסגרת תפקידם ולשם מילוי:
- (ג) "רשות בטחון", לענין סעיף זה – כל אחד מאלה:
- (1) משטרת ישראל;

- (2) ~~אגף המודיעין במטה הכללי והמשטרה הצבאית של צבא-הגנה לישראל;~~
(3) ~~שירות בטחון כללי;~~
(4) ~~המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;~~
(5) ~~הרשות להגנה על עדים.~~

67. 24-הפרכה של טענות הגנה

הביא הנאשם, ~~אז~~ הנתבע או צד להליך מינהלי ראייה, או העיד בעצמו כדי להוכיח אחת מהגנות הניתנות בחוק זה, רשאי התובע או הצד שכנגד להביא ראיות סותרות; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לפי כל דין להתיר הבאת ראיות בידי בעלי הדין.

פרק ה: הוראות שונות

68. 24-דין המדינה

חוק זה חל על המדינה.

69. 25- מות הנפגע

(א) אדם שנפגע בפרטיותו ותוך ששה חדשים לאחר הפגיעה מת בלי שהגיש תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה, רשאים בן-זוגו, ילדו או הורוהו, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים – אחיו או אחותו, להגיש, תוך ששה חדשים לאחר מותו, תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה.

(ב) אדם שהגיש תובענה או קובלנה בשל פגיעה בפרטיות ומת לפני סיום ההליך, רשאים בן-זוגו, ילדו או הורוהו, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים - אחיו או אחותו, להודיע לבית המשפט, תוך ששה חדשים לאחר מותו, על רצונם להמשיך בתובענה או בקובלנה, ומשהודיע כאמור יבואו הם במקום התובע או הקובל.

26-התיישנות

~~תקופת ההתיישנות של תביעה אזרחית לפי חוק זה היא שנתיים.~~

דברי הסבר

הורחבו לכל הליך משפטי או משמעותי, כדי שיכלול גם הליכי אכיפה מינהלית והליכים אחרים שאינם פליליים או אזרחיים.

ס"ק (א)(1) זהה לסעיף 18(1) בחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(2) מבוסס על סעיף 6(1)(c) ל-GDPR, אך הוסף כהגנה, ולא כבסיס לגיטימי לעיבוד מידע אישי כפי שקבוע ב-GDPR. המטרה היא שלא להטיל על נושא המידע את הנטל שבהוכחת תנאיו של ס"ק (א)(2).

ס"ק (א)(3)(א) מבוסס על סעיף 18(2)(א) בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אבל מאחר שהרחבנו את ההגנות לכל הליך משפטי או משמעותי בחרנו לא להתייחס רק ל"נתבע או נאשם", אלא גם לצד בהליך מינהלי.

סעיף 63: מבוסס על סעיף 29 בחוק הגנת הפרטיות הקיים בשילוב התיקונים המוצעים בעניין החמרת הענישה כאשר הפגיעה היא בפרטיותם של נושאי מידע מאוכלוסיות חלשות.

ס"ק (ב) מגביל את מתן הפיצויים ללא הוכחת נזק בשל עוולה אזרחית רק להפרת הוראת סעיף 4(8) להצעת החוק הנוגעת לעיבוד מידע אישי. המטרה היא להגביר את ההרתעה מפני עיבוד מידע אישי בניגוד להוראת הצעת חוק זו.

סעיף 64: מבוסס על סעיף 56(ב) לחוק זכויות יוצרים, התשס"ח-2007 ומחליף את סעיף 22 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שלא מציג מכניזם ברור דיו לבית המשפט בקובעו את סכום הפיצוי בגין פגיעה בפרטיות.

סעיף 65: ס"ק (א) מבוסס על סעיף 18 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך ההגנות

תום הלב. מטרתו לתת בידי נושא המידע כלי נוסף שיבטיח שבקשתו לתיקון מידע אישי עליו לפי סעיף 13 תישקל במלוא תשומת הלב וכראוי.

סעיף 66: מבוסס על סעיף 19(א) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 19(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים לא אומץ בהצעת החוק. מאז חקיקת סעיף 19(ב) בשנת 1981 התרחשה המהפכה החוקתית והזכות לפרטיות עוגנה כאחת מזכויות היסוד החוקתיות בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. כתוצאה מכך, אין להתיר היום פגיעה בחוק בזכות לפרטיות באופן שאינו עומד בדרישות פסקת ההגבלה. בנוסף, סמכות מעקב ופגיעה גורפת בפרטיות לרשויות ביטחון יכולה להיות אבן נגף בפני הכרה אירופית (adequacy) שרמת הגנת הפרטיות בדיון בישראל תואמת את זו האירופית.¹⁸ יש צורך לקבוע הסמכה מפורשת ומידתית בחוק ייעודי שתעסוק בשימוש בטכנולוגיות לשם מעקב ומניעת פשיעה.

סעיף 67: זהה לסעיף 21 בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך לאור הרחבת ההגנות לכל הליך משפטי או משמעותי הוספנו גם את המילים "צד להליך מינהלי".

סעיף 68: זהה לסעיף 24 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 69: זהה לסעיף 25 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות הקיים המגביל את תקופת ההתיישנות של תביעה אזרחית לשנתיים, לא אומץ בהצעת החוק. לנוכח חשיבותה של הזכות לפרטיות כזכות יסוד חוקתית מוצע להשוות את תקופת ההתיישנות הקבועה בהצעת החוק לזו הנהוגה ביחס לעוולות אזרחיות אחרות. ככל שמדובר בתקופת התיישנות שאינה חורגת מהקבוע בחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958, אין צורך בקביעה מיוחדת בחוק הפרטני, ולכן אין הצדקה לקביעת הוראה בנוגע להתיישנות בהצעת החוק.

ס"ק (א)(3)(ב) מבוסס על סעיף 18(2)(ב) בחוק הגנת הפרטיות הקיים, אך הוא מחדד את ההבנה מהי חובה מקצועית ומסיר את ההתייחסות לחובה חברתית ומוסרית שמשמעותן והיקפן אינן ברורות. המטרה היא להימנע מפסיקות מרחיבות המתירות פגיעה בפרטיות בכסות של חובה מוסרית או חברתית.

ס"ק (א)(3)(ג) זהה לסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(3)(ד) מבוסס על סעיף 18(2)(ד) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(3)(ה) מבוסס על סעיף 18(2)(ה) לחוק הגנת הפרטיות הקיים. עם זה, לפעולת ה"צילום" הוספה פעולת "תיעוד", כדי להרחיב את ההגנה גם לקליטה אקראית של מידע אישי על הנפגע באמצעות חיישנים המוצבים במרחב הציבורי. לדוגמה: עיבוד בחיישני קול ובמפות חום במרחב הציבורי לצרכי מעקב ומניעת פשיעה.

ס"ק (א)(3)(ו) זהה לסעיף 18(2)(ו) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(3)(ז) שאב השראה מסעיפים 6(d)(1), 9(c)(2) ו-1(i)(2) ל-GDPR, אך הוסף כהגנה ולא כבסיס לגיטימי לעיבוד מידע אישי כפי שקבוע ב-GDPR. המטרה היא שלא להטיל על נושא המידע את הנטל שבהוכחת תנאי הסעיף.

ס"ק (א)(4) זהה לסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (א)(5) מבוסס על החמרת הענישה כאשר העבירה או הפגיעה היא בנושאי מידע מאוכלוסיות חלשות כמוצע בסעיף 62 להצעת החוק ובסעיף 1א להצ"ח פרטיות קטינים.

ס"ק (ב) מבוסס על סעיף 20 לחוק הגנת הפרטיות הקיים. הכללת חזקת תום הלב בסעיף ההגנות נועדה להצביע על כך שיש לפרשה בצמצום ואך ורק בהקשר של ההגנות המפורטות בסעיף קטן (א).

ס"ק (ב)(1) מבוסס על סעיף 20(ב) לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

ס"ק (ב)(2) מבוסס על סעיף 17(א) לחוק איסור לשון הרע העוסק בשלילת הגנת

3.70. 27- סייג לפרסום הליכים ההחלת הוראות מחוק איסור לשון הרע

על הליכים משפטיים בשל פגיעה בפרטיות יחולו הוראות סעיפים 21, 23 ו-24 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, בשינויים המחוייבים לפי הענין. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות רשאי בית המשפט מיוזמתו או לבקשת בעל דין, לאסור או לעכב זמנית, מנימוקים שירשמו, פרסום ברבים של הליכי בית המשפט – לרבות כתבי טענות, כתבי בי-דין אחרים, כתב אישום ודבר הגשתם של אלה ולרבות פסק דין כל עוד אינו חלוט – במידה שראה צורך בכך לשם הגנה על פרטיותו של אדם הנוגע במשפט; העובר על האיסור לפי סעיף זה, דינו – מאסר ששה חודשים או קנס.

71. דין שני משפטים

על הליכים משפטיים בשל פגיעה בפרטיות יחולו הוראות סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

28- ראיות על שם רע, אופי או עבר של אדם

במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות אין להביא ראיה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו.

72. 29- צווים נוספים

(א) בנוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל הפרה של הוראה מהוראות חוק זה, לצוות כמפורט להלן, לפי הענין:

- (1) על איסור הפצה של עתקי החומר הפוגע או על החרמתו; צו החרמה לפי פסקה זו כוחו יפה כלפי כל אדם שברשותו נמצא חומר כזה לשם מכירה, הפצה או החסנה, גם אם אותו אדם לא היה צד למשפט; ציווה בית המשפט על החרמה, יורה מה יעשה בעתקים שהוחרמו;
- (2) על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו; הפרסום יעשה על חשבון הנאשם או הנתבע, במקום, במידה ובדרך שקבע בית המשפט;
- (3) על מסירת החומר הפוגע לנפגע;
- (4) על השמדת מידע שנתקבל שלא כדין, או לאסור על שימוש במידע כאמור או במידע עודף כהגדרתו בסעיף 23, או להורות לגבי המידע כל הוראה אחרת.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בספריות ציבוריות, בארכיונים וכיוצא באלה, זולת אם הטיל בית המשפט, בצו החרמה על פי סעיף קטן (א)1, הגבלה גם על החזקה כזאת, ואין בהן כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בידי הפרט.

29- פיצוי בלא הוכחת נזק סעיף 29 הועבר לסעיף 63 המוצע.

30. אחריות בשל פרסום בעתון

- (א) פורסמה פגיעה בפרטיות בעתון, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל הפגיעה האדם שהביא את הדבר לעתון וגרם בכך לפרסומו, עורך העתון ומי שהחליט בפועל על פרסום אותה פגיעה בעתון, ובאחריות אזרחית ישא גם המוציא לאור של העתון.
- (ב) באישום פלילי לפי סעיף זה תהא זאת הגנה טובה לעורך העתון שנקט אמצעים סבירים כדי למנוע פרסום אותה פגיעה ושלא ידע על פרסומה.
- (ג) בסעיף זה, "עורך עתון" – לרבות עורך בפועל.

31. אחריות של מדפיס ומפיץ

פורסמה פגיעה בפרטיות בדפוס, למעט בעתון בעל תדירות הופעה של ארבעים ימים או

פחות, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל הפגיעה גם מחזיק בית הדפוס שבו הודפס הפרסום, ומי שמוכר את הפרסום או מפיץ אותו בדרך אחרת, ובלבד שלא ישאו באחריות אלא אם ידעו או חייבים היו לדעת שהפרסום מכיל פגיעה בפרטיות.

31א. עונשין בעבירות של אחריות קפידה

— (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה:

- (1) מנהל, מחזיק או משתמש במאגר מידע בניגוד להוראות סעיף 8;
- (2) מוסר פרטים לא נכונים בבקשה לרישום מאגר מידע כנדרש בסעיף 9;
- (3) אינו מוסר פרטים או מוסר פרטים לא נכונים בהודעה המלווה בקשה לקבלת מידע לפי סעיף 11;
- (4) אינו מקיים את הוראות סעיפים 13 ו-13א לענין זכות העיון במידע המוחזק במאגר מידע, או אינו מתקן מידע על פי הוראות סעיף 14;
- (5) מאפשר גישה למאגר מידע בניגוד להוראות סעיף 17א(א) או אינו מוסר לרשם מסמכים או תצהיר בהתאם להוראות סעיף 17א(ב);
- (6) אינו ממנה ממונה על אבטחת מידע בהתאם להוראות סעיף 17ב1;
- (7) מנהל או מחזיק מאגר המשמש לשידורי דיוור ישיר, בניגוד להוראות סעיפים 17ד עד 17ז;
- (8) מוסר מידע בניגוד לסעיפים 22ב עד 23ה.

— (ב) עבירה לפי סעיף זה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות.

31ב. עוולה בניזקין

מעשה או מחדל בניגוד להוראות פרקים ב' או ד' או בניגוד לתקנות שהותקנו לפי חוק זה יהווה עוולה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש].

דברי הסבר

בהצעת החוק ביקשנו ליצור הוראות ניטרליות לטכנולוגיה. נוסף עוד שפרסום נכלל בעיבוד מידע אישי לפי הגדרת "עיבוד" בסעיף 2 להצעת החוק, ועל כן המפרסם מידע אישי ממילא יישא באחריות לפי הצעת החוק אם פועל שלא לפי הוראות הצעת החוק. משום כך הוראות סעיפים 30 ו-31 לחוק הגנת הפרטיות הקיים מיותרות.

סעיף 31א לחוק הגנת הפרטיות הקיים המגדיר את עבירות האחריות קפידה, לא אומץ בהצעת החוק. הותרת הוראה בעניין אחריות קפידה מגבירה את הסיכון הכפול שבשמירת האחריות הפלילית לפי סעיף 58 המוצע. נוסף גם כי אין הוראה דומה בדברי חקיקה אחרים, ששילבו בעשור האחרון הוראות לאכיפה מינהלית, למשל התיקון משנת 2012 לחוק ההגבלים העסקיים¹⁹ והתיקון משנת 2014 לחוק הגנת הצרכן.²⁰

סעיף 31ב לחוק הגנת הפרטיות הקיים שמגדיר מהי עוולה בניזקין, לא אומץ בהצעת החוק. אין לו הצדקה לאור סעיף 61 המוצע.

סעיפים 70 - 71: מחליפים את סעיף 27 בחוק הגנת הפרטיות הקיים המפנה לסעיפים 21, 23-24 בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. במקום ההפניה לסעיף 21 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 הוספה לשון הסעיף במלואה, למעט ההוראה הקובעת שבית המשפט אינו יכול לעכב או לאסור פרסום דבר פתיחתו של הליך פלילי אם הנפגע התנגד לכך. הוראה זו מתאימה לדיני איסור לשון הרע ואין מקומה בהצעת חוק העוסקת בפגיעה בפרטיות. סעיף 23 בחוק איסור לשון הרע אינו רלוונטי לעולם דיגיטלי, ויש להחיל במקומו את דיני הראיות הרגילים. במקום ההפניה לסעיף 24 לחוק איסור לשון הרע הוספה בסעיף 71 להצעת החוק הפניה לסעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984, שהיא עדכנית וברורה יותר.

סעיפים 30 ו-31 לחוק הגנת הפרטיות הקיים, שעוסקים באחריות עורך עיתון, מפרסם בעיתון ומפיץ, לא אומצו בהצעת החוק. הוראות סעיפים אלו עוסקות באמצעי תקשורת קונקרטיים ואילו

73. 32. חומר פסול לראיה

חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה.

74. 10א-ד"ח הגנה על הפרטיות

לא יאוחר מ-1 באפריל בכל שנה יגיש ראש הרשות להגנת הפרטיות תגיש המועצה להגנת הפרטיות לועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת דין וחשבון שיכין הרשם על פעולותיה של הרשות, ובכלל זה פעולות האכיפה והפיקוח בשנה שקדמה להגשת הד"ח, לרבות מספר העיצומים הכספיים שהוטלו, סכומם, בשל אילו הפרות הוטלו ומספר הפרות החוזרות שבוצעו מתוך כלל הפרות בשנה שקדמה למועד הדיווח בצירוף הערותיה של המועצה.

75. 75. תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים

בחוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, במקום פרט 28 יבוא:

" 28. החלטה של הרשות להגנת הפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשע"ט-2019".

33. תיקון פקודת הנזיקין

בפקודת הנזיקין [נוסח חדש], סעיף 34א - בטל.

34. תיקון חוק סדר הדין הפלילי

בתוספת לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, אחרי פסקה (12) יבוא:
" (13) עבירות על חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981".

76. 35. שמירת דינים

הוראות חוק זה לא יגרעו מהוראות כל דין אחר שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה.

77. 36. ביצוע ותקנות

שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר -

- (1) תנאי החזקת מידע אישי ושמירתו במאגרי מידע;
- (2) תנאים להעברה של מידע אישי אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה או מהם;
- (3) תנאי אבטחת מידע אישי כללי התנהגות ואתיקה לבעלים, למחזיקים או למנהלים של מאגרי מידע ולעובדיהם;
- (4) הוראות לענין ביעור מידע אישי עם הפסקת עיבודו פעולתו של מאגר מידע.

78. התאמה למדד

(א) הסכום לתשלום בגין מימוש זכות מזכויות נושא המידע לפי סעיף 16(ב) וסכום הפיצוי בלא הוכחת נזק לפי סעיף 63 יעודכנו ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעורי שינוי במדד החדש לעומת המדד הבסיסי, לענין זה -
"המדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
"המדד החדש" - מדד החודש שקדם לחודש העדכון;
"המדד הבסיסי" - מדד חודש דצמבר 2018.

(ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 38 וסכום הקנס כאמור בסעיף 70 יעודכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה - "יום העדכון"), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור

יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. שר המשפטים יפרסם בהודעה ברשומות את סכום הקנס המעודכן לפי סעיף קטן זה. ראש הרשות להגנת הפרטיות יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן זה.

36.א.אגרות

____ (א) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע –
(1) אגרות בעבור רישום מאגר מידע ועיון בו לפי חוק זה;
(2) אגרה, לתקופה שיקבע, בעבור מאגר מידע הרשום בפנקס (להלן – אגרה תקופתית), למעט מאגר מידע שבבעלות המדינה, ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים של אגרות תקופתיות לפי סוגים של מאגרים, וכן את מועדי התשלום של האגרה התקופתית, ותוספת אגרה לאגרה תקופתית שלא שולמה במועדה.
____ (ב) כספי אגרות שנגבו לפי סעיף זה ייועדו לרשם וליחידת הפיקוח לצורך פעולתם לפי חוק זה.
____ (ג) לא שולמה האגרה התקופתית או תוספת האגרה לאגרה התקופתית, לפי הענין, בתוך שישה חודשים מהמועד שנקבע בתקנות לתשלום תוספת האגרה, ינתלה רישומו של המאגר בפנקס עד לתשלום.

37.תחילה

____ תחילתו של פרק ב' ששה חדשים מיום פרסומו של חוק זה.

דברי הסבר

סעיף 78: מבוסס על תקנה 6 לתקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון במידע וסדרי דין בערעור על סירוב לבקשת עיון), התשמ"א–1981 ועל סעיף 23כה(ב) להצ"ח תיקון מס' 13. סעיף 78 הוא סעיף סל שמאגד את כל ההוראות הנוגעות לעדכון סכום כספי לפי הצעת החוק: תשלום בעבור מימוש זכות מזכויות נושא המידע לפי סעיף 16, פיצוי בלא הוכחת נזק לפי סעיף 63, עיצום כספי לפי סעיף 38 וקנס לפי סעיף 70.

סעיף 36א לחוק הגנת הפרטיות הקיים שעוסק בסמכות שר המשפטים לקבוע אגרות, לא אומץ בהצעת החוק. תשלום אגרות בעבור רישום מאגרי מידע ואגרות תקופתיות בוטל באוגוסט 2017 בתקנות הגנת הפרטיות (אגרות) (ביטול), התשע"ז – 2017, ולכן אין הצדקה להסמכת שר המשפטים לקבוע אגרות בהצעת החוק.

סעיף 73: זהה לסעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות הקיים.

סעיף 74: מבוסס על סעיפים 10א בחוק הגנת הפרטיות הקיים ו-22כז לחוק הגנת הצרכן, לעניין דיווח על אכיפה מינהלית.

סעיף 75: מבהיר שכל החלטה של הרשות להגנת הפרטיות היא החלטה מינהלית שמתור לעתור בגינה לבית המשפט לעניינים מינהליים.

סעיף 76: מבוסס על סעיפים 35 בחוק הגנת הפרטיות הקיים ו-10 בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו – מתוך הבנת חשיבותה ומרכזיותה של הזכות לפרטיות כזכות יסוד חוקתית.

סעיף 77: מבוסס על סעיף 36 לחוק הגנת הפרטיות הקיים ומתאם לנושאים ששר המשפטים מוסמך להתקין בעניינם תקנות לפי הצעת החוק.

- 1 חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ס"ח התשנ"ב 1391.
- 2 ראו בג"ץ 6650/04 **פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי נתניה**, פ"ד סא(1) 581 (2006).
- 3 הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 13), התשע"ח–ח 2018 [להלן: "**הצ"ח תיקון מס' 13**"].
- 4 הצוות לבחינת החקיקה בתחום מאגרי המידע, דין וחשבון (ינואר 2007), עמ' 23-19 [להלן: "**ועדת שופמן**"].
- 5 הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון – הגנה על פרטיות של קטינים), התשע"ז–ז 2017 (להלן: "**הצ"ח פרטיות קטינים**").
- 6 אסף הודו, "צילום חכם: האם צילום מחשב ללא רשות ראוי להוות עברה פלילית", **משפטים** על אתר (2018).
- 7 ועדת שופמן, ה"ש 4 לעיל, עמ' 24.
- 8 תזכיר חוק הגנת הפרטיות (לצמצום חובת הרישום וקביעת חובה לקיום סדרי ניהול וכללי עבודה ולתיעודם במסמכים), התשע"ב–ב 2012.
- 9 Article 29 Data Protection Working Party, Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive 95/56/EC, 844/14/EN WP 217 (2014) Article 29
- 10 סעיף 6 לחוק הכשרות המשפטית והאפורופסות, התשכ"ו-1962 קובע כי: "פעולה משפטית של קטין שדרכם של קטינים בגילו לעשות כמוה, וכן פעולה משפטית בין קטין לבין אדם שלא ידע ולא היה עליו לדעת שהוא קטין, אינה ניתנת לביטול כאמור בסעיף 5, אף שנעשתה שלא בהסכמת נציגו, אלא אם היה בה משום נזק של ממש לקטין או לרכושו".
- 11 ועדת שופמן, ה"ש 4 לעיל, עמ' 42-47.
- 12 סעיף 3(ד)(7) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח–ח 2007: "פרטי הזיהוי של המנוי או מיתקן הבזק שנתוני התקשורת מתבקשים לגביהם, אם הם ידועים מראש, לרבות היות המנוי האמור מי שחל לגביו חיסיון מקצועי לפי כל דין (בחוק זה – בעל מקצוע); בפסקה זו, 'דין' – לרבות הלכה פסוקה";
- 13 תקנה 5(ג) לתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז–ז 2017, קובעת כך:
- 5" (ג) במאגר מידע שחלה עליו רמת האבטחה הגבוהה, בעל המאגר אחראי לכך שיערך סקר סיכונים אבטחת מידע (להלן - סקר סיכונים); בעל מאגר המידע ידון בתוצאות סקר הסיכונים שיועברו לו, יבחן את הצורך בעדכון מסמך הגדרות המאגר או נוהל האבטחה בעקבותיהן, ויפעל לתיקון הליקויים שהתגלו במסגרת הסקר, ככל שהתגלו; סקר סיכונים כאמור ייערך אחת לשמונה עשרה חודשים לפחות."
- 14 privacy Amendment (Notifiable Data Breaches) Act 2017 No. 12, 2017
- 15 שגיאה כהן, "פייסבוק: מידע על 47 אלף ישראלים נחשף בפרשת קיימברידג' אנליטיקה", **Ynet**, (10 באפריל 2018).
- 16 39th International Conference of Data Protection and Privacy Commissioners Hong Kong, Sep. 25-29, 2017, Resolution on exploring future options for International Enforcement Cooperation (2017);
- 17 FTC Earns Prestigious International Award for AshleyMadison.com Data Breach Investigation, FTC (Sep. 27, 2017);
- 18 סמכות המעקב והפגיעה הגורפת בפרטיות על ידי ה-NSA בארה"ב, כפי שנתגלה מהמסמכים שחשף סנאודן, היתה הסיבה העיקרית לביטול ה-safe harbor – בארה"ב (*Maximillian Schrems v Data Protection Commissioner*, Case C-362/14, 6 October 2015, (ECLI:EU:C:2015:650), ודיונים בנוגע להכרה בתאימות הדין ביפן ובאנגליה ל-GDPR עסקו בנושא סמכות המעקב הניתנת לרשויות הביטחון בכל אחת מהמדינות. ראו Andrew D. Murray, *Data Transfers between the EU and UK Post Brexit*, 7(3) INTERNATIONAL CLAUDE MORAES, ;DATA PRIVACY LAW 149 (2017) Motion for a Resolution to wind up the debate on the statement by the Commission pursuant to Rule 123(2) of the Rules of Procedure on the adequacy of the protection of personal data afforded by Japan (2018q2979 (RSP))
- 19 חוק ההגבלים העסקיים (תיקון מס' 13), התשע"ב–ב 2012.
- 20 חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 39), התשע"ד–ד 2014.

עו"ד רחל ארידור הרשקוביץ היא חוקרת בתוכנית "דמוקרטיה בעידן המידע" שבמרכז לערכים ולמוסדות דמוקרטיים במכון הישראלי לדמוקרטיה. בעלת תואר ראשון ושני במשפטים. עבודת הדוקטור שלה בפקולטה למשפטים באוניברסיטת חיפה עוסקת בנושא מסגרות לשיתופי פעולה בין הממשל לתעשייה לשם הגברת ההגנה על מרחב הסייבר.

ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר היא עמיתה בכירה במכון הישראלי לדמוקרטיה, עומדת בראש התוכניות "רפורמות במדיה" ו"דמוקרטיה בעידן המידע". עמיתת מחקר בכירה במרכז פדרמן למשפט וסייבר באוניברסיטה העברית בירושלים ומשמשת נציגת ציבור בנשיאות מועצת העיתונות. מומחית לאסדרת תקשורת ולממשק שבין טכנולוגיה, משפט ומדיניות.

www.idi.org.il

המכון הישראלי
לדמוקרטיה

מסת"ב:

978-965-519-265-0